

PASIONSKA
BAŠTINA

27.
svečanosti

17.-28. ožujka 2018.

PASIONSKA
BAŠTINA

27.

svečanosti

17.-28. ožujka 2018.

PASIONSKA BAŠTINA 2018.
17.-28. ožujka

utemeljitelji udruge Pasionka baština:

†akademik Nikola Batušić, †akademik Jerko Bezić, akademski slikar Josip Botteri-Dini, †mr. Antun Celio-Cega, mr. Jozo Čikeš, †Zvonko Festini, prof., dr. Darko Lukić, vlč. Vlado Magić, g. Mladen Martić, prof. dr. Stjepan Pepeljnjak, †prof. dr. Petar Selem, †akademik Ante Stamać, †mo. Ljubo Stipišić, Davor Šišmanović, prof.

umjetnički direktor Pasionke baštine:
mr. sc. Jozo Čikeš

KATALOG

nakladnik: Pasionka baština, Zagreb
Barutanski breg 20
tel.: 01 24 21 537
mob.: 091 52 65 364
e-mail: jozo.cikes@gmail.com
www.croatianhistory.net/etf/pasion.html
www.pasionka-bastina.hr

za nakladnika: Jozo Čikeš

urednica: Dijana Hrebak

korektura: Kristina Čikeš

grafičko oblikovanje: Gordana Karabogdan

tisak: INTER NOS, Zagreb

naklada: 100

motiv na ovitku: Sveta Veronika pokazuje rubac, Robert Campin, oko 1430. (izvor: Wikimedia Commons, Public Domain). Motiv siluete: Cvijetni križ, Nada Jačmenica, Pasionka baština 2016.

U publikaciji je korišten motiv rada Cvijetni križ, autorice N. Jačmenice.

pokroviteljstvo:
Gradska skupština Grada Zagreba

Potpora:

Ministarstvo kulture Republike Hrvatske
Gradska skupština Grada Zagreba
Gradski ured za kulturu Grada Zagreba
Hrvatsko društvo skladatelja
Turistička zajednica grada Zagreba

zahvaljujemo na suradnji:

Muzej Mimara
Društvo hrvatskih književnika
Zagrebačka katedrala
Crkva sv. Blaža
Crkva sv. Franje Ksaverskog
Bazilika Srca Isusova
Crkva sv. Ivana Krstitelja
Crkva Bezgrješnog Srca Marijina
Crkva sv. Marije Kraljice apostola, Zaprešić
Crkva sv. Martina
Crkva sv. Petra
Crkva sv. Antuna Padovanskog
Knjižnica HAZU
Knjižnice grada Zagreba, Gradska knjižnica
Knjižnica Marija Jurić Zagorka
Stara gradska vijećnica, Galerija Kristofor Stanković
Galerija MORH-a "Zvonimir"
Galerija Šira

Jednako zahvaljujemo i svima koji su činom, savjetom ili kojom drugom dobrohotnošću pridonijeli održavanju ovih Svečanosti.

MUZEJ
MIMARA

Zagreb
HRVATSKA

H D S
Z A M P
Glas autera!

Burna zbivanja tijekom proteklih desetljeća, na kraju 20. i početkom 21. stoljeća, mogu nam se učiniti kao uvod u još veća previranja i iskušenja koja nas čekaju u skoroj budućnosti. Proteklih godina svjedočili smo svojevrsnoj anabazi: stotine tisuća, milijuni ljudi iz Azije i Afrike su na pokretu, uspinju se prema Europi, traže novi svijet, kao što je nekoć Kolumbo na čelu svoje tri galije tražio (i našao) Novi svijet za Europljane. Dok europski vojnici (neuspješno) čuvaju mir u njihovim zemljama, Afganistanci, Iračani, Sirijci, Sudanci i drugi nadaju se zaštitu unutar granica Europske unije. Sa sobom donose tugu i jad, poziv na suosjećanje, ali i svoje običaje i vjeru. Sa sve većim priljevom ljudi iz muslimanskih zemalja, sekularna Europa danas je suočena s problemom odnosa prema islamu, i to u trenutku kada je mislila da je naposljetku riješila pitanje odnosa prema kršćanstvu i religiji općenito. To "konačno rješenje" ponajbolje se ogleda u činjenici da je, u duhu političke i inih korektnosti, u tekstu europskoga ustava izostao spomen kršćanstva. To je samo logičan slijed razmišljanja po kojemu treba isključiti sve što može izazvati spor unutar europskoga društva; zato i europske novčanice ne nose jasno prepoznatljive simbole i protagoniste, već se svode na vrijednosno "neutralne" elemente (neprepoznatljive) arhitekture, za razliku od starih nacionalnih novčanica u državama članicama. Istovremeno, međutim, radikalni je islam u porastu, a teorija o "sukobu civilizacija" Samuela Huntingtona nije nikada bila bliže ostvarenju. Kao i toliko puta u prošlosti, pitanje odnosa među civilizacijama, religijama, poprima posebno značenje upravo na granicama Hrvatske i to nam, dakako, nameće potrebu stalnog promišljanja fenomena s kojim smo suočeni. Dozvolite mi da navedem samo jedan primjer iz kojega će biti jasno u kojoj mje-

ri tu zadaću ne shvaćamo ozbiljno: kada je prije tri godine jedan moj mladi kolega Vijencu Matice hrvatske ponudio članak o imigraciji i imigracijskoj politici bio je uredno odbijen, gotovo ismijan. Nekoliko godina kasnije imigracija je postala prvo-razredno političko i društveno pitanje, kamen spoticanja na kojemu se prelama budućnost Europe.

Svatko od nas suočava se s tim izazovima na svoj način, svatko ima svoje odgovore ili, barem, pitanja. Katkad nam se može učiniti da smo usamljeni, da smo napušteni i da nismo dorasli problemima koji nas okružuju. U društvu ne nalazimo prave sugovornike, prave uzore i prave pastire. Nemamo povjerenja u one koji nas vode, niti oni smatraju da ga moraju zaslužiti. U očima ljudi politika je prestala biti časno zanimanje. Osjećamo da smo u zatvorenom bazenu u kojemu isti val udara čas lijevo, čas desno i nema morskih struja koje će pročistiti ustajalu vodu. Mislili smo da živimo u kršćanskome društvu, ali čini se kao da se za njega tek trebamo izboriti.

Takva misao može zvučati paradoksalno. Naposljetku, današnja zapadna civilizacija živi prema zakonima koji velikim, ili najvećim dijelom odražavaju Kristovo učenje ili napore generacija naših predaka da mu se približe. Ljudskih prava, koja su postala stup zapadnoga društva, ne bi bilo da nije bilo Kristove poruke da ljubimo jedni druge i da opraštamo jedni drugima. Uostalom, vidimo da u civilizacijama koje nisu nastale na istoj poruci pojam ljudskih prava ili ne postoji kao takav, ili je poprimio sasvim drugačije oblike, nama katkad potpuno strane i neprihvatljive. Općenito, europska misao i europski zakoni oblikovani su tijekom dva tisućljeća kršćanstva. Od Konstantina Velikog i Milanskoga edikta (313) gotovo da i nije bilo političara ili države koji bi ga se odrekli, barem nominalno. Prethodno, 20. stoljeće, u tome je velik izuzetak. Bog je mrtav, obznanio je Nietzsche, ali je zato svatko drugi postao potencijalnim neprijateljem. Totalitarne ideologije koje su zauzele njegovo mjesto pretvorile su svijet u veliku klaonicu, sve u ime Povijesti i Razvitka.

Veliki francuski pisac Victor Hugo rekao je da je moderna europska civilizacija nastala na Kristovoj božanskoj suzi i Voltaireovom ljudskom osmjehu. No, kada je prije desetak godina donesen europski ustav nije se slušalo Hugoa, a bogme niti prosvjetitelja Voltaira, za kojega je religija bila društveno potrebna. Kršćanstvo je izostavljeno, kao da je odigralo svoju ulogu, kao da smo ostvarili sve ciljeve koje je pred nas mogla postaviti religija, izdigli se iznad prošlosti, postigli stupanj razvoja u kojemu čovjek napokon sam odlučuje o svojoj sudbini. U suvremenim zapadnim društvima kršćanstvo se, doduše, tolerira, ali sve više gubi svoje mjesto u kulturi, sve je manje određujuće za kulturni identitet europskih naroda. Još 1939. godine, u osvit Drugoga svjetskog rata, veliki engleski pjesnik Thomas Stearns Eliot u svojoj je *Ideji kršćanskog društva* zapisao da je kršćansko ponašanje u zapadnome svijetu doista moguće samo u vrlo ograničenom broju situacija, odnosno, da je kršćanstvu suprotstavljena moćna sila: "naše ponašanje, naime, jednako snažno djeluje na naša vjerovanja kao što naša vjerovanja snažno djeluju na naše ponašanje".¹

Slavni je engleski Nobelovac zapisao još nešto što nam se može učiniti itekako aktualnim: "Moje je uvjerenje da danas imamo kulturu koja je u pretežitoj mjeri negativna, lišena prepoznatljivih obilježja, no da je u mjeri u kojoj je i pozitivna, u kojoj takvih obilježja ima, ona i dalje kršćanska... Vjerujem, isto tako, da ćemo se uskoro morati suočiti s izborom između oblikovanja jedne nove kršćanske kulture i prihvaćanja poganske kulture. Obje one uključuju korjenite promjene; vjerujem, ipak, da bi većina nas, kada bismo se mogli ovaj čas suočiti sa svim promjenama do kojih će doći tek tijekom nekoliko naraštaja, radije odabrala kršćanstvo."

"Radije odabrali kršćanstvo", poručio je Eliot. Pasijska baština je naš odgovor na njegov poziv. Uz sudjelovanje velikog broja znanih i manje znanih pojedinaca – od akademika, sveučilišnih

profesora i umjetnika, do pučkih pjevača, amatera sakupljača i predanih, često anonimnih čuvara narodnih običaja i vjere – Pasijska baština donosi i pronosi kršćansku kulturu, podsjeća nas na vrijednosti "kršćanskoga društva". Pritom ne nudi odgovore, već dijalog. Ono što je tako dobro i tako izuzetno kod Pasijske baštine je upravo taj dijalog: on polazi od prihvaćene dogme, ali je i nadilazi, utoliko što je uvijek okrenut pojedincu, narodu, svima potrebitima. Prethodnih više od četvrt stoljeća pokazalo je da se on odvija na toliko različitih razina i da ima toliko različitih oblika, da je katkad teško govoriti o jedinstvenom fenomenu. Dvadeset i sedam godina Pasijske baštine i njezinih programa, pokazalo je kako je široka lepeza ljudi koji su, na ovaj ili onaj način, dotaknuli sadržaj koji ona u sebi nosi i svoje iskustvo toga susreta podijelili s drugima: teolozi i obični vjernici, sveučilišni profesori i nastavnici u školama, muzikolozi i pučki pjevači, naivni umjetnici i poznata imena slikarstva i kiparstva, profesionalci i amateri, studenti i umirovljenici... Neću spominjati brojke, ali valja reći da je program Pasijske baštine svake godine, usprkos stalnih oskudica u novcu i stalne potrebe da se uvijek iznova pregovara s predstavnicima državnih i gradskih vlasti, program koji je svake godine sve bogatiji i sve prisutniji u medijima. Da, treba zahvaliti medijima, ili barem pojedincima u medijima što su prihvatili našu manifestaciju i pomogli nam učvrstiti je u svijesti ljudi, pomogli da barem u vrijeme Uskrsa doista dijelimo ideju kršćanskoga društva, na trenutak živimo nebeski Jeruzalem.

Kad govorim o Pasijskoj baštini mislim na viziju jedne obnovljene slike hrvatskoga društva koje je u velikoj mjeri kršćansko i katoličko, koje u velikoj mjeri to želi biti, ali koje nije sasvim sigurno kako taj identitet pokazati i potvrditi kroz suvremenu kulturu, a da istovremeno ne izaziva podozrenje i bojazan kod drugih i drugačijih. Valja naglasiti da u istinskome kršćanskom društvu treba biti mjesta za sve.

1 Ideja kršćanskog društva, Split, 2005, 38.

Danas, dvadeset i sedam godina nakon osnutka, možemo reći da je Pasijska baština ispunila svoj prvi i, tada se činilo, tako daleki cilj, a to je: "Hrvatski kulturni prostor okrenuti prema svojoj europskoj matrici, vratiti u kulturološki prostor datume koje je trinaestostoljetno hrvatsko pamćenje bilježilo i živjelo". Manifestacije sličnoga sadržaja niknule su u međuvremenu po čitavoj Hrvatskoj i danas su izrasle u simbol zajedništva, na lokalnoj i nacionalnoj razini. Opravdano je upitati se u kojoj mjeri takav odaziv ukazuje na potrebu ljudi da postignu željeni stupanj zajedništva i suživota koji, sociološki i duhovno, opravdavaju naziv i postojanje jedne zajednice. Dnevna politička retorika ne može biti dovoljna za postizanje takvog jedinstva. Materijalističko svodenje pojedinca na "potrošača" još manje. Željeli bismo da je društvo u kojemu živimo kršćansko društvo, i to ne zato jer mislimo da bismo trebali živjeti u teokraciji ili crkvenoj državi, već zato što vjerujemo da Kristove riječi jesu najpotpuniji i najplemenitiji odgovor na pitanja koje čovjek postavlja sebi od pamtivijeka: Tko smo? Odakle dolazimo? Kamo idemo? "Vjera koja ne postaje kultura, vjera je koja se ne prihvaća u potpunosti, ne pretapa se u cijelosti, ne živi se vjerno", rekao je nama dragi Ivan Pavao II. Veliki dio europske umjetnosti nikada ne bi nastao da umjetnici nisu opetovano odgovarali na želje naručitelja da vide Krista na križu, da sudjeluju u Njegovoj mucu, da tuguju nad Njegovom smrću, da se raduju Njegovu uskrснуću. Da Pasija nije u nama stvorila potrebu dijaloga s Bogom koji pati poput Čovjeka, nikada ne bi nastala remek-djela poput Grünewaldovog Raspeća na Isenhajmskome oltaru, s Kristom čiji su udovi deformirani u smrtnoj agoniji, s neutješnom Bogorodicom i neobično sugestivnim Ivanom Krstiteljem.

Još uvijek nam je teško zamisliti kako bismo mogli ostvariti zamisao kršćanskoga društva. To se sasvim sigurno neće dogoditi ukoliko odaberemo povratak u prošlost. "Za Europu", kaže Jacques Le Goff, "izbor nije između tradicije i modernog, već u ispravnom odnosu prema tradicijama, u po-

vratku naslijeđu kao izvoru nadahnuća, uporištu u očuvanju i obnovi još jedne europske tekovine – njezina stvaralačkog duha."²

Riječi velikoga francuskog povjesničara i prijatelja Hrvatske, odražavaju se u našem geslu: "Muka kao nepresušno nadahnuće u kulturi". Upravo u tom kontekstu prepoznajemo značenje baštine općenito, ali i specifičnu ulogu i doprinos programa Pasijske baštine. Ona je postala plodni humus za pokretanje novoga stvaralačkog ciklusa, koji će nam pomoći napraviti korak bliže istinskome kršćanskom društvu. I to smo postigli, još ću jednom ponoviti, zahvaljujući brojnim sudionicima u našim programima, ali prije svega zahvaljujući Jozi Čikešu, kojemu i ovim putem želim čestitati na Nagradi Grada Zagreba za postignuća u kulturi za 2016. godinu.

Dino Milinović

² La vieille Europe et la nôtre, Paris, 1994, 66.

Program

Svečano otvorenje:

Muzej Mimara ►
Rooseveltov trg 5
u 12:00 sati

ŽENA NA KRIŽNOM PUTU, izložba

odabir: Stanko Špoljarić
organizacija: Bruno Šeper
postav: Tehnička služba Muzeja Mimara

Glazbeni program:

IZ PASIONSKIH DJELA
JOHANNA SEBASTIANA BACHA

izvode: Dora Draclin, *oboa*
Anthony Havelka, *violončelo*
Elena Roce, *čembalo*

Crkva sv. Franje Ksaverskog ►
Jandričeva 21
u 19:00 sati

Ivo Nižić: SMILUJ MI SE BOŽE, koncert

izvodi: Komorni zbor Condura Croatica, Zadar
dirigent: Ivo Nižić

Crkva sv. Blaža ►
Prilaz Gjure
Deželića 64
u 20:00 sati

W. A. Mozart:
LAUDATE DOMINUM,
za sopran, zbor i orkestar

izvodi: Josipa Bilić, *sopran*

Antun Sorkočević:
TANTUM
ERGO,

za bariton, zbor i orkestar

izvodi: Florian Tavić, *bariton*

Zoran Novačić: MAGNIFICAT,
za sopran, alt, zbor i orkestar (12 stavaka)

izvode:

solisti: Darija Auguštan, *sopran*
Emilija Rukavina, *alt*

Mješoviti zbor Instituta za crkvenu glazbu Albe Vidaković
voditeljica: Danijela Župančić

Gudački komorni orkestar Muzičke akademije Zagreb
voditelj: Jože Haluza

Duhači Muzičke akademije Zagreb
voditelj: Žarko Perišić

dirigent: Zoran Novačić

Bazilika Srca Isusova ►
Palmotićeve 33
u 20:00 sati

Ljubo Stipišić: USKRŠNUĆE, oratorij

izvodi: Gradski zbor Brodosplit
solist: Vinko Maroević
dirigent: Vlado Sunko

Crkva sv. Marije ►
Kraljice apostola
Trg dr. Franje Tuđmana 10,
Zaprešić
u 20:00 sati

KLANJAM TI SE KRIŽU SVETI,
tradicijske korizmene pripovjedne popijevke iz Slavonije i
Srijema, te pjesme i molitve iz rukopisne pjesmarice Ane
Galović, Srednji Lipovac

izvode: Ženski vokalni ansambl Zwizde,
Muška vokalna skupina Sinovi atara,
solist: Zrinka Posavec, *sopran*
recitatori: Rosanda Tometić, Ivan Kojundžić,
Dubravko Sidor
odabir: Miroslava Hadžihusejnović Valašek
animacija: Matej Vinarić

Crkva sv. Ivana Krstitelja ►
Nova Ves 64a
u 19:00 sati

KLANJAM TI SE KRIŽU SVETI,
tradicijske korizmene pripovjedne popijevke iz Slavonije i
Srijema, te pjesme i molitve iz rukopisne pjesmarice Ane
Galović, Srednji Lipovac

izvode: Ženski vokalni ansambl Zwizde
Muška vokalna skupina Sinovi atara
solist: Zrinka Posavec, *sopran*
recitatori: Rosanda Tometić, Ivan Kojundžić, Dubravko Sidor
odabir: Miroslava Hadžihusejnović Valašek
animacija: Matej Vinarić

Crkva sv. Antuna ►
Padovanskog
Ul. Sveti Duh 31
u 20:00 sati

SVITLA NOĆ,

korizmeni koncert zagrebačkih klapa

izvode klape: Bošketa, Grdelin, Petrada, Nostalgija, Sagena, Slavić
i Vokalni ansambl Angeluš
organizacija: Davor Capković, Joško Čaleta

Stara gradska vijećnica ►
Galerija Kristofor Stanković
Ul. sv. Ćirila i Metoda 5
u 18:00 sati

Josip Marinović: SAKRALNE TEME,
izložba

odabir i postav: Stanko Špoljarić,
Stjepan Pepeljnjak

Zagrebačka katedrala ►
Kaptol 31
u 20:00 sati

GOSPIN PLAČ,
napjevi Gospina plača kroz hrvatske krajeve

izvodi: Ansambl narodnih plesova i pjesma LADO
dirigenti: Dražen Kurilovčan

21. 3.
SRJEDA

Knjižnice grada Zagreba ►
aula Gradske knjižnice
Starčevićev trg 6
u 12:00 sati

PASIONSKI MOTIVI U HRVATSKOJ UMJETNOSTI,

izložba

autor izložbe i postav: Igor Pugelnik

Bazilika Srca Isusova ►
Palmotičeva 33
u 20:00 sati

VRIME DOŠLO JUR BUDUĆI...
pučka korizmena pjevana baština Basta - Baške Vode i Brela

izvode: crkveni pjevači i čuvari *Gospodinova groba*
župe Uznesenja BDM, Bast-Baška Voda i
crkveni pjevači i čuvari *Isusova groba* župe
Sv. Stjepana Prvomučenika, Brela

odabir i animacija: Joško Čaleta, Jure Šaban Stanić

22. 3.
ČETVRTAK

Knjižnica Marija Jurić Zagorka ►
Krvavi most 2
u 12:00 sati

Petar Dolić: KRIŽNI PUT,

izložba slikoreljefa i skulptura

o izložbi govori: Željka Čorak

Glazbeni program: *Cantilena pro sabbato*

izvode: Ida Jadro i Lovro Rimac, učenici
Gimnazije Tituša Brezovačkog, Zagreb

Muzej Mimara ►
Rooseveltovo trg 5
u 19:00 sati

ODAK & ODAK,
skladateljsko kiparska
pasionaska večer

izvodi: Odak Camerata
dirigenta: Jasenka Ostojić

autor izložbe: Anđelko Odak

23. 3.
PETAK

Knjižnica HAZU ►
Trg Josipa Jurja
Strossmayera 14
u 12:00 sati

NOVI VINAC ANĐEOSKI,

izložba hrvatskih molitvenika iz Mađarske i Gradišća

odabir i postav: Milica Klaić Taradija
Tamara Runjak

Crkva sv. Ivana Krstitelja ►
Nova Ves 64a
u 19:00 sati

Antonio Vivaldi: GLORIA u D-DURU, RV589,
za soliste, zbor i orkestar

izvodi: Ansambli Musica Viva, Sombor, Vojvodina
dirigenta: Marita Topić
koordinacija programa: Marija Šeremešić, Udruga Urbani Šokci,
Sombor, Vojvodina

24. 3.
SUBOTA

Galerija MORH Zvonimir ►
Bauerova 33
u 12:00 sati

MUKA I USKRSNUĆE U DJELIMA SUVREMENIH HRVATSKIH UMJETNIKA,

VII. trienalna natječajna izložba

postav: Stanko Špoljarić,
Domagoj Čikeš

Crkva sv. Petra ►
Vlaška 93
u 20:00 sati

O ISUSE, IZRANJENI...

pučka korizmena pjevana baština i pobožnosti Like i Gacke

izvode: pjevači/ce KUD-ova:
"Kraljica Katarina", Donji Lapac
"Dangubice", Kuterevo
"Perušić", Perušić,
KUU "Gacka" i župni zbor BDM od Svete Krunice, Ličko Lešće

odabir i animacija: Joško Čaleta

25. 3.
NEDJELJA

Crkva sv. Petra ►
Vlaška 93
u 20:00 sati

Vladan Vuletin: STABAT MATER,

oratorij za soliste, mješoviti zbor
i komorni orkestar, *praižvedba*
(instrumentacija: Fran Pogrmilović)

Dražen Kurilovčan: PLAČ MAJKE MARIJE,

pučki oratorij za soliste i
mješoviti folklorni zbor

izvodi: Mješoviti pjevački zbor KUD-a "INA"
dirigent: Bojan Pogrmilović

Crkva sv. Martina ►
Vlaška 36
u 20:00 sati

PASIONSKESK KLADBE, koncert
(Bach, Pergolesi, Bohm, Händel, Guilmant, Mozart)

izvode: Tanja Ruždjak, *sopran*
Elizabeta Zalović, *orgulje*

26. 3.
PONEDJELJAK

Crkva sv. Martina ►
Vlaška 36
u 20:00 sati

Heinrich Ignaz Franz Biber: ROSENKRANZ SONATEN,

za violinu i basso continuo

izvode: Helga Korbar, *barokna violina*
Franjo Bilić, *orgulje i čembalo*

Galerija Šira ►
Preradovićeveva 13
u **18:00 sati**

MOJ DOŽIVLJAJ MUKE,
izložba radova studenata
Akademije likovnih umjetnosti u Zagrebu
koordinacija na ALU: Tomislav Buntak

Muzej Mimara ►
Rooseveltov trg 5
u **19:00 sati**

USKRSNI KONCERT VOKALNE GLAZBE,
glazbena remek djela u romansama i pjesmama
ruske duhovne glazbe
izvode: Alexei Tanovitski, bas
Konstantin Krasnitski, klavir
Elizabeta Adžaga, klavir
stihove govori: Siniša Ružić

Društvo hrvatskih ►
književnika
Trg bana J. Jelačića 7
u **12:00 sati**

LIRIKA VELIKOG PETKA –
Enerika Bijač: "ZA KRIŽEM: MOLITVE ZA LUKU",
zbirka pjesama
odabir: Đuro Vidmarović

Crkva Bezgrješnog ►
Srca Marijina
Jordanovac ul. 110
u **20:00 sati**

O ISUSE DAJ DA PJEVAM, koncert
(Vivaldi, Bach, Händel, Božičević, Ravel, Bizet, Skender,
Wagner, Knešaurek, Rossini)
izvodi TRIO LUR: Rea Alaburić, sopran
Lucija Rašeljka Petrač, flauta
Ursa Vukman, orgulje

Svečano otvorenje:

ŽENA NA KRIŽNOM PUTU, izložba

odabir: Stanko Špoljarić

organizacija: Bruno Šeper

postav: Tehnička služba Muzeja Mimara

Leila Michieli Vojvoda: PIETA, digitalna grafika, 2018.

O izložbi:

Izložba u Muzeju Mimara pripada slijedu ranijih projekata (poput izložbe *Ecce homo* održane 2016. godine) na kojima umjetnici interpretiraju pojedine segmente Puta križa. Na izložbi "Žena na križnom putu" sukladno sadržaju pojedinih postaja uz Krista u prvom planu su žene, Isusova majka, Veronika, jeruzalemske žene, žene pod križem. U prikazima naglašene emocionalnosti slikari i kipari, u mjeri pojedincima svojstvenih poetika, donose svoj doživljaj Muke u rasponima od realistične marnosti, vidova ekspresionizma, do asocijativnosti motiva na pragu apstraktnog izričaja. Na izložbi sudjeluje četrdesetak autora različitih generacija poput Sedera, Lončara, Blažanovića, Radića, Botterija, Škerlija, Petrača, Jakubina, Dorotića, Čulara, Megliča, Mucka, L. Michieli Vojvoda, B. Salavarde, Herljevića, Ujevića, Glavnika...

Stanko Špoljarić

*

			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	
P	U	S	Č	P	S	N
OŽUJAK 2018.						

Glazbeni program:

IZBOR IZ PASIONSKIH DJELA JOHANNA SEBASTIANA BACHA

I. dio:

Aria "Erbarme Dich, mein Gott, um meiner Zähren willen" iz Pasije po Mateju

II. dio:

Adagio za obou i continuo iz Uskršnjeg oratorija

Aria "Ich folge dir gleichfalls mit freudigen Schritten" iz Pasije po Ivanu

izvode: Dora Draclin, oboa

Anthony Havelka, violončelo

Elena Roce, čembalo

Dora Draclin (Zagreb, 1989.) glazbeno obrazovanje je započela sa sedam godina u glazbenoj školi Pavla Markovca u Zagrebu. Nakon završene srednje škole u klasi prof. Nevenke Kirin, 2008. godine upisuje studij oboe na Muzičkoj Akademiji u Zagrebu u klasi profesora Branka Mihanovića. Za vrijeme školovanja osvaja nagrade na regionalnim, državnim i međunarodnim natjecanjima (dvije prve nagrade na državnim natjecanjima HDGPP-a, treća nagrada na međunarodnom natjecanju "Ohridski biseri" u Makedoniji) te sudjeluje na brojnim solističkim, komornim i orkestralnim koncertima, između ostaloga u rektorovom nagradom nagrađenim projektima triju umjetničkih akademija "Ivan Grozni" i "Carmen". Također, usavršava se i na oboističkim seminarima u Hrvatskoj i inozemstvu. Za vrijeme studija, dvije godine zaredom bila je dobitnica stipendije za izvrsnost Sveučilišta u Zagrebu. Godine 2013. magistrirala je s odličnim uspjehom.

Anthony Havelka rođen je 14.09.1991. u Rijeci. Osnovno i srednje glazbeno obrazovanje stekao je u Glazbenoj školi Ivan Matetić-Ronjgov, Rijeka, gdje je i maturirao 2010. godine sa odličnim uspjehom, kao violončelist u klasi prof. Maura Šestana, te kao teoretičar. Iste godine upisuje violončelo na Umjetničkoj akademiji u Splitu u klasi prof. Mihovila Karuze, gdje je i diplomirao 2015. godine s odličnim uspjehom. Pohađao je brojne seminare i majstorske tečajeve kod raznih pedagoga (Maja Virant, Illia Laporev, Mihovil Karuza, Yevgeny Xaviereff, Manhattan String Quartet, ...). Dobitnik je nagrada na regionalnim i međunarodnim violončelističkim natjecanjima i natjecanjima komorne glazbe. 2012. godine nastupa, kao solist uz *Riječki komorni orkestar*. Od 2015. godine radi kao učitelj violončela u Umjetničkoj školi u Poreču.

Elena Roce (1994.) rođena je u Puli, gdje je završila osnovno i srednjoškolsko glazbeno obrazovanje. Nakon uspješno položene mature iz orgulja u klasi mr.art Eduarda Kancelara upisuje Muzičku Akademiju Zagreb, klasa red. prof. Maria Penzara. Godinu dana kasnije maturirala je i solo pjevanje u klasi Cvetana Pelčića, mag.art.

Dobitnica je nekoliko regionalnih i državnih nagrada (kategorije orgulje, pjevanje i komorni sastavi) te polaznica brojnih orguljaških i pjevačkih seminara, uglavnom onih koji su vezani uz renesansu i barok (Katarina Livljanić, Igor Paro, Vlasta Gyura...). Koncertira kao orguljašica i korepetitorica u raznim komornim sastavima, ali i kao pjevačica (uglavnom renesansnog i baroknog pjevačkog repertoara) uz pratnju vrsnih lutnjista Igora Para i Eme Stein te orguljaša Krešimira Klarića na festivalima kao što su: Dvigrad festival, Zrin fest, Koncerti u Eufrazijani, Renesansni festival Koprivnica, Vukovar festival, Glazbene večeri sv. Josipa u Karlovcu, koncerti u palači Dverce, Koncertna sezona u Lipiku, ciklus koncerata Arheološkog muzeja Zagreb, ciklus Heferer, Anabasis itd. Od 2012. obnaša funkciju glavne orguljašice Katedrale Marijina uznesenja Pula, te pjeva u oratorijskom zboru Cantores Sancti Marci i renesansnom ansamblu Marco Polo. Od 2017. godine djeluje i kao vanjska suradnica Glazbene škole Karlovac, te umjetnička suradnica na orguljaškom festivalu Organum Histriae.

Crkva sv. Franje Ksaverskog | Jandrićeva 21 | u 19:00 sati

Ivo Nižić:

SMILUJ MI SE BOŽE,

koncert

izvodi: Komorni zbor Condura Croatica – Zadar
dirigent: Ivo Nižić

Program :

1. *Canticum - Benedicite, Omnis creatura laudet dominum*
2. *Sanctus - Sancte Mariae Jadrensis* (12 st.)
3. *Gospodine smiluj se* – glagoljaški napjev, obrada: Ivo Nižić
4. *Miserere mei Deus* – Antonio di Licini (zadarska katedrala 19 st.)
5. *Smiluj mi se Bože* – glagoljaški napjev, obrada: Ivo Nižić
6. *Vexilla regis prodeunt* - Josip Magdić
7. *O Gospoe* – glazba: Ivo Nižić; riječi: fra Šimun Klimantović (15. st.)
8. *Partita ad Pavlinos (Intrade, Arioso, Rondo)* – Anđelko Klobučar; orgulje: Mihovil Buturić
9. *Tužaljka Jeremije proroka* – obrada: Ivo Nižić
10. *Marulova tužaljka* – Ivo Nižić
11. *Materino naricanje* – Ivo Nižić
12. *Kalvarija*, pasionski oratorij – Ljubo Stipišić
dijelovi: *Klanjamo se Tebi Isukarste*
Puče moj
Za naroda grihe svoga, Puče moj

O programu:

Koncert se sastoji od nekoliko pjesama dviju glazbenih tradicija: latinske i glagoljaške. Latinska je uglavnom vezana uz katedralni kaptol i stare redovničke zajednice (benediktinska, pavlinska, franjevačka), a glagoljaška uz pučko crkveno pjevanje sjeverne i srednje Dalmacije. Zadar je tijekom svoje čitave hrvatske povijesti bio grad glagoljice i glagoljaškog pjevanja, a promicatelji i čuvari glagoljice i glagoljaške baštine, pismene i usmene, bili su Franjevci trećoredci glagoljaši. Napjevi glagoljaške baštine izvode se u obradi raznih autora, a ponekad su autorski nadahnuti glagoljaškom baštinom.

Ivo Nižić

O zboru Condura Croatica:

(Condura Croatica je ime starohrvatske ninske lađe)

U siječnju 2009. godine bivši članovi Akademskog zbora Sveučilišta u Zadru osnovali su novi zbor s imenom "CONDURA CROATICA". Zbor je slijednik prvog Akademskog zbora iz 1992. god. koji je u teškim vremenima domovinskog rata pronosio glas o Zadru nastupajući po Hrvatskoj i Europi.

"Condura Croatica" nastavlja tradiciju AK zbora izvodeći glazbu vokalne literature hrvatske i svjetske baštine od ranog srednjeg vijeka do suvremene glazbe. Pored navedenog Zbor izvodi specifične glazbene forme koje su nastale u Zadru i razvijale se od 12. do 14. st. pod nazivom "CRKVENA SKAZANJA" odnosno "PASIONSKI ORATORIJI".

Najpoznatiji oratoriji koje Zbor izvodi su: KRIŽINA, ZADNJA POSTAJA, PLAČ GOSPOJE i SVIT ZA SPASOM VAPIJE ... Ta su dijela nadahnuta glazbenom glagoljaškom baštinom otočkog i kopnenog dijela Zadarske nadbiskupije. Autor tih djela je umjetnički voditelj Zbora i dirigent Ivo Nižić. Sve navedene scenske oratorije režirala je dramska umjetnica Milena Dundov.

Zbor Condura Croatica je godine 2013. na Danima duhovne glazbe CRO PATRIA u Splitu, u kategoriji novih zbornih skladbi s pjesmom Samo srcem autora Ive Nižića, osvojio Zlatnu katedralu, prvo mjesto po glasovanju publike. Sa istom skladbom na međunarodnom natjecanju zborova u Zadru (2014.) osvojio je nagradu za najbolju izvedbu zbornih skladbi hrvatskih skladatelja.

Članovi zbora: Ana Ribić, Zdenko Stipčević, Višnja Zurak, Mihovil Buturić, Vesna Fantina, Ante Buturić, Katarina Čorba, Bogdan Mogilevskij, Sanja Jaša, Dubravko Barešić, Mira Lisica, Siniša Marinić, Marija Medić Fuzul, Eugen Jović, Milena Petani, Mateo Marnika, Jasna Košta, Josip Marušić, Zdenka Arbanas, Ivica Marjanović, Maja Nižić-Aljinović, Mladen Dorkin, Jelena Rušev Mogilevskij, Mladen Košta, Nela Vanjak, Irena Nikpalj, Maja Sinovčić Ušalj, Anka Šušak, Milena Brižić, Jasminka Brižić, Suzana Phillips, Vivijana Melada, Anka Peranić, Anita Nikić, Lucija Stipčević, Nevija Pavić.

Ivo Nižić rođen je u Preku na otoku Ugljanu 15. rujna 1942. Nakon završene gimnazije i Teološkog fakulteta u Zagrebu, započinje studij glazbene umjetnosti poslije kojeg stječe dvije glazbene diplome: na Odsjeku za glazbu Pedagoške akademije u Zagrebu i Institutu za crkvenu glazbu Sveučilišta u Zagrebu. Nakon višegodišnjeg rada u osnovnom i dijelom u srednjem obrazovanju, piše habilitacijski rad iz Muзикologije (mentor: akademik Jerko Bezić). Obranivši rad na Sveučilištu u Zadru postaje profesor Zadarskog sveučilišta i nositelj kolegija Glazbena kultura i Metodika nastave glazbene kulture na Odjelu za RN i PO.

Ivo Nižić priznati je glazbeni pedagog, skladatelj i dirigent. Za svoj rad dobio je mnoge nagrade, priznanja i pohvale, među kojima valja spomenuti tri nagrade koje je dobio 2016. godine, a to su; Nagrada *Ljubo Stipišić Delmata* koja mu je dodijeljena na 25. Pasijskoj baštini u Zagrebu za oratorij *Zadnja postaja*, Nagrada Hrvatske udruge zborovođa - Zagreb za *Životno djelo* i Nagrada Grada Zadra za uzorne uspjehe i rezultate postignute u području glazbene kulture i umjetnosti.

Osnovao je Akademski zbor Sveučilišta u Zadru i Mješoviti pjevački zbor Condura Croatica - Zadar. Već 30 godina orguljaš je i zborovođa u crkvi sv. Mihovila u Zadru.

W. A. Mozart:

LAUDATE DOMINUM,

za sopran, zbor i orkestar

izvodi: Josipa Bilić, sopran

Antun Sorkočević:

TANTUM ERGO,

za bariton, zbor i orkestar

izvodi: Florian Tavić, bariton

Zoran Novačić:

MAGNIFICAT,

za sopran, alt, zbor i orkestar (12 stavaka)

izvode:

*solisti: Darija Augušan, sopran
Emilija Rukavina, alt*

Mješoviti zbor Instituta za crkvenu glazbu Albe Vidaković
voditeljica: Danijela Župančić

Gudački komorni orkestar Muzičke akademije Zagreb
voditelj: Jože Haluza

Duhači Muzičke akademije Zagreb
voditelj: Žarko Perišić

dirgent: Zoran Novačić

O djelu:

MAGNIFICAT

Veliča duša moja Gospodina,
klikće duh moj u Bogu mome Spasitelju,
što pogleda na neznatnost službenice Svoje.
Odsad će Me, evo, svi naraštaji zvati blaženom.
Jer velika mi djela učini Svesilni, sveto je ime Njegovo!
Od koljena do koljena dobrota je Njegova nad onima što se Njega boje.
Iskaza snagu mišice svoje, rasprši oholice umišljene.
Silne zbaci s prijestolja, a uzvisi neznatne.
Gladne napuni dobrima, a bogate otpusti prazne.
Prihvati Izraela, slugu Svoga, kako obeća ocima našim.
Spomenuti se dobrote Svoje prema Abrahamu i potomstvu
njegovu dovijeka.

Veliča latinski *Magnificat* himan koji se pripisuje Mariji u Lk 1,46-55 tradicionalno je poznat po prvoj riječi u njegovom latinskom prijevodu. U njemu se Marija veseli da će postati majkom Isusovom i tumači njegovo začecje kao primjer kako Bog uzdiže ponizne i ponizuje ohole, moćne i bogate i o tome kako Bog postupa prema Izraelu.

Stavci:

1. Magnificat - coro
2. Et exultavit - alto
3. Quia respexit - soprano
4. Quia fecit mihi magna - coro
5. Et misericordia eius - soprano
6. Fecit potentiam - coro
7. Deposuit potentes - alto
8. Esurientes - soprano
9. Suscepit Israel - soprano /alto
10. Sicut locutus est - coro
11. Gloria - coro
12. Amen - coro

Komorni mješoviti zbor Instituta za crkvenu glazbu Albe Vidaković djeluje u okviru Katoličkog bogoslovnog Fakulteta u Zagrebu. Njeguje gregorijansko pjevanje, te sakralnu zborsku glazbu svih razdoblja. Uz redovite studijske obaveze studenti nastupaju na brojnim susretima zborova u Hrvatskoj i izvan nje, festivalima, fakultetskim događanjima, simpozijima, tribinama, te svečanostima unutar svećanih crkvenih događanja. Osobito su zapaženi nastupi na festivalu "Pasijska baština", i Festival hrvatske glazbe u Beču uz odlične kritike za izvedbu. Sudjeluje i na smotri studentskih zborova uz najbolje ocjene žirija.

Snimio je nekoliko nosača zvuka; Korizmeni gregorijanski napjevi pod nazivom "*Christus factus est pro nobis*", zatim "*Psalite Deo nostro*" sa skladbama hrvatskih autora, te nosač zvuka pod nazivom "*Hrvatske korizmene popijevke*."

Gudački komorni orkestar Muzičke akademije Sveučilišta u Zagrebu u okviru nastave djeluje od jeseni 2006. godine, a osnovan je na inicijativu prof. Jože Haluze. Svrha takvog ansambla je omogućiti studentima gudačkog odsjeka, stjecanje prvih iskustava i vještina zajedničkog muziciranja u većem ansamblu, uz vježbu maksimalne komunikacije među dionicama, kao i punog kreativnog zalaganja, s obzirom da ansambl djeluje samostalno, bez dirigenta. Kroz ovakve se projekte studenti postupno uvode u profesionalni način rada koji ih očekuje kao buduće glazbenike.

Orkestar redovito svake godine održava po nekoliko koncerta, isprva u dvorani Akademije (F-5) a od nedavno u novoj zgradi Muzičke Akademije u Dvorani B. Berse, zatim redovito nastupa na *Memorijalu J. Š. Slavenski* u Čakovcu (od 2008.) kao i u Zagrebu u sklopu manifestacije Pasijska baština. Nastupio je u sklopu Glazbenog ciklusa Mladi glazbenici u Matici hrvatskoj u Zagrebu, a u nekoliko prigoda i u dvorani Hrvatskog glazbenog zavoda. Gostovao je u tri navrata u Beču-dva puta u Peterkirche (2011. pod umjetničkim vodstvom Catherine Mackintosh i opet u studenom 2017. s dirigentom i skladateljem Zoranom Novačićem), te koncert u Universität für Musick und darstellende Kunst (2013) pod vodstvom prof. J. Haluza. Nastupio je i u Poreču u sklopu godišnjeg skupa europske udruge gudačkih pedagoga (ESTA 2012.), kao i u Puli na Danima Akademije (2017.).

Komorni orkestar Muzičke akademije Zagreb, Pasijska baština 2017.

Jože Haluza je nakon završene srednje glazbene škole u Varaždinu kod profesora Đure Horvata, studirao violinu u klasi profesora Ivana Pinkave i Ivana Weilanda. Nakon diplome djeluje u *Zagrebačkoj filharmoniji*, (od 1973. do 1982.) isprva kao član dionice I violina, a kasnije postaje zamjenik koncertnog majstora. Zatim je 16 godina bio član ansambla *Zagrebački solisti* (1982.-1998.), a od 1998. do 2003. djeluje kao koncertni majstor orkestra *Gradskog kazališta Komedija*. Kontinuirano se bavi komornom glazbom kao član mnogih ansambala poput Trija Ars Longa, Gudačkog kvarteta Pro Arte, Zagrebačkog gudačkog trija, Gudačkog kvarteta Rucner i Ansambla 3+. Jedan je od osnivača Varaždinskog komornog orkestra u kojemu je gotovo 20 godina bio koncertni majstor. Često je nastupao i kao solist sa Zagrebačkim solistima, Varaždinskim komornim orkestrom, Društvenim orkestrom HGZ-a i Simfonijskim orkestrom HRT-a izvodeći koncertna djela Antonija Vivaldija, Giovannija Battiste Pergolesija, Johanna Sebastiana Bacha, Georga Philippa Telemanna, Arcangela Corellija, Wolfganga Amadeusa Mozarta, Franza Schuberta, Ralpa Vaughana Williamsa, Dalibora Bukvića, Tomislava Uhljaka, Frane Paraća, Mladena Tarbuka i Anđelka Klobučara. Uz aktivnu glazbenu djelatnost bavi se i pedagoškim radom, najprije kao nastavnik violine u Krškom u Sloveniji, početkom devedesetih kao profesor komorne glazbe u školi Funkcionalne muzičke pedagogije *Elly Bašić*, a od 1996. do danas predaje na Muzičkoj akademiji u Zagrebu kao red. prof. art. predmete Komorna muzika i Gudački komorni orkestar.

Zoran Novačić (Krapina, 1964.), dirigent i skladatelj, diplomirao je dirigiranje na Muzičkoj akademiji Sveučilišta u Zagrebu u klasi Pavla Dešpalja kod kojeg pohađa i jednogodišnju specijalizaciju. Kao stipendist Fonda Lovro i Lilly Matačić usavršava se u Münchenu i Beču kod Berislava Klobučara. Djelovao je kao korepetitor i pomoćni dirigent u Operi HNK u Zagrebu te kao asistent i zborovođa Zbora HRT. Kao dirigent surađivao je s domaćim i inozemnim orkestrima, a redovito nastupa kao pratitelj vokalnih solista na glasoviru i orguljama. Dobitnik je Diplome Milka Trnina. Docent je na Muzičkoj akademiji u Zagrebu. Član je Hrvatskog društva samostalnih umjetnika, Hrvatskog društva skladatelja i Hrvatskog društva glazbenih umjetnika.

Započinje sa skladanjem sredinom devedesetih, a opus mu bilježi niz skladbi. Od komornih skladbi napisao je, između ostalog, *Divertimento* za gudački kvartet (1999.), *Zrinjski-varijacije* za flautu, obou i glasovir (2004.), *Rosni cvetec* za puhački kvintet (2004.) te *Svetomartinjski trio* za glasovir, violinu i violončelo (2004.). Komična opera *Tajna krapinskega ključa* (2000.) je nakon praizvedbe doživjela niz uspješnih izvedbi u Zagrebačkom kazalištu "Komedija".

Od vokalno instrumentalnih skladbi ističu se *Kajkavska misa* za sole, zbor i orkestar (2001.) i glazbeno-scensko prikazanje *Kajkavski rekvijem* za sole, zbor i orkestar (2002.). Potpisuje veći broj ciklusa sakralnih pjesama te solo pjesama na stihove I. Oreba: *Jutro u Vela Luci* (2003.), na stihove Dobriše Cesarića: *Voćka poslije kiše* (2004.), *Tišina*, (2005.) i *Vjetru* (2005.) te na stihove A. B. Šimića "*Svjetlost zvijezda*" (2011.). Oratorij *Stabat mater* (2006.) za dva sola i gudače praizveden je na Pasijskoj baštini 2009. i nagrađen od Skupštine Grada Zagreba. Prvi stavak Veliki prasak, *Uskrsa stvorenja-Simfonije svemira* (2009.) za veliki orkestar preradio je za dva glasovira, a *Koncert za violinu i orkestar "Voda"* (2010.) imati će praizvedbu u 2018. g. Za Pasijsku baštinu 2011. napisao je višestruko izvođeni *Via crucis* za gudači orkestar i tri solista. 2012. godine nastaju *Tri crkvene skladbe* za mješoviti zbor i gudače, a godinu poslije *Simfonija sv. Franjo Asiški* i *Cantico di frate sole* za veliki orkestar, zbor i soliste. 2014. godine dovršava *Leptire* za obou, klarinet i fagot. "*Galaktički koncerti*" obuhvaćaju: "Orion"- Koncert za fagot, gudače i harfu, "Plejade" Koncert za obou, gudače i kristalne zdjele i "Liru" - Koncert za harfu i gudače. Sva tri solistička koncerta tiskao je HUOKU. 2016. piše "Životinje" - album malih klavirskih skladbi i "*Magnificat*" za dva glasa, zbor i orkestar. Najnovija djela su "Zrak" - Koncert za violu, gudače i harfu i "Vatra"- Koncert za violončelo i komorni orkestar.

Ljubo Stipišić: USKRSNUĆE, oratorij

1. Pred Isusovim grobom
2. Gospod na putu za Emaus
3. Isus se ukazuje učenicima
4. Isus, Toma i učenici
5. Na obali Tiberijadskog mora
6. Isus i Šimun Petar
7. Na gori u Galileji

izvode:

solisti: Isus – Ivan Žitko (tenor)
 evanđelist – Vinko Maroević (tenor)
 Petar Šimun – Ante Kovačević (bariton)
 Toma (blizanac) – Ivan Bošnjak (bas-bariton)
 mladić anđeo – Damir Radovan (tenor)
 učenik prvi – Damir Radovan (tenor)
 učenik drugi (Kleofa) – Eduard Grenc (bariton)
 starješina – Stjepan Mihanović (bas)

Gradski zbor Brodosplit

dirigent: Vlado Sunko

O djelu:

Oratorij Uskrsnuće za muški zbor i sola a cappella skladan je u duhu crkvenoga i pučkog pjevanja u Dalmaciji, a stihovni predložak nastao je na temeljima Evanđelja Mateja, Marka, Luke i Ivana, koje je dramski osmislio i na čakavski govor staroga Splita prilagodio Ljubo Stipišić Delmata. Oratorij je nastao 2003., te idejno i formalno predstavlja nastavak na njegovo već poznato djelo Kalvarija, oratorij za mješoviti zbor i sola a cappella, skladan desetak godina ranije. Melodije i motive Stipišić pronalazi u raznim slojevima pučkih crkvenih i glagoljaških napjeva, kao i u dalmatinskoj klapskoj pjesmi. Pošto je on čovjek iz naroda i za narod, sebi daje za pravo da prevrće, razgrće, izabire motive stoljećima sleganim i taloženim, igrajući se s njima, ostajući

			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	
P	U	S	Č	P	S	N
OŽUJAK 2018.						

uvijek vjeran istoj ideji, istom smjeru, ne posežući za tuđom nadgradnjom. Ako dodaje nešto, onda je to njegovo, a njegovo je opet proizašlo iz pojedinačnog i općeg baštinskog, pa ih je teško razlikovati. Prije bi se moglo reći da se radi o variranju i o slobodnoj volji izbora u materiji koju dobro poznaje i osjeća kao svoju osobnu.

U Uskrsnuću Stipišić je išao korak dalje. Pošto se nije mogao "igrati" sa zvukovnim bojama muških i ženskih glasova kao u Kalvariji, većim je učešćem vlastitih skladanih dijelova i spojeva te ponavljanjima uspostavio još veće jedinstvo djela, pa tako i formalno opravdao naziv oratorij. Inače, njegova veća djela koje on naziva oratoriji nisu formalno čvrsto zaokružena, jer u njima nema motivskog rada, prožimanja konfrontiranja ni dramske napetosti. Više je to fantazija, nizanje dijelova, obrada napjeva koji su nekada sličniji spletu, povezani u labavu cjelinu, a dramska napetost proizlazi uglavnom iz dramaturgije teksta. Rezultat ovog postupka je da prekrasni dalmatinski napjevi i dalje žive u svojoj autentičnosti, primjerno obrađeni, ali u drugom kontekstu, drugačijim međusobnim odnosima, koji se na osebujućem Stipišićevski način uspješno uklapaju u cjelinu. Podsjećajući na vezu između crkvenog, pučkog crkvenog i svjetovnog, Stipišić je upravo u ovom djelu prvi put upotrebio svjetovne narodne skladbe. Vjerojatno je prvi koji je spojio narodnu svjetovnu melodiju sa crkvenom tematikom Uskrsnuća.

Zabilježeno je da je oratorij prvo Uskrsnuće jednog hrvatskog skladatelja i napisan je upravo za Gradski zbor Brodosplit. Oratorij je snimljen kroz prosinac 2016. godine u studiju Assunta Radio Vatikana, te je samim tim postao dio programa radija i predstavlja veliki uspjeh zbora, a ujedno i vrhunsku promociju hrvatske glazbene baštine.

Vlado Sunko

Stipišić, Ljubomir (Delmata), skladatelj, dirigent, melograf, pjesnik (Split, 28. rujna 1938. – Split, 9. listopada 2011.) Glazbom se bavio profesionalno od 1958. Glazbeni nauk učio privatno kod maestra Silvija Bombardellija (harmonija, kontrapunkt, dirigiranje), prof. Josipa Zjačića (harmonija i orkestracija) te prof. Olge Račić (klavir). Pravni je nauk prekinuo na posljednjoj godini studija. Djeluje kao slobodni umjetnik, osim kao referent za kulturu pri splitskom Dalmacija–cementu (1975.–1987.). Objavio je dvadesetak zbirki glazbe i desetak knjiga poezije. Godine 1991. u Omišu je utemeljio časopis Bašćinski glasi te glazbenu ediciju Leut. Suutemeljitelj je kulturnih manifestacija: Festival dalmatinskih klapa (Omiš, 1967.), Solinske ljetne priredbe (1970.), Sućuračka prikazanja (1978.), Smotra dalmatinskih klapa na Klisu (1974.), Susret dalmatinskih klapa Sudamja (Split, 1986.), korizmeno glagoljaško pučko pjevanje Puče moj (Split, 1982.), Pasiionska baština (Zagreb, 1991.), Oj more duboko (Solin, 2003.), Susret klapa u Strožancu (2003.)... Skladatelj i melograf, obrađivač i pjesnik, sakupljač pučkih tradicija, slikar, dirigent, voditelj zborova i klapa obnašao je različite funkcije u kulturi. Tri je mandata bio glazbeni ravnatelj Festivala dalmatinskih klapa u Omišu. U okviru etnomuzikološke djelatnosti obradio oko tisuću napjeva za klape. Tonski snimao i zabilježio na otocima, uzobalju i bližoj unutrašnjosti preko tisuću svjetovnih i crkvenih napjeva. Izdanje Anima Delmatica na 1600 stranica objedinjava građu prikupljenu tijekom tri desetljeća (zabilježio oko 20000 čakavskih poslovice, uzrečica, kovanica i fraza, 1200 kazivanja o vjerovanjima, sačinio Likarušu na temelju pučkih načina liječenja, načinio čakavski rječnik s 16000 jedinica, bilježio priče i dosjetke te druge fenomene pučkog života...).

Gradski zbor Brodosplit, Pasiionska baština 2016.

Gradski zbor Brodosplit osnovan je 1972. godine. Svojim radom, brojem nastupa, zanimljivošću programa, vrijednošću interpretacije, kulturom pjevanja, osebujnom zvučnošću i kompaktnošću glasova, postao je jedan od najcjenjenijih zborova u Hrvatskoj.

Na međunarodnim festivalima amaterskih zborova dobio je prvu nagradu u Budimpešti (1991.) i Pragu (2002.), zlatnu medalju na Svjetskim zbornim igrama u Xiamenu u Kini (2006.), te naslov olimpijskog pobjednika na Zborskoj olimpijadi u Linzu (2000.) i šampiona Svjetskih zbornih igara u Grazu (2008.).

U Španjolskoj 2012. godine na međunarodnom natjecanju zborova "Canta al mar" zbor je osvojio dvije zlatne medalje u kategorijama muških zborova i sakralne glazbe te naslov apsolutnog pobjednika u kategoriji muških zborova, a u Zwickau u Njemačkoj 2014. godine na međunarodnom natjecanju "Robert Schumann" zbor je osvojio zlatnu pobjedničku plaketu u kategoriji muških zborova, zlatnu plaketu u kategoriji sakralne glazbe i posebnu nagradu stručnog ocjenjivačkog suda za najbolje izvedeno djelo Roberta Schumanna.

2013. dobitnik je Povelju Republike Hrvatske za osobite zasluge za kulturu kao međunarodni promicatelj hrvatske kulturne baštine i osvajač svjetskih nagrada u zbornom pjevanju a povodom 40. obljetnice uspješnog djelovanja.

Od većih djela Brodosplit je izveo Sunkovu kantatu *Zlato Gospine milosti* i *Missu*, Cherubinijev *Requiem*, Stipišićev oratorij *Uskrsnuće*, a vrhunce stručnih priznanja stekao je za antologijsko izvođenje oratorija *Muka Gospodina našega Isukrsta* Borisa Papandopula. Osim bogate koncertne djelatnosti izdao je i osam nosača zvuka, dva LP-a, jedan DVD kao i monografiju prigodom 30. obljetnice postojanja.

Vinko Maroević, tenor, rođen u Splitu. Sopoljevanje je diplomirao na Muzičkoj akademiji u Zagrebu, u klasi prof. Cynthije Hansell-Bakić. Prije toga diplomirao je brodogradnju na zagrebačkom FSB te završio subotnju školu orgulja na Institutu za crkvenu glazbu u Zagrebu. Debitirao je u HGZ u Zagrebu ulogom Mengone u komičnoj operi Ljekarnik J. Haydna (1986). Studij opernih uloga usavršavao je u Rimu, a jednu sezonu je bio član Opernhausa u Grazu. Na pozornici HNK Split prvi se put pojavio tumačeći ulogu Beppea u operi I Pagliacci R. Leoncavalla (1992). Nakon toga interpretira čitav niz uloga u operama Verdija, Puccinija, Donizettija, Massneta, Rossinija, Ponchiellija, Boita, Čajkovskog, Smetane, Saint-Saensa, Straussa i Bizeta. Od domaćeg opernog repertoara pjevao je u operama I. pl. Zajca, Gotovca, Hatzea, F. Paraća, Krstičevića, Tijardovića i Foretića

Nastupa i kao koncertni pjevač u zemlji i inozemstvu, a posebice se ističe kao interpret dijela sakralnog sadržaja. Posebno mjesto zauzima uloga Evanđelista u oratoriju Muka Gospodina našega Isukrsta po Ivanu B. Papandopula koju je i snimio s čuvenim zborom "Brodosplit" te istu ulogu u oratoriju Uskrsnuće od Lj. Stipišića. Također je nastupao u oratorijima don Šime Marovića: Križ i Vrata vjere te Ivana Žana: Babilonsko sužanjstvo, Biskup Kvirin, Dom Gospodnji i Križni put od kojih su većina snimljeni. Inače je u angažmanu kao solist opere HNK u Splitu.

Vlado Sunko (Split, 1954.), glazbeni pedagog, dirigent i skladatelj. Studij glazbene teorije završio je na Muzičkoj akademiji u Zagrebu (1979.). Od 1982. do 1992. radi kao profesor teorijskih predmeta i dirigent djevojačkog zbora na Srednjoj glazbenoj školi Josipa Hatzea u Splitu. Utemeljitelj je i prvi voditelj Zbora dječaka (1991.). Redoviti je profesor na odjelu Glazbene umjetnosti pri Umjetničkoj akademiji Sveučilišta u Splitu. Dirigent je mješovitog zbora Umjetničke akademije koji je više puta nagrađivan na Danima hrvatske duhovne glazbe Cro-patria. Sveučilište u Splitu dodijelilo mu je plaketu za doprinos razvoju splitskog sveučilišta u 2006. godini.

Godine 1988. preuzima ravnanje Muškim pjevačkim zborom Brodosplit, danas Gradskim zborom Brodosplit, s kojim osvaja brojne nagrade na domaćim i inozemnim natjecanjima.

Za uspješan stvaralački rad u 2000. i 2012. godini dodijeljena mu je nagrada grada Splita. Za svoj skladateljski rad stekao je brojna priznanja i nagrade na natjecanjima i festivalima.

U lipnju 2013. godine dodijeljeno mu je odlikovanje reda Danice hrvatske s likom Marka Marulića, najveću nagradu za kulturu koja se dodjeljuje na državnoj razini, za osobite zasluge za kulturu posebice kao međunarodni promicatelj hrvatske kulturne baštine i osvajač svjetskih nagrada kao dirigent, i skladatelj.

Od kompleksnijih radova treba izdvojiti kantatu za soliste, zbor i instrumentalni ansambl Zlato Gospine milosti 1996., simfonijsku poemu In memoriam 1998., Koncert za mandolinu i orkestar 2001. te Rapsodia rustica za komorni ansambl 2009. Missa za soliste zbor i orkestar 2012.

Kontinuirano vodi seminare u zemlji (Pula, Šibenik, Rovinj, Zagreb, Dubrovnik, Split) i inozemstvu (Čile, Mađarska, BiH). Njegove skladbe za mandolinski orkestar izvode se na međunarodnim festivalima mandolinske glazbe (Italija, Njemačka, Španjolska, Češka, Mađarska i Francuska). Član je ocjenjivačkih sudova brojnih natjecanja (festivali dalmatinskih klapa u Omišu, festivali mandolinista, županijska, državna i međunarodna natjecanja amaterskih zborova). Redoviti je član Hrvatskog društva skladatelja

Član je ocjenjivačkih sudova brojnih natjecanja (festivali dalmatinskih klapa u Omišu, festivali mandolinista, županijska, državna i međunarodna natjecanja amaterskih zborova). Redoviti je član Hrvatskog društva skladatelja.

KLANJAM TI SE KRIŽU SVETI,

tradicijske korizmene pripovjedne popijevke iz Slavonije i Srijema, te pjesme i molitve iz rukopisne pjesmarice Ane Galović, Srednji Lipovac

izvode: Ženski vokalni ansambl Zwizde,
Muška vokalna skupina Sinovi atara,
solist: Zrinka Posavec, *sopran*

recitatori: Rosanda Tometić, Ivan Kojundžić, Dubravko Sidor

odabir: Miroslava Hadžihusejnović Valašek

animacija: Matej Vinarić

Program :

Isuse dođoh ti reći

1. Nema duša moja mira	Sr. Lipovac	Recitator
2. U crkvi prid oltarom	Lipovac	Zwizde, Sinovi atara
3. Isuse dođoh ti reći	Sr. Lipovac	Recitator
4. Isuse, Sine Boga živoga – lit. I.	Sr. Lipovac	I. Kojundžić i R. Tometić

Na Golgoti brdu

5. Kad Isusa osudiše	Podvrško	Zwizde, Sinovi atara
6. Sine Božji, u prah padaš	Sr. Lipovac	R. Tometić
7. Kad je Isus križ nosio	Sr. Lipovac	Sinovi atara
8. Na Golgoti brdu	Sr. Lipovac	Ivan Kojundžić
9. I kad mi se penjati uz brdo	Pleternica	Recitator
10. Isuse, Sine Boga živoga – lit II.	Sr. Lipovac	I. Kojundžić i R. Tometić

Plaćite sve Majke gorko

11. O žalosna Majko	Lipovac	Sinovi atara
12. Žalosna krunica	Sr. Lipovac	Zwizde – recitacija
13. Dobri Kriste, Sine Božji	Sr. Lipovac	I. Kojundžić
14. Jao meni tužna	Lipovac	Zrinka Posavec, solo
15. Gorko plače	Košutarica	Sinovi atara
16. O Marijo, Majko mila	N. Bukovica	Zwizde i Sinovi atara
17. Isuse, Sine Boga živoga – lit. III.	Sr. Lipovac	I. Kojundžić i R. Tometić

			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	
P	U	S	Č	P	S	N
OŽUJAK 2018.						

Oče, u ruke tvoje

18. Tužni dan svanio	Podvrško	Zwizde
19. Razmatranje sedam riječi	Sr. Lipovac	I. Kojundžić, recitator
20. Oj Isuse moj propeti	Sr. Lipovac	Recitator
21. Sunce žarko pomračalo	Lipovac	Zwizde, Z. Posavec
22. Usta moja opjevate	Sr. Lipovac	Sinovi atara – recitacija
23. U času Tvoje smrti na križu	Lipovac	R. Tometić
24. Kada su Isusa sa križa skinuli	Nijemci	Zwizde
25. Hladno ti je čelo poput mora	Sr. Lipovac	Recitator

Smrt i narav čudit će se

26. Strašni sud	Kaniža	Sinovi atara
27. Jedinstvo	Gundinci	I. Kojundžić
28. Zaklinjem te	Sr. Lipovac	Recitator
29. U crkvi – prva dva stiha	Lipovac	Zwizde, Sinovi atara

O programu:

Program *Klanjam ti se križu sveti* koncipiran u obliku molitve. Melodijski izrazito jednostavni napjevi i popjevke, svoju puninu doživljavaju kroz tekst pučke percepciju muke Gospodinove. Program započinje upravo prvim pitanjima koja je autor naveo na početku teksta i to u recitacijama "Nema duša moja mira" i "Isuse dođoh ti reći". Nakon početne zbunjenosti o samom postanku i svrsi čovjeka na Zemlji, čovjek nalazi svoje mjesto u "Crkvi prid oltarom", gdje svoj život poistovjećuje sa Mukom Gospodina. Pjevanjem pučkih popjevki, pjevači prepričavaju molitvu Gospodinovu kroz tri dijela koncerta: "Na Golgoti brdu", "Plaćite sve Majke gorko" te "Oče, u ruke Tvoje". Pjevanje i opis križnog puta prekidaju potresne pučke molitve, koje na jednostavan način žele iskazati hvalu i poštovanje. Po završetku opisa Muke Gospodinove kroz pučke napjeve i potresne molitve, čovjek postaje svjestan prolaznosti života, postaje svjestan da će i njega kao i Gospodina jednoga dana dočekati "Strašni sud" na kojemu će morati ispitati vlastitu vjeru u "Je-

dinstvo" i to pred samim Jedinštvom. Nakon što čovjek postane svjestan svoje prolaznosti, na nekakv način dobiva odgovor na prva postavljena pitanja: zemaljski život je križni put koji isključivo ovisi o nama i našim postupcima. Ukoliko spremno prihvatimo muku i križ koji nam je preodredio Gospodin, jednoga dana ćemo sjediti uz "Jedinostvo", jer svi smo pozvani na svetost po Njegovoj mucu, a do te svetosti nas može dovesti križ u "Crkvici prid oltarom".

Matej Vinarić

Tradicijske (pučke, narodne) pripovjedne nabožne pjesme danas su spomenici najstarije duhovne baštine u kulturi Slavonije i Srijema. Naziv "pripovjedne" temelji se na poetskoj strukturi pjesama koje se sastoje od neograničenog niza osmeračkih ili deseteračkih stihova vezanih sadržajem. U njima su različiti vjerski pojmovi i sadržji obrađeni na način kako ih osjeća vjernički puk: u njima se ogledaju pučka svakodnevnica i lokalni život, a često su i izmijenjena biblijska kazivanja. Upravo stoga težište pjesama postavljeno je na tekstu, a ne na napjevu. Pjevane strofe najčešće se grade na jednom poetskom stihu s ponavljanjima ("u dva reda") i pripjevima, a napjevi su jednostavni i sastavljeni od malih intervala. Nabožne pripovjedne pjesme nastale su i održale se u okviru pučkih pobožnosti i drugih vanliturgijskih događanja (hodočašća, križni putevi, ponoćke, zornice i dr.) i odlikuju se slobodnom izvedbom i variranjem teksta i napjeva. Tijekom protekla dva desetljeća na terenu Slavonije i Srijema snimila sam više od 200 napjeva za pripovjedne pjesme, tanskribirala ih i pripremila za objavljivanje i reproduciranje. Pjesme su u izvedbi crkvenih pučkih pjevačica, pjevane na tradicijski slavonski način s "počimaljom", kojoj se pridružuje pratnja u jednom ili dva glasa. Većinom su pjevačice bile starije životne dobi, a popijevke nisu pjevale godinama, tako da su se sjećale samo dijelova napjeva i tekstova. Najviše pripovjednih nabožnih pjesama snimila sam u Požeštini i zapadnoj Posavini: Srednjem Lipovcu, Biškupcima, Podvrškom i u Lipovcu i Nijemacima u Srijemu. Iako nestaju iz suvremenog života, sačuvane su u pamćenju najstarijih pjevačica i njihovim rukopisnim pjesmaricama.

Rukopisne pjesmarice slavonskih vjernica pojava je od povijesne i kulturne vrijednosti. Prva rukopisna pjesmarica nabožnih tekstova s kojom sam se upoznala bila je zbirka tekstova Evice Marković r. 1923. u Lipovcu u Srijemu, u ožujku 2013. godine. Zahvaljujući njenoj kćerki Mariji Vareha, r. 1943. snimila sam s lokalnim pjevačicama 20-popijevaka prema tekstovima iz zbirke Evice Marković i napravila preslik cijele zbirke. Time se otvorilo jedno novo poglavlje u istraživanju crkvene pučke i nabožne pjesme: teme rukopisnih pjesmarica slavonskih vjernica kao jedinstvene pojave na našem prostoru. U nedostatku omiljenih molitvenika, Evica je tekstove pisala po sjećanju dok je bila u progonstvu za vrijeme Domovinskog rata, kako ne bi ove pjesme bile zaboravljene. To su bile pjesme koje je pjevala, a molitve molila za vrijeme svoje mladosti u Lipovcu.

U roku od 3 godine sakupila sam na terenu 12 rukopisnih pjesmarica crkvenih pučkih i nabožnih pjesama. Pisale su ih žene svojim rukopisom, koji je odražavao njihovo minimalno obrazovanje.

Najviše rukopisnih pjesmarica sakupila sam u Posavini i Požeštini. Iz Požeštine potječe rukopisna pjesmarica *Svete pjesme* Anke Kraljević (1932.-1978.) iz Potočana i rukopisna pjesmarica Branke Potnar (1962.) iz Pleternice. Ipak, najviše tekstova crkvenih pjesama, molitava i etnografske građe zapisao je Ivo Čakalić () seljak iz Doljanovaca, koji je surađivao s Institutom za narodnu umjetnost i JAZU. Građa iz njegovih brojnih rukopisnih bilježnica još nije objavljena, niti znanstveno obrađena, tako da je nepoznata javnosti.

U selu Podvrško u Novogradiškoj Posavini sačuvana je jedna anonimna rukopisna pjesmarica, ali najveće iznenađenje je selo Srednji Lipovac i u kojem su žene seljanke u svojoj dubokoj starosti započele zapisivanjem stihova sačuvanih u njihovom sjećanju. Prisjećanje na duhovni život od prije 50 i više godina pokrenula je Ana Brkić r. Maričević (1943.-2015.) zapisivanjem autorskih pjesama seoskih pjesnikinja, a godine 2010. godine nastavila je dokumentiranjem balada za šetana kola. Godinu dana kasnije na temelju tekstova koje su kazivale Anka Bogdanović (1935.-2016.) i Ana Galović (1926.) započela sam snimanjem crkvenih pučkih pjesama za projekt Ministarstva kulture. Prvo mi je dvije bilježnice tekstova crkvenih pučkih pjesama poslala Anka Bogdanović, a nakon nje Reza Ivezić (1947.) iz Srednjeg Lipovca udana Lužane. Najviše me iznenadila Ane Galović (1926.) rođene Maričević koja je do sada po sjećanju zapisala preko 200 tekstova pripovjednih nabožnih pjesama i stotinjak molitava.

Miroslava Hažihusejnović Valašek

Ženski vokalni ansambl *Zwizde* je grupa djevojaka s adresom u Zagrebu koja okuplja zaljubljenice u šokačku tradicijsku glazbu – djevojke, uglavnom studentice te snaše iz Slavonije, Baranje, Srijema i Bačke, Bosanske posavine i Zagreba. Ljubav prema tradicijskoj glazbi rodnoga kraja okupila ih je prije 11 godina. Marljivim radom stekle su reputaciju koja im je omogućila brojna gostovanja u Salzburgu, Beču, Budimpešti i Novom Sadu. Gostovale su u svim regijama Hrvatske i u Seoulu, u Južnoj Koreji, gdje su predstavile Hrvatsku i kulturu svoga zavičaja. Njihov interes je otkrivanje i promoviranje šokačkih napjeva, svjetovne i sakralne tematike, koje izvode na originalan, tradicionalan način i to, uglavnom, a capella. Svoj prvi CD pod nazivom *Op lonci, lončići* objavile su 2015. godine koji je nominiran za nagradu *Porin* u kategoriji najbolji album folklorne i etno glazbe. Na 4. natjecanju hrvatske tradicijske vokalne glazbe – Zagreb 2017. osvojile su zlatno priznanje, odnosno prvo mjesto koje im je omogućilo nastup na koncertu Zlatni zborovi u KD Vatroslav Lisinski. Voditeljice ŽVA *Zwizde* bile su akademska glazbenica Zrinka Posavec i etnologinja Marija Gačić, a sadašnji voditelj je Pavo Begovac, profesionalni pjevač/plesač u Ansamblu narodnih plesova i pjesama Hrvatske *Lado*.

Članice: Marija Bjelan, Iva Patek, Tamara Vuglek, Mirna Filakovac, Lorina Aido, Bojana Poljaković Popović, Mišel Korenika, Žaneta Aido Milović, Tea Karlović, Maja Nevistić, Ana Jajčinović, Petra Galić, Tatjana Čačić

Muška vokalna skupina *Sinovi atara*, djeluje u okviru udruge za očuvanje hrvatske kulturne baštine CroETHNO u Zagrebu. U Sinovima atara pjevaju Šokci podrijetlom, ali i ljubitelji šokačke pjesme koji žele pridonijeti očuvanju nematerijalne kulturne baštine Slavonije, Baranje, Srijema, Bačke i ostalih krajeva u kojima žive Hrvati Šokci. Skupina njeguje tradicijske vokalne tehnike i glazbeni izričaj navedenih područja, okuplja pjevače i svirače žičanih instrumenata, te tradicijskih instrumenata (samice, gajdi, diplica i dvojnica). Osim svjetovnih napjeva, skupina posebno radi na očuvanju sakralnih napjeva pučkim načinom izvođenja. Redovno sudjeluje na Smotrama amaterskog folklornog stvaralaštva u Zagrebu, a sudjelovala je i na Festivalu pjevačkih zborova 2013. te različitim glazbenim natjecanjima u Hrvatskoj. Sinovi atara nastupaju u originalnim šokačkim slavonskim, baranjskim i srijemskim nošnjama. Voditelj je Matej Vinarić.

Članovi: Mirza Karić, Stjepan Čehovski, Josip Forjan, Tomislav Filić, Stjepan Kelčić, Mario Katić, Filip Štivičić, Mateo Jakoubek, Domagoj Uremović, Domagoj Grgurević, Miroslav Šalković, Bruno Čutić, Nino Šporčić.

Zrinka Posavec, rođena Đakovčanka je akademska glazbenica, pjevačica, etnomuzikologinja i producentica. Od djetinstva se aktivno bavi folklorom, profesorica je pjevanja i surađuje sa folklornim društvima, među kojima je i ŽVA Zwizde. Zapažena su njena istraživanja suvremenog načina izvođenja tradicijske glazbe, što je rezultiralo prvim nosačem zvuka "Pantomima – Sevdah i Panonika", kojim se predstavila u Maloj dvorani Vatroslava Lisinskog 4. veljače 2016. godine.

Matej Vinarić rođen je 1995. godine u Slavonskom Brodu, a svoje je djetinjstvo provodio u Donjim Andrijevcima. Folklorom se počeo baviti u osnovnoj školi, ubrzo je postao voditelj dječje i pripremne skupine u KUD-u "Tomislav" u Donjim Andrijevcima, a kasnije i glazbeni voditelj nekoliko društva u Brodskom posavlju. Od 2014. godine u Zagrebu studira povijest i geografiju, a od 2016. godine glazbeni je voditelj MVS *Sinovi atara*. Matej piše pučke igrokaze, bavi se istraživanjem slavonskih tradicijskih običaja i priprema programe koncerata crkvenih pučkih i svjetovnih pjesama. Suradnik je Brodskog kola – najstarije smotre izvornog folkloru u Hrvatskoj.

Mr. sc. Miroslava Hadžihusejnović Valašek (1935.) završila je gimnaziju i Muzičku školu u rodnom gradu Osijeku. Diplomirala je i magistrirala na Muzičkoj akademiji u Zagrebu. Do 1992. bila je prosvjetni radnik, kada je kao profesorica Pedagoškog fakulteta u Osijeku (kao ratna stradalnica) otišla u mirovinu i preselila se u Zagreb.

Od 1993. stalna je vanjska suradnica Hrvatskog radija za koji je na terenu sakupila preko 4000 primjera folklorne i crkvene pučke glazbe iz Slavonije, Baranje, Srijema, Gorskog Kotara, Korduna, Like i Banovine. U isto vrijeme surađuje i sa Hrvatskom televizijom, udrugom Pasijska baština (*Kordunski Uskrs*, 2001., *Korizma hrvatskog Podunavlja*, 2006., *Isusove ruke raskriljene su*, 2016. i *Dušo sad pođi samnom*, 2017.), vodi projekte Ministarstva kulture (Šetana kola, Starogradske pjesme u Slavoniji i Srijemu, Crkveno pučko pjevanje u Baranji, Crkveno pučko pjevanje u Slavoniji i Srijemu, Tradicijske nabožne pripovjedne pjesme), na terenu osniva KUD-ove, radionice svjetovne i crkvene popijevke i folklorne smotre.

Od 1980. god. bavi se istraživanjem slavonske tradicijske i suvremene svjetovne i crkvene pučke glazbe i običaja: dječjeg folkloru, povijesti slavonske glazbe, starogradske pjesama, pjevanih balada u šetanim kolima, crkvenih pučkih pjesama iz Baranje, Slavonije i Srijema.

Autorica je objavila 3 knjige (notne zbirke): *Pjesmom na Vezeve* (Đakovo, 1994.), *Starogradske pjesme i plesovi* (Đakovo 2003.) i *Kada vrime slavno dođe, Crkvene pučke popijevke baranjskih Šokaca* (Đakovo-Zagreb, 2014.), 70-ak znanstvenih i stručnih radova u zbornicima i godišnjacima, 10-ak CD-ova (*Kordunski Uskrs*, 2002., trostruki album *Hrvatske pučke crkvene pjesme*, 2003. i dr.), a nastupila je na oko stotinu znanstvenih i stručnih skupova i simpozija. U pripremi su notne zbirke: Tradicijske nabožne pripovjedne pjesme Slavonije i Srijema, Crkvene pučke popijevke Požeške biskupije, Folklorna glazba slavonske Podravine i Hrvatske pjesme u franjevačkim kantualima 18. stoljeća u Slavoniji i Srijemu.

Članica je stručnih udruga i društava: Hrvatskog etnološkog društva, Hrvatskog muzikološkog društva, Hrvatskog društva skladatelja, Matice hrvatske, Udruge Šokadija, osnivačica je i predsjednica udruge *Koraci baštine* koja potiče i organizira terenski rad na dokumentaciji tradicijske folklorne glazbe, posebno među nositeljima treće životne dobi. Nositeljica je nagrade *Milovan Gavazzi* Hrvatskog etnološkog društva za životno djelo.

SVITLA NOĆ,

korizmeni koncert zagrebačkih klapa

izvode klape: Bošket, Grdelin, Nostalgija, Petrada, Sagena, Slavić
i Vokalni ansambl Angeluš

organizacija: Davor Capković, Joško Čaleta

Program :

Zastor hrama razdije se / Bože moj, zašto si me napustio
(Pučišća, o. Brač, obr: V. Bonačić)

Promislimo braćo danas- Gospin plač
(Mirca/ Donji Humac, o. Brač, obr: J. Čaleta)

Puče moj - kada bude tilo mriti
(Kostanje, spontano pjevanje)

izvodi: klapa Petrada (m)

Dan večere Gospodina (Tisno, o. Murter, obr: J. Čaleta)

Svitla noć (tekst: P Ljubić, glazba: D. Fio)

izvodi: klapa Sagena (m):

Ja se kajem Bože mili (tekst narodni, glazba: B. Juračić)

Gospin plač (Hvar, o. Hvar, obr: V. Šiša)

izvodi: klapa Bošket (m)

Zdravo tilo (obr: M. Demović)

U Gospodina mučenje (Zaton, obr: M. Rogošić)

Puče moj (Brist, obr: J. Čaleta)

izvodi: klapa Nostalgija (m)

Nesem videl takvo stablo (Podravina, obr: D. Kurilovčan)

Gdi si o ljubezni (Baranja, obr: P. Begovac)

Muka gorka Gospodina (Imotski, obr: J. Čaleta)

izvodi: V.A. Angeluš (m)

Svitla noć - izvedba s Pasionske baštine 2017.

Poslušajte braćo mila (Zaton, obr: J. Čaleta)

Nad grobom pojut

(tekst iz pariškog kodeksa??, XIV st., glazba: V. Bonačić)

Skupite se svi narodi (Vela Luka, obr: V. Bonačić)

izvodi: klapa Slavić (mj)

Barjaci kreću kraljevi (Stari grad, o. Hvar, obr: V. Šiša)

Isuse preslatki (Sv. Nedjelja, o. Hvar, obr: V. Šiša)

izvodi: klapa Grdelin (m)

O programu:

Treći u nizu i šesti sveukupno u okviru svečanosti *Pasionske baštine* korizmeni koncert dalmatinskih klapa grada Zagreba pod nazivom *Svitla noć* (nazvanog po istoimenoj skladbi istaknutog klapskog kompozitora Dinka Fia uglazbljenoj na tekst Lucije Rudan, inspiriranoj višestoljetnom tradicijom procesije *Za križen* na otoku Hvaru), predstavlja dio bogate hrvatske korizmene vokalne tradicije i novih obrada i kompozicija pisanih za muška vokalna izvođačka tijela inspiriranih mukom i smrću Isusa Krista koje prethode njegovom slavnom uskrsnuću. *Svitla noć* - korizmeni koncert klapa grada Zagreba tako postaje još jednim nezaobilaznim glazbenim događajem koji je ustanovila *Pasionska baština* potičući tako i klapske pjevače i glazbeni pokret vezan uz ovu hrvatsku glazbenu baštinu da se inspiriraju i ozbiljnije pozabave središnjom temom kršćanstva koja je u našem narodu iznjedrila brojne pjesme i običaje te kroz povijest nadahnula mnoge umjetnike pa tako i kompozitore vokalne (klapske) glazbe. Nikako ne smijemo zaboraviti da je upravo ta

višestoljetna tradicija pučkog crkvenog (glagoljaškog) pjevanja korijen, izvor ili *vriilo* iz koga je potekla glazbena forma klapskog pjevanja, koja se u današnje vrijeme učvrstila i postala prepoznatljiv i autohton glazbeni oblik i izvan granica Republike Hrvatske. Najveće dosadašnje priznanje ovoj glazbenoj tradiciji, poput u tekstu spomenute procesije *Za križen* na otoku Hvaru, je uvrštenje ovog glazbenog izričaja na čuvenu UNESCO-vu listu Nematerijalne svjetske baštine (2012.). Stoga je posve prirodno, da ne kažemo i nužno, da se klape redovito prisjete i vrate (pre)često zaboravljenom a od puka i njih samih neodvojivom iskonu. Vrijednim su i ustrajnim dosadašnjim radom, pogotovo u proteklom stoljeću, stručnjaci, etnomuzikolozi i entuzijasti zaboravu otrgli nemali broj pučkih crkvenih (korizmenih) napjeva. U tom se periodu, čvrsto naslonjena na glagoljašku tradiciju pučkog crkvenog pjevanja, paralelno razvija i cvate i pučka dalmatinska pjesma svjetovnog karaktera. Sve većim širenjem te vrste pjeva, učvršćenim i organiziranjem manifestacija i festivala posvećenih toj vrsti tradicijske pjesme, glagoljaško pjevanje koje mu je prethodilo i na koje se naslanjalo pomalo pada u zaborav. No u devedesetim godinama prošlog stoljeća, kroz napor stručnjaka i entuzijasta, a i manifestacija kao što je *Pasiionska baština*, ponovno dolazi do povratka i širenja svijesti o vrijednosti tog dijela baštine i povećanog interesa za njegovim očuvanjem i obnovom u modernom kontekstu. Nizom klapskih pasionskih koncerata, audio izdanja i sličnih projekata, *Pasiionska* je *baština* pokrenula novu vrstu pristupa tradiciji pučkog korizmenog pjevanja usredotočenu ne samo na manifestnu, koncertno - izvedbenu nego i na stručnu, znanstvenu i istraživačku aktivnost ključnu za opstanak te glazbene vrste - prikupljanje, obradu i objavljivanje zanimljivih, nepoznatih glazbenih primjera iz prebogatog ostavštine južnohrvatske korizmene glazbene tradicije. U svemu tome, klape i klapski pjevači imaju iznimno velik značaj. Stoga je svesrdna potpora zagrebačkih klapa koje su se i do sada više puta pokazale i dokazale kroz niz vrlo zanimljivih, iznimno kvalitetnih zajedničkih tematskih programa bila ključna da bi ovakav projekt zaživio. Velik broj pjevača u zagrebačkim klapama, uostalom, podrijetlom je iz Dalmacije i ovo im je jedinstvena prilika oživiti i prezentirati dio tradicije koja se još i danas aktivno proživljava u njihovim rodnim mjestima na obali, otocima i po zaleđu južne Hrvatske.

Ne gubeći iz vida istraživački rad i ustrajanje na otkrivanju zaboravljenih i do sada neizvođenih napjeva kao temeljnu odrednicu pri sastavljanju programa, i u ovogodišnjem će se izdanju *Svitlo noći* kao i u svakom dosadašnjem uz već afirmirane autore te uz poznate i često nagrađivane skladbe i glazbene obrade publici predstaviti novi napjevi pripremljeni upravo za ovu priliku, čemu ove godine pridajemo posebnu važnost. Ove će se, naime, godine na *Svitloj noći* izvesti čak sedam

novih djela, što novoobrađenih napjeva, što skladbi, što napjeva koji se do sada na *Svitloj noći* nisu izvodili. Veći je dio novog repertoara pripreman upravo za ovu priliku i sigurni smo, da trud obrađivača i skladatelja (Vedran Bonačić, Vedrana Šiša, Marko Rogošić, Blaženko Juračić, Pavo Begovac i Dražen Kurilovčan) neće proći nezapaženo. Uz zagrebačke klape, kako to i sam naslov koncerta ističe, ponukani pozitivnim odjecima proteklih koncerata ponovni sudionik programa je renomirani zagrebački vokalni ansambl *Angeluš*. Odabirom programa koji u glavni predstavlja slabije poznatu, jednako lijepu i vrijednu kontinentalnu vokalnu tradiciju korizmenog pjevanja (Baranja, Podravina...) njihov će nastup poslužiti kao izvrstan sonorni kontrast dominantno dalmatinskom repertoaru.

Neumoran rad klapa i autora/obrađivača na očuvanju baštine, predstavljanje novih napjeva i autora, kao i stalno ustrajanje na kvaliteti izvedbe uz gostujući ansambl iznimne kvalitete, daju nam za pravo nadati se da će i ovogodišnja *Svitla noć* biti dostojan i dostojanstven prikaz po mnogima najmističnijeg i najljepšeg dijela hrvatske pučke pjevane baštine.

Joško Čaleta, Davor Capković

Klapa Petrada, koju čine Bračani i oni vezani uz Brač, osnovana je u jesen 2007. godine u Zagrebu. U dosadašnjem se radu može pohvaliti nagradom stručnog žirija za najbolje debitante na Festivalu dalmatinskih klapa u Omišu 2009. godine, zlatom i pobjedom u folklornoj kategoriji i nastupom na Grand Prixu festivala *Venezia in Musica* 2010. godine, pobjedom na festivalu *Klape Gospi Sinjskoj* 2013. i 2016. godine, nastupom na prestižnom klapskom festivalu *Aklapela* 2015. godine te brojnim zapaženim nastupima na domaćim i međunarodnim festivalima i smotrama. Iza sebe imaju i samostalni album "Čuj slavića di propiva - Serenade" koji je koncertnu promociju doživio 2010. godine u rasprodanom zagrebačkom kinu "Europa". Trenutno je u pripremi novo izdanje na kojem će se naći do sada rijetko izvođene skladbe i obrade narodnih napjeva pokojnog maestra Dinka Fia.

Klapu Sagena utemeljila je u jesen 1993. godine, skupina prijatelja, tada studenata, nazvavši je prema slavim trgovacima i ratnim brodovima iz flote hrvatskoga kralja Tomislava.

Tijekom proteklih 25 godina klapa kontinuirano djeluje, što kao rezultat, osim druženja i "klapskog načina života", donosi i stotine održanih nastupa, u obliku samostalnih cjelovečernjih koncerata ili drugih festivala i smotri u Hrvatskoj i inozemstvu (u 10-ak zemalja). Na Omiškom festivalu od 1995. godine nastupili su 16 puta i osvojili brojne nagrade. Što se diskografije tiče, osim tri samostalna nosača zvuka (Klapa Sagena – *in concert* 1999., Jubav je takova 2004. i Trešeta 2014, koja je i nominirana za Porin), brojne pjesme u izvedbi Sagene uvrštene su u 12 različitih kompilacijskih nosača zvuka.

Ubrzo nakon početka djelovanja, klapa započinje suradnju s velikom klapskom pjevanja maestrom Dinkom Fiom, kojem duguje iznimnu zahvalnost zbog stvorenog zvuka i pjesama koje nam je predao. Tijekom godina s klapom su radili ili i danas povremeno rade brojni stručnjaci klapske pjesme.

Klapa Bošket – Bošket je dalmatinska riječ za grm koji je služio kao mamac za hvatanje ptica pjeвица, a upravo se tako jedna skupina "ptica pjeвица" 2013. godine u Zagrebu okupila na klapski bošket i osnovala istoimenu klapu. Mladići dolaze većinom iz Dalmacije, no preduvjet nije bio regionalna pripadnost – jedini kriterij bio je ljubav prema klapskom četveroglasnom muziciranju. Tako danas članovi dolaze iz raznih krajeva Lijepe naše – Dubrovnik, Omiš, Split, Pag, Zagreb te Bjelovar. Klapu je donedavno vodila Gina Damjanović, a voditeljsku palicu preuzeo je Davor Capković.

Klapa je 2016. godine bila sudionik finala jubilarnog 50. Festivala dalmatinskih klapa u Omišu te je osvojila. prvu nagradu žirija na Festivalu klapske pisme u Posušju. Ove godine možemo istaknuti sudjelovanje na prestižnom klapskom događanju Aklapela u Dubrovniku, prvu nagradu stručnog žirija na Večeri novih skladbi FDK Omiš 2017. za pjesmu "Misal mi zanos" autora mo. Živka Ključić, kao i prvu nagradu stručnog žirija i prvu nagradu publike na Festivalu klapske pisme u Posušju.

Klapa Nostalgija osnovana je 1983. godine u Zagrebu, prvenstveno s nakanom njegovanja *a cappella* tradicionalnog i skladanog klapskog repertoara, ali se tijekom godina okušala i u brojnim drugim vokalnim i vokalno-instrumentalnim žanrovima. Klapa je nastupala u Zagrebu, širom Hrvatske i na gostovanjima u inozemstvu (Njemačka, Poljska, Slovačka, Austrija, Španjolska, Slovenija, Turska, Danska, Italija, Bosna i

Hercegovina, Japan, Australija). Priređivala je brojne cjelovečernje koncerte, kako samostalno, tako i u sklopu glazbenih festivala (Ciklus *Musikanten* bečkog Konzerthausa, Festival vokalnih skupina Mediterana u Malagi, Ljetni glazbeni festival u Aarhusu, Dubrovačke ljetne igre, Pasijska baština Zagreb, Hvarsko ljetno, Riječko kulturno ljetno, Lubeničke večeri, Dalmatinska šansona Šibenik i dr.). Klapa je surađivala s mnogim skladateljima (Emil Cossetto, Joško Čaleta, Dinko Fio, Pero Gotovac, Krešimir Magdić, Ljubo Stipišić, Dušan Šarac, Duško Tambača, Tomislav Uhlík i dr.) i reproduktivnim umjetnicima. Nostalgija je za potrebe radija i nosača zvuka snimila oko 800 minuta glazbe, a vrlo često je sudjelovala i u televizijskim programima – u emisijama zabavne i folklorne glazbe, uključujući i pet samostalnih TV-emisija. Na Festivalu dalmatinskih klapa u Omišu klapa Nostalgija nastupa kontinuirano od 1987. i dobitnik je 30-ak festivalskih nagrada i priznanja. Naslov apsolutnog pobjednika osvaja 1994. i 1995. godine, a 1989, 1992, 1993 i 2002. godine prima nagradu za najbolju interpretaciju na večerima autorske klapske pjesme. Na jubilarnom 40. Festivalu pobjeđuje u večeri obrada popularnih skladbi i tzv. predfinalnoj večeri, a 2013. pjeva prvonagrađenu pjesmu na večeri novih skladbi. Klapa je objavila nekoliko nosača zvuka: u počast svome osnivaču i nekadašnjem voditelju dvostruki CD "Dalmatinske pjesme Dinka Fia" iz 2000. u izdanju BeSTMUSIC-a, "Na omiškoj stini" iz 2002. u izdanju Cantusa, "Dalmatinska" i "Veseljenje" iz 2003. u izdanjima Croatia Recordsa, "Sotto voce" iz 2005. u izdanju Orfeja, te CD "Nostalgija *Sacra*" iz 2009. u izdanju Croatia Recordsa u suradnji s Hrvatskim katoličkim radijom i etiketom CRO Sacro, s dvije klapske mise i biranim skladbama duhovne tematike. Gotovo su svi diskovi nominirani za nagradu "Porin" u više kategorija, a nagrade (ukupno 4) dobivaju CD-i "Na omiškoj stini", "Dalmatinska" i "Sotto Voce". U listopadu 2014. Croatia Records objavljuje i kompilacijski dvostruki album "Klapa Nostalgija – Zlatna kolekcija".

Vokalni ansambl Angeluš nastao je na inicijativu grupe pjevača ansambla Lado koje je vodila želja da i kroz Angeluš njeguju pučke napjeve cijele Hrvatske, te ih na taj način otmu zaboravu. Iskustvo članova sakupljeno kroz dugogodišnji rad u LADU, ali i drugim ansamblima omogućilo je da VA "Angeluš" vrlo brzo ostvari zapažene nastupe i projekte. Svojim izvedbama trudi se što više približiti izvornom izričaju napjeva koje izvode. Tematskim koncertima pučkih korizmenih i božićnih napjeva Angeluš se predstavio publici u sklopu različitih manifestacija (Pasijska baština, Dani kršćanske kulture), a u više navrata je promovirao hrvatsku glazbenu baštinu i u inozemstvu. 2013. na festivalu "Klape Gospi Sinjskoj" Angeluši su izveli pobjedničku skladbu Joška Čaleta "Zdrava o Divice, mnogo milostiva".

Klapa Slavić (mj) osnovana je 2008. godine od grupice studenata Katoličkog bogoslovnog fakulteta u Zagrebu. Broji osam članova i do sad je ostvarila niz nastupa na raznim smotrama, festivalima, promocijama. Mogu se izdvojiti nastupi u Večeri mješovitih klapa Festivala dalmatinskih klapa Omiš 2011., na otvorenju Varaždinskih baroknih večeri te na Festivalu adventske i božićne pjesme 2011. u Pragu. Klapa Slavić izdala je 2012. godine nosač zvuka korizmenih i glagoljaških napjeva pod nazivom "Počinje plač". Na nosaču zvuka gostuju i pjevači iz poznatih zagrebačkih klapa: Ani Vuletić i Nela Šarić (klapa Cesarice), Ivana Tolić (klapa Armorin), Andro Bojanić (klapa Grdelin) te mlada klapa Pižolot.

U pripremi je drugi nosač zvuka. Klapa Slavić od samog početka djeluje bez glazbenog voditelja.

Klapa Grdelin (m) osnovana je u Zagrebu u veljači 2000. god, te je kroz dvanaest godina postojanja i djelovanja postupno istraživala i proširivala repertoar pjesama izvođenih na različitim koncertima i festivalima. Repertoar je obuhvaćao izvorne dalmatinske pjesme u obradi poznatih skladatelja i etnomuzikologa (J. Gotovac, Lj. Stipišić, D. Fio, D. Tambača i dr.) obrade popularnih napjeva, te tradicionalne pučke korizmene napjeve, božićne pjesme i kolende. Nepresušni izvor pjesama klapa nalazi u bogatoj glazbenoj baštini grada Splita i okolice.

Od prve godine postojanja klapa redovito sudjeluje na Festivalu dalmatinskih klapa u Omišu na kojem je u nekoliko navrata sudjelovala u finalnoj večeri (2002, te redovito od 2005. do danas). Godine 2006. klapa Grdelin je podijelila prvo mjesto u Večerima izvornih napjeva i osvojila je drugo mjesto Stručnog ocjenjivačkog žirija, te Srebrni leut grada Omiša u finalnoj večeri muških klapa. Godine 2009. klapa osvaja Brončani leut, a 2010. i 2011. ponovno Srebrni leut.

Klapa Grdelin je dosad održala brojne cjelovečernje koncerte, od kojih su među zadnjima koncerti u Parizu na festivalu "Croatie, la voix" i Villes de Musiques du Monde", u listopadu 2012. Klapa je 2015. objavila drugi nosač zvuka pod nazivom "Drugi krug".

Joško Čaleta (Trogir, 1964), etnomuzikolog, glazbeni pedagog i dirigent. Diplomirao je glazbenu kulturu na Muzičkoj akademiji u Splitu, a magistrirao etnomuzikologiju na University of British Columbia u Vancouveru, Canada. Od 1997. stručni je suradnik Instituta za etnologiju i folkloristiku. Član je stručnih, savjetodavnih i ocjenjivačkih komisija, smotri i festivala diljem Hrvatske, te viši predavač studija etnologije i kulturne antropologije u Zadru.

Od 1979. klapski je pjevač (klapa *Trogir*), a zatim i voditelj (*Trogir, Radovan, Kairos*). Za vrijeme boravka u Kanadi dirigent je vancouver-skog zbora i klape *Zvonimir* s kojom osvaja nagrade za najbolji etnički zbor u Kanadi (1994., 1996.). Rad s klapama nastavlja i po povratku u Hrvatsku kao glazbeni suradnik i producent zagrebačkih klapa (*Jelsa, Nostalgija, Sarena, Dišpet, Braciera*) s kojima osvaja prestižne nagrade na festivalima u Hrvatskoj (Omiš, Kaštel Kambelovac) i inozemstvu (Verona, Prag).

2000. godine dobitnik je nagrade *Josip Andreis* koju dodjeljuje Društvo skladatelja Hrvatske za dostignuća na polju muzikologije (za album *Hrvatska tradicijska glazba*) te nagrade *Ivan Lukačić* na 34. *Varaždinskim baroknim večerima*. Ova posljednja plod je dugogodišnje suradnje s ansambлом LADO koja mu je osim brojnih koncerata i dvaju nosača zvuka (album *Preveliku radost navišćujem Vama* i album *Kalvarija – Ljubo Stipišić*) donijela i brojne diskografske nagrade *Porin* te nagradu *Orlando* za izniman umjetnički doseg na 54. *Dubrovačkim ljetnim igrama* (2003.).

Davor Capković rođen je 31.10.1986. u Zagrebu u obitelji podrijetlom iz Pučišća na otoku Braču. Osnovnu glazbenu školu završio je u Zagrebu i Velikoj Gorici. Magistrirao je sociologiju i komparativnu književnost na Filozofskom fakultetu u Zagrebu. Sa klapskom je pjesmom u doticaju praktički od rođenja, no aktivno se klapskim pjevanjem počeo baviti 2007. u Zagrebu u tada osnovanoj muškoj klapi "Petrada" pod vodstvom Jurice Boškovića. Od jeseni 2011. g. uz dotadašnju pjevačku, zajedno sa Juricom Boškovićem preuzima i ulogu voditelja klape. Od jeseni 2012. g. sa njime surađuje i u vođenju VA "Angeluš", a od početka 2014. g. je s njime i Petrom Biskup i u ulozi suveditelja zagrebačke ženske klape "Čakulone". Od veljače 2012. g. preuzima ulogu voditelja u novoosnovanoj ženskoj klapi "Obilanca" u Zagrebu, a u ožujku 2013. g. preuzima vođenje ženske klape "Kolapjanke" iz Siska. Te 2013. g. na priznatom festivalu "Klape Gospi Sinjskoj" sa klapom "Petrada" osvaja prvu nagradu publike dok VA "Angeluš" istovremeno osvaja prvu nagradu stručnog žirija. U svibnju 2014. g. preuzima ulogu voditelja zagrebačke ženske klape "Armorin", koja te godine na najznačajnijem klapskom festivalu- FDK-u u Omišu- osvaja prvo mjesto žirija i publike u ženskoj konkurenciji, dok mješovita klapa "Đirata" čiji je član i pjevač na istom festivalu osvaja prvu nagradu stručnog povjerenstva u Večeri novih skladbi. S nagradama nastavlja u 2015., 2016. i 2017. godini. Kroz dosadašnji rad kao pjevač i voditelj susretao se i surađivao sa mnogim klapskim stručnjacima, od kojih najprije valja izdvojiti Joška Čaletu i Marka Rogošića. Oni su, uz već spomenutog Juricu Boškovića, ljudi koji su najviše utjecali a i dalje utječu na njegov rad i čiji savjet i mišljenje uvijek može potražiti.

Josip Marinović: SAKRALNE TEME

, izložba

			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	
P	U	S	Č	P	S	N
OŽUJAK 2018.						

odabir i postav: Stanko Špoljarić,
 Stjepan Pepeljnjak

Pod pod križem, terracota

O izložbi:

Renomirani hrvatski kipar Josip Marinović, umjetnik dojmljivog opusa veliku pažnju posvetio je motivima sakralne tematike. U ostvarenjima i lirskog ozračja, ali i dramatskog naboja uvjerljivo izraza Marinović je stvarno uzdigao do duhovnog. Na potki realističnog Marinović i stupnjem stilizacije osmišljava kompozicije i pojedinačne figure u scenama inspiriranih Pasijom, oblikovane u kamenu, odnosno terakoti. U djelima pretežno komornih dimenzija Marinović razvija bogatstvo značenjskog sloja, približavajući se slutnji monumentalnog. Na izložbi u gornjogradskoj Starogradskoj vijećnici Marinović se predstavlja i recentnim skulpturama, a i onima iz ranijih stvaralačkih perioda.

Stanko Špoljarić

GOSPIN PLAČ

napjevi Gospina plača kroz hrvatske krajeve

izvodi: Ansambl narodnih plesova i pjesma LADO

dirigent: Dražen Kurilovčan

Program :

1. Gospin plač (Vodice)
2. Počinje se muka strašna (Gotalovo)
3. Litanije krvi Kristuševe, Koral (Pavlinka pjesmarica)
4. Gospin plač (Rokovci-Andrijaševci)
5. Sveta Djevo Marijo (Rokovci- Andrijaševci)
6. Gospin plač (Zaton kod Šibenika)
7. Majka Božja je zaspala (Dekanovec)
8. Tužno plače (Gotalovo)
9. Gospin plač (Gabela)
10. Gospin plač (Imotski)
11. Gospin plač (Zagvozd)
12. O moj mili Jezuš (Draškovec)
13. Stala majka pod raspelom (Trogir)
14. Klone od žalosti, Gospa mučenika (Baranja)
15. Tuge Marijine (Prugovac)
16. O propeti, muč'ni Isuse – Štrofa (Vrbanj, otok Hvar)
17. Počivaj o moj neven (Baranja)
18. O žalosna majko (Baranja)
19. Tiha noć se evo spusti (Turopolje)

Aranžeri: Dražen Kurilovčan, Vid Balog: 2., 3., 8.,
Dražen Kurilovčan, Krunoslav Šokac: 14., 17., 18.,
Dražen Kurilovčan: 1., 4., 5., 7., 19.
Joško Čaleta: 6., 9., 10., 11., 16.,
Ivica Ivanković: 12., 15.,
Marko Markovina: 13.

O programu:

Opsežni srednjovjekovni lirsko-epski pasionski spjev u kojem se opisuje Kristova muka i smrt i kako ju proživljava njegova Majka Marija, koji se naziva "GOSPIN PLAČ" sačuvan je u više redakcija u mnogo starih rukopisa kao ni jedna druga hrvatska crkvena pjesma. Izraz "Gospin plač" prvi put se spominje u latinskom dijaloško-narativnom poučnom tekstu srednjovjekovnog mistika svetog Anselma(1033.-1109.) i glasi: *Planctus beatae Virginis* iz kojeg su mnogi pjesnici crpili građu za sastavljanje Gospina plača, pa i Hrvatski. U Hrvatskoj je nastalo stotinjak varijanti Gospina plača koji su pisani na sva tri pisma kojima su se u prošlosti služili Hrvati (glagoljicom, latinicom, bosanskom ćirilicom), te u sva tri hrvatska nariječja: čakavskom, štokavskom i kajkavskom.

Najstariji zabilježeni tekst Gospinog plača nalazimo u srednjovjekovnoj glagoljskoj književnosti, odnosno u hrvatskoglagoljskom *Pariškom zborniku* nastalom najvjerojatnije u Splitu oko 1380. godine, jednako tako Gospin plač možemo pronaći u Rapskoj pjesmarici iz 1471. godine, u glagoljskim rukopisima iz istog razdoblja te starim korčulanskim pjesmaricama iz XV. i XVI. stoljeća.

Također Gospin plač nalazimo u tiskanim tekstovima Matije Divkovića iz 1616., Marka Marulića (mlađeg) iz 1636., Tome Babića iz 1726., te Petra Kneževića iz 1753. godine.

Gospin plač napisan je u narodnom osmercu s cezurom nakon četvrtog sloga u kojem se po dva stiha objedinjuju. U pogledu nastanka Gospinog plača, treba razlučivati vrijeme kad je spjev napisan, te kad je objavljen tiskom. Vrijeme nastanka Gospinog plača ostaje nepoznato, ali vrijeme objavljivanja tiskom je poznato.

Kajkavski Gospin plač je prvi put otisnut u pjesmarici Cithara octochorda 1701, a drugi put 1723., koja je tih godina objavljena u Beču. S razlogom se pretpostavlja da je spjev nastao za potrebe pasionskih pobožnosti među Hrvatima kajkavskog govornog područja dosta prije nego je objavljen u Cithari octochordi, po mišljenju nekih još u XVI. stoljeću, jer je u tom stoljeću nastalo najviše poznatih varijanti Gospina plača, pa nema razloga sumnjati da nije tada nastala i kajkavska varijanta. Na kajkavski govor Gospin plač mogli su prenijeti brojni svećenici glagoljaši koji su službovali diljem prostrane zagrebačke biskupije još od XV. stoljeća. Da se Gospin plač u kopnenoj Hrvatskoj pjevao i prije 1701. godine, ukazuje u to da je necjelovito sačuvan u rukopisnoj Drinjskoj pjesmarici iz 1687.

Ansambli narodnih plesova i pjesama Hrvatske LADO profesionalni je folklorni ansambl osnovan 1949. godine sa zadaćom i ciljem istraživanja, prikupljanja, umjetničke obrade i scenskoga prikazivanja najljepših primjera bogate hrvatske glazbene i plesne tradicije. LADO kroz svoj rad okuplja najpoznatije hrvatske etnokoreologe i koreografe, etnomuzikologe, glazbene aranžere i folkloriste, ali i skladatelje i dirigente nadahnute pučkim glazbenim stvaralaštvom. Sve je to rezultiralo imponiranim koreografskim i glazbenim repertoarom s više od stotinu koreografija i stotinama vokalnih, instrumentalnih i vokalno-instrumentalnih brojeva, u kojima se iznad svega poštuje izvorna, autentična narodna umjetnost.

Njegovi vrhunski plesači, koji su istodobno i izvanredni pjevači, s lakoćom se transformiraju iz plesnoga ansambla u reprezentativan folklorni zbor, a 14 odličnih glazbenika svira na osamdesetak tradicijskih i klasičnih instrumenata. Ansambl LADO posjeduje jedinstvenu kolekciju izvornih narodnih nošnji iznimne vrijednosti i ljepote (više od 1200 kompleta), pa je svaki koncert Ansambla, uz pjesmu i ples, ujedno i svojevrsna revija izvornoga hrvatskog tradicijskog ruha.

Sve to, uz prezentaciju čudesnoga bogatstva i raznolikosti folklor-noga izraza s tako maloga prostora kao što je Hrvatska, čini LADO jedinstvenim u svijetu. Koncerti Ansambla diljem svijeta nailaze na nepodijeljeno oduševljenje publike, ali i stručne kritike, koja ga redovito svrstava uz bok najboljih svjetskih folklornih skupina. LADO je nastupao na nekima od najpoznatijih svjetskih pozornica i koncertnih podija – od Royal Albert Halla u Londonu do teataru na newyorškom Broadwayu,

od moskovske Koncertne dvorane Čajkovski do Mann Auditoriuma u Tel Avivu, brojnih svjetskih opernih kuća, festivala, svjetskih izložbi, olimpijskih igara...

Za svoj rad i zasluge u promicanju nacionalne baštine, LADO je dobio mnoge nagrade i priznanja: Godišnju nagradu INA-e za promicanje hrvatske kulture u svijetu za 2006. godinu; 24 Porina, među kojima i Porin za životno djelo (2002.); pet Nagrada grada Zagreba (1963., 1968., 2002., 2009., 2017.); Nagradu Orlando na 54. Dubrovačkim ljetnim igrama 2003.; dvije Nagrade Ivan Lukačić na 34. i 44. Varaždinskim baroknim večerima (2004., 2014.), Povelju predsjednika Republike Hrvatske za 60. godina umjetničkog djelovanja (2009.). LADO je 2002. godine bio predstavnik Europe na VI. Svjetskom simpoziju zbornske glazbe u Minneapolisu.

Dražen Kurilovčan (Zagreb, 1969.) završio je Muzičku akademiju u Zagrebu. Od 1991. djeluje kao plesač i pjevač u Ansamblu LADO gdje od 1998. obnaša dužnost voditelja zbora, a od 2008. glazbenog voditelja – dirigenta. U Ansamblu se posebno isticao u zahtjevnim solističkim pjevačkim zadacima (Evangelist u *Kalvariji* Ljube Stipišića) te kao dirigent brojnih božićnih i korizmenih koncerata. Autor je obrada mnogih djela iz područja crkvene pučke glazbe. Za album korizmenih napjeva sjeverozapadne Hrvatske *Raspelo* (u izvedbi Ansambla LADO) dobio je 2003. godine nagradu *Porin* u kategoriji *najbolji album duhovne glazbe*. Glazbeni je voditelj i suradnik niza folklornih amaterskih skupina. Od srednjoškolskih dana intenzivno se bavi sakupljačkim radom posebno na području Velike Gorice i Turopolja, te intenzivno djeluje u društvenom i duhovnom životu svoga kraja. Stručni je suradnik Hrvatskog sabora kulture za područje folkornog pjevanja. Za Udrugu dirigenata Hrvatske i za Agenciju za odgoj i obrazovanje održava niz seminara i radionica iz područja hrvatskog tradicijskog pjevanja. Orguljaš je župe Navještenja BDM u Velikoj Gorici.

PASIONSKI MOTIVI U HRVATSKOJ UMJETNOSTI,

izložba

			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	
P	U	S	Č	P	S	N
OŽUJAK 2018.						

autor izložbe i postav: Igor Pugelnik

O izložbi:

Pozivajući se na tezu pokojnog teologa Adalberta Rebića kako su se hrvatski umjetnici više bavili kristološkim temama od većine europskih umjetnika u 20. stoljeću, izložbom *Pasionski motivi u hrvatskoj umjetnosti* želimo prikazati dio tog kulturno-povijesnog kontinuiteta u našoj likovnosti kroz razna područja umjetničkog djelovanja, preko slikarstva, kiparstva, grafike, pa sve do suvremenih i novih oblika umjetničkog izražavanja.

To je svojevrsna reminiscencija na vječne i nepresušne motive, kao i umjetnike koji su dali svoj obol toj temi: Klović, Jurkić, Šulentić, Meštrović, Kljaković, Režek, Seder, Generalić, Jančić, Botteri,

Dulčić, Lacković, Bošnjak, Popović, Poljan, Blažanović, Gregov i mnogi drugi. Kristova muka i njegova patnja toliko puta prikazana na zidovima, oslikana na vitrajima ili pretočena u križne putove naših crkava neraskidiva je veza između njega i puka, veza koju su naši autori stvarali i baštinili. Kroz njihova umjetnička djela i najznačajnije crkvene interijere prikazano je bogatstvo i raznolikost naše kulture i njezina povezanost s kršćanskom tradicijom.

Igor Pugelnik

Jaki Joakim Gregov, *Eccce homo*

Ivo Dulčić, *Krist na križu*, vitraj

VRIME DOŠLO JUR BUDUĆI...

pučka korizmena pjevana baština Basta - Baške Vode i Brele

izvode: crkveni pjevači i čuvari *Gospodinova groba* župe
Uznesenja BDM, Bast-Baška Voda i
crkveni pjevači i čuvari *Isusova groba* župe Sv.
Stjepana Prvomučenika, Brele

odabir i animacija: Joško Čaleta, Jure Šaban Stanić

Program:

korizma, Veliki četvrtak

Barjaci kreću kraljevi – procesija Velikog četvrtka Bast-Baška Voda

Puna tuge majka staše (put križa) – procesija Velikog četvrtka

Ispovidite se – procesija Velikog četvrtka

Vrime došlo jur budući (Gospin plač na Veliki četvrtak)

Slava, časti i hvala ti (ili Židovska su djeca) – procesija na Cvijetnicu Brele

Muka gorka Gospodina (Gospin plač, Matija Divković)
procesija Velikog Petka

Gorko plače Gospa draga (Gospin plač, Veliki četvrtak)

spvodni obred:

Smiluj se meni, Bože – psalam 50(51) sprovodna procesija Bast-Baška Voda

Oslobodi me, Gospodine (odrišenje)

U raj povelj te anđeli (pokojničko bogoslužje)

Dan od gnjeva (mrtvačka sekvenca) Brele

Oslobodi me, Gospodine (odrišenje)

Veliki petak

Bast-Baška Voda

Muka gorka Gospodina (Gospin plač, Matija Divković)

procesija Velikog Petka

Križu sveti

Brele

Puče moj – prijekori, Veliki petak

Brele

Puče moj – prijekori, Veliki petak

Bast-Baška Voda

Ispovidite se

Brele – odgovoraju svi sudionici programa

O programu:

Korizmeno crkveno pučko pjevanje u župi Bast-Baška Voda

Tradicijsko crkveno pučko pjevanje na prostoru Makarskog primorja, u usporedbi sa znatno starijom glagoljaškom tradicijom iz drugih dijelova hrvatskog priobalja i otoka, moramo promatrati kao mlađi segment hrvatske pjevane baštine. U komparaciji sa srodnom tematikom u glagoljaškim sredinama u kojima se liturgijski život odvijao mnogo mirnije, pjevana baština na području nekadašnje makarske biskupije razvijala se u vrlo nepovoljnim povijesnim okolnostima, osobito od dolaska Turaka početkom XVI. stoljeća. Česte turske provale i uznemiravanja nisu dopuštali normalan i stabilan društveni i crkveni život. U nedostatku povijesnih izvora, ne možemo sa sigurnošću znati kakvo je i na kojoj je razini bilo crkveno pjevanje u tom razdoblju, no na temelju dokumenata iz kasnijih vremena, iz prve polovice XVIII., s kraja XIX. i ranog XX. stoljeća možemo sa sigurnošću govoriti o njegovoj živoj uporabi.

Prva istraživanja i zapisivanje tradicijskih crkvenih napjeva na lokalitetima Bast-Baška Voda obavili su Vladoje Bersa početkom XX. stoljeća i nešto kasnije Božidar Širola. Božidar Širola (1889.-1956.) je 1937. godine istraživao i zapisivao svjetovne i crkvene pučke napjeve na širem makarskom području. Iz tog vremena u Nacionalnoj sveučilišnoj knjižnici u Zagrebu nalazi se rukopisna notna bilježnica pod signaturom *Makarska 1937*. Terensko istraživanje na istim lokalitetima temeljito je proveo muzikolog Stjepan Stepanov 1974. godine. Stepanov se u svome istraživanju usredotočio isključivo na tonsko zapisivanje tradicijskih crkvenih napjeva. Na magnetofonskoj vrpici snimio je jedanaest naslova baščanskog crkvenog pučkog pjevanja. Tu ćemo na jednome mjestu naći napjeve iz svih dijelova crkvene liturgijske godine: nepromjenljive dijelove mise, napjeve iz Božićnog kruga, Korizme, Velikog tjedna, Tijelova, blagdana svetih zaštitnika sv. Nikole i sv. Roka, sprovodne napjeve te nekoliko paraliturgijskih pjesama. Zamjećujemo, međutim, da u čitavoj građi ne nalazimo niti jedan solistički napjev iz područja Štenja.

Običaj čuvanja Isusova groba na Veliki petak vrlo je raširen diljem Hrvatske, poglavito u priobalju i Dalmatinskoj zagori. Kao dio vjerske tradicije i obredne prakse toga dana, nalazimo ga sa svim njegovim

posebnostima i u župi Bast-Baška Voda. Običaj je u baškovošku crkvu uveden 1922. godine. Čuvari groba pripremaju se već na Veliki četvrtak, a na Veliki petak započinje se sa stražarenjem. Po završetku obreda Velikog četvrtka održava se procesija oko crkve pjevanjem *Barjaci kreću kraljevi*.¹

Već polovicom XX. stoljeća, slika dosadašnjeg crkvenog pučkog pjevanja u crkvama župe Bast-Baška Voda počela se mijenjati. Tradicijsko crkveno pučko pjevanje postupno je gubilo onu ulogu koju je stoljećima prije imalo. Novom načinu glazbenog promišljanja bašćansko-baškovoško tradicijsko crkveno pjevanje nije se moglo oduprijeti pa je ono uglavnom otišlo u prošlost.

fra Stipica Grgat

Odjek tradicijskog crkvenog pjevanja u župi Sv. Stjepana, Brela

Prvi spomen Brela potječe od Konstantina Porfirogeneta koji u djelu "O upravljanju carstvom", oko 950. godine, spominje toponim BE-ROYLLIA kao jedan od četiri utvrđena grada stare Paganije. Osnivanje župe u 14. ili 15. stoljeću (preciznije podatke nemamo) vezuje se uz posvećenje crkve sv. Nikole u Brelima Gornjim, 26. svibnja nepoznate godine. Godine 1963. jedinstvena Breljanska župa dijeli se na gornjobreljansku i donjobreljansku. Crkveno pjevanje, kako tradicijsko tako i svako drugo, vezujemo isključivo za crkvu današnjeg zaštitnika župe, sv. Stjepana, koja je smještena u "donjem selu" uz staro groblje. Crkva i glavni oltar su posvećeni 17. listopada 1897.

Važan događaj je osnivanje političke samouprave - Općine Brela, 1993. godine i usko s tim vezano obnavljanje tradicije *Žudija*, čuvara Isusovog groba. Naime, čvršću strukturu *Žudija* Breljani povezuju s don Antom Soljanićem, rodom s Lastova, koji je župnikovao u Brelima od 1927. do 1963., kada i umire. On je nedvojbeno bio nositelj novih ideja, kulturni aktivist i vizionar. U kolektivnoj memoriji predstavlja međašnu ličnost u razvoju Brela svoga vremena. Ipak, postoje tragovi i usmena predaja o postojanju *Žudija* još od posvete

crkve 1897. godine. Godine 1958., zbog nepovoljnog političkog okvira tradicija *Žudija* se prekida i nakon toga obnavlja, nedugo nakon uspostave Općine Brela, 1994. godine. *Žudije* starijeg perioda čuvali su grob cijeli dan bez prekida. Bili su odjeveni u mornarske odore, na glavi su imali kacige s perjanicom, a na nogama gojzerice. Damjan Šošić kreira 1994. odore rimskih stražara za dvanaest čuvara i zapovjednika straže, a sve pod budnim okom pokojnog župnika dr. don Ilije Vuletića. Običaj kontinuirano traje do danas, a kulminira na Bdijenje Uskrsnuća Kristova (Velika subota) kada se oko ponoći ugase svjetla u crkvi te se uz imitacije potresa, bljeska i grmljavine otvara Kristov grob. Iz groba se dižu magla i svjetlost kao simboli Gospodinovog uskrsnuća. Nakon toga se čuvari okupljaju oko oltara i tamo ostaju do kraja mise.

Jure Šaban - Stanić

¹ Usp.: Matko Granić, *Čuvari Isusova groba 'Mornari', "Svjetionik"*, List župe Uznesenja Bl. Dj. Marije, Bast-Baška Voda, g. IX., br. 1 (9), Baška Voda, 2010., str. 36-39.

Petar Dolić: KRIŽNI PUT,

izložba slikoreljefa i skulptura

o izložbi govori: Željka Čorak

Glazbeni program: *Cantilena pro sabbatho*

izvode: Ida Jadro i Lovro Rimac, učenici Gimnazije
Tituša Brezovačkog, Zagreb

DVIJE TIŠINE

Križni put i Božić Petra Dolića

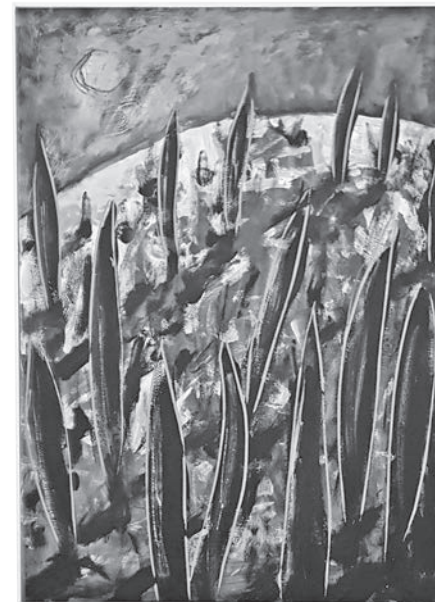
Sakralna donica Petra Dolića, kipara i slikara, vedra je i radosna. Igra anđela bliža mu je od patnje mučenika: mali alabastreni krilati lik uokvirio je kao dijete u ljuljači. Pamti se njegov udio na izložbi novije hrvatske sakralne umjetnosti (Klovićevi dvori, 2006.). Bila je to cijela soba kojoj se "radnja" zbivala u zraku: na sve strane lebdjele su i letjele obojene drvene ptice, raznih oblika i boja, pernatije od pernatih i cvrkutavije od cvrkutavih, a nastavale su nebo "svijeta sv. Franje". U crkvi u Zoviku, u Bosanskoj Posavini, također stoji Dolićev veliki sveti Franjo okružen krilatim sljedbenicama. I kad je misao obraćao najtužnijem poglavlju kršćanskog imaginarija, Golgoti, Dolić je ekstenziju priče svodio na minimum, na simbolični sažetak: drveno brdo u koje je zabijen čavao – u ime posvudašnjeg krajolika i sveopće muke (Galerija *Šimun* u franjevačkom samostanu u Dubravama kraj Brčkog). Uvijek je u Dolića priča izbijala iz djela, a ne djelo iz priče. Stoga on u razradi zadanih motiva teži zgušnjavanju, gotovo bi se reklo ideogramizaciji. Na ovoj izložbi, u okviru "Pasijske baštine", Dolić izlaže slikani Križni put, brončanu, stiliziranu i realističnu, smirenu skulpturu Rospetoga, i također slikani pejzaž Golgote. Ali samoj Pasiji željela je nešto dodati Dolićeva svijetla narav. Uz prizore muke i smrti, makar im završetak bio Uskrsnuće, postavio je i prizore Rođenja. Uskrsni ciklus nadopunio je božićnim. U jednakim malim formatima zatvorio je krug života – gdje je Uskrs početak Božiću, a Božić Uskrsu.

Oba su ciklusa gotovo crno-bijela: uz crnu i bijelu razvijaju se sive, uz nešto malo tamnog okera koji se pojavljuje uglavnom u grafizima, aludirajući na tvari – drvo, slamu – ali, ponešto opsežnije, predstavljajući

			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	
P	U	S	Č	P	S	N
OŽUJAK 2018.						

i tijelo. Sve je ostalo progutao mrak i dvije tišine.

Dok se radnja Križnog puta, međutim, događa danju, u punoj svjetlosti, Rođenje se zbilo noću. Tama Dolićeva Križnog puta dakle je metaforična: tama zločina, muke i groba. Tama božićnih prizora, naprotiv, jest stvarna: tama prave noći i mračne štale. Ali u božićnim prizorima slikar se poigrava svjetlošću. Jer ona dopire sa zvijezda, doprinose joj oči i dah životinja: životinja koje su blizina i toplina, i veoma važan motiv u Dolićevu stvaralaštvu. Svijetle aureole (kad ih ima), svijetli i samo Dje-

tešće. U Križnom putu Dolić je kipar: skicira pokrete, raspoređuje mase. U božićnim prizorima Dolić je slikar: bavi se konzistencijom svjetla, njegovim usmjerenjem, hlapljivošću ili ustrajnošću. Naizgled gotovo identičnim oblikovnim sredstvima Dolić je postigao suptilnu razliku.

Jedna slika nešto većeg formata stoji izvan ovih ciklusa i nadopunjuje ih. To je krajolik Golgote ispražnjen od ljudske radnje, onaj koji radnji prethodi i koji za njom ostaje. To je posebno dojmpljiva slika koja je izravni primjer Dolićeva "priče iz djela". Također gotovo lišena boje, usredotočena na crne nožve stabala koji crno pamćenje nose u nebo, ona je najdramatičniji naglasak ove male poetične izložbe: njezina usklična interpunkcija.

Željka Čorak

Petar Dolić, rođen u Travniku 1975. godine. Od 1976. godine živio je u Gospiću gdje je završio osnovnu i srednju školu. Diplomirao je 1999. godine kiparstvo na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu, u klasi prof. Šime Vulasa, a kao izbornu nastavu pohađao je "Medaljerstvo i malu plastiku" u klasi prof. Damira Matušića. Član je HDLU-a i ZUH-a. Do danas je izlagao na 55 samostalnih izložbi i 60 skupnih izložbi. Autor je brojnih skulptura na javnim prostorima ("Tri sunca" – uvala Vela lozna, Postira; "Podmornica" – Zagrebački velesajam; "Brod na suhom"- Njemački park, kraj Boćarskog doma (ZG), "Spomenik poginulim braniteljima" u Labinu u sklopu Mediteranskog kiparskog simpozija, "Jabuka" u Crnom Lugu, u sklopu Goranske kiparske radionice Lokve...). Osim navedenog, Petar Dolić je i autor "Večernjakove milenijske ruže", "Dekanskog lanca" Veleučilišta Nikola Tesla u Gospiću. Dobitnik je brojnih nagrada (Sveučilišta u Zagrebu, I. nagrada na trijentalu hrvatskog akvarela, I. nagrada za spomenik Oluja 95, spomenik Pomorcu i pomorstvu u Rijeci, Nagrada galerije Forum, 1. nagrada za spomenik poginuloj djeci u Domovinskom ratu Slavonski Brod, ...). Mnoga djela mu se nalaze u stalnom postavu muzeja, privatnim kolekcijama kod nas i u inozemstvu. Živi i radi u Zagrebu.

Muzej Mimara | Rooseveltov trg 5 | u 19:00 sati

ODAK & ODAK

skladateljsko kiparska pasionska večer

izvodi: Odak Camerata
dirigentica: Jasenka Ostojčić

autor izložbe: Anđelko Odak

Program:

Zoltán Kodály (1882–1967): Stabat Mater
Henry Purcell (1659–1695): Hear My Prayer, O Lord
Tomás Luis de Victoria (1548–1611): Popule meus
Johann Christoph Bach (1642–1703): Es ist nun aus mit meinem Leben
Ante Knešaurek (1978): Tri korizmene pjesme, praižvedba
Ecce lignum crucis
Crux fidelis
In monte Oliveti
Arvo Pärt (1935): Da pacem Domine
Gregorio Allegri (1582–1652): Miserere mei, Deus
Graham Ross (1985): Drop, drop, slow tears

O programu:

Iza naslova ODAK & ODAK stoje vokalni ansambl Odak Camerata i Anđelko Odak, akademski kipar, povezani motivima korizmenog vremena, sakralnim temama koje su predmet najužeg interesa ovih umjetnika.

Preplitanje vizualnih i zvučnih elementa, glazbenog tijeka u prostoru oplemenjenog statičnim figurama, dopunjuju se u tvorbi i izvedbi snažnih korizmenih motiva. Glazbeni sadržaj, satkan od najljepših djela duhovne tematike, govori živo i snažno, baš kao i bolno svjedočanstvo pasije, uhvaćeno u nepokretnim, nijemim skulpturama.

Koncertni program obuhvaća šest stoljeća glazbene povijesti. Jedan od velikana kasne renesanse Tomás Luis de Victoria svoj je umjetnički izraz posve-

tio isključivo sakralnim djelima. Njegov dvozborni *Po-pule meus* je u katoličkoj liturgiji bio izvođen tijekom popodnevnih molitvi na Veliki petak. *Miserere mei, Deus* (psalam 51 (50)) najpoznatije je djelo talijanskog majstora Gregoria Allegrija nastalo iza 1630. godine. Pisano je također u renesansnom stilu za dva zbora: prvi za pet i drugi za četiri glasa. Od svog nastanka, skladba je doživjela brojne izvedbe u Sikstinskoj kapeli tijekom posljednjih dana Velikog tjedna, te je i danas, unatoč superiornim tehničkim zahtjevima, jedna od najizvođenijih kasno-renesansnih skladbi. Barokni skladatelj Henry Purcell je u skladbi *Hear My Prayer, O Lord* uglazbio prvi vers Psalma 102, te je, koristeći subtilnu polifonu tehniku i brojne disonantne kromatske pomake, znalačkim vođenjem osam glasova izgradio snažnu kulminaciju na samom kraju skladbe. Nasuprot polifonim i dvozbornim tvorbama stoje mirni, homofoni koralni napjevi Johanna Chrisopha Bacha, rođaka slavnog Johanna Sebastiana, te jednog od najznačajnijih mađarskih skladatelja, Zoltana Kodályja. *Da pacem Domine* iz 2004. godine meditativno je djelo estonskog skladatelja Arve Pärta, koji slovi za jednog od najduhovnijih skladatelja današnjice. Graham Ross, suvremeni engleski skladatelj mlađe generacije, jedan je od mnogih u glazbenoj povijesti koji su posegnuli za dirljivim stihovima *Drop, drop, slow tears* engleskog pjesnika Phineasa Fletchera (1582-1650). Dodana vrijednost koncerta je svakako i praižvedba *Tri korizmene pjesme: Ecce lignum crucis, Crux fidelis i In monte Oliveti* hrvatskog skladatelja Ante Knešaureka, pisana za Odak Cameratu i ovu prigodu. Sama izvedba pada na dan uoči skladateljeva 40. rođendana.

Jasenka Ostojić, dirigentica

Odak Camerata novoosnovani je ansambl na čijem su repertoaru najreprezentativnije skladbe svjetske vokalne literature, od najranijih ostvarenja u povijesti europske glazbe do praižvedbi suvremenih hrvatskih i stranih skladatelja. Zajednička karakteristika svih članova Odak Camerate, glazbenika različitih profila, je dugogodišnje zajedničko muziciranje u različitim ansamblima. Dio pjevača dolazi iz komornog sastava priznatog zagrebačkog zbora Cappelle Odak. Komorni sastav Cappelle Odak posljednjih je godina nastupao dijem naše zemlje (Osijek, Šibenik, Zadar, Split, Dubrovnik i td), te u inozemstvu, od bečkog Festivala hrvatske glazbe, do koncerata u Francuskoj, Belgiji, Makedoniji i turneje u talijanskoj Toscani (Lucca, Livorno, Firenze). Komorni sastav Cappelle Odak jedan je od laureata čuvenog zbornog festivala *Concorso Polifonico Internazionale Guido d'Arezzo* u Arezzu, Italija, 2015. godine, što je iznimno vrijedno priznanje visokoj razini kvalitete muziciranja ovog ansambla. Jednako svestrani sadašnji i bivši studenti solo pjevanja Muzičke akademije u Zagrebu čine preostali dio Odak Camerate, koji za sobom imaju brojne zbarske, akademske i profesionalne projekte, uz što grade i uspješne solističke karijere. Osnivačica Odak Camerate je renomirana dirigentica Jasenka Ostojić, u godini obilježavanja 130 obljetnice rođenja hrvatskog skladatelja Krste Odaka.

Odak Camerata: Josipa Bilić, Marta Brkljačić, Antonia Dunjko, Iva Šalić, soprani, Kirka Klišmanić-Mrak, Emilija Rukavina, alti, Marko Antolković, David Čičić, tenori, Miha Bole, Fabijan Komljenović, Luka Petričić, basi, Jasenka Ostojić, dirigentica.

Jasenska Ostojić, dirigentica, diplomirala je dirigiranje na Muzičkoj akademiji u Zagrebu u klasi prof. Pavla Dešpalja, kod kojeg je završila stručno usavršavanje kao stipendistica Fonda Lovro i Lilly Matačić. Redovita je profesorica na Muzičkoj akademiji Sveučilišta u Zagrebu gdje vodi Zbor i Komorni zbor Muzičke akademije, s kojima ostvaruje izvrsne operne i vokalno - instrumentalne projekte pohvaljene od strane javnosti i glazbene kritike u zemlji i inozemstvu, te suradnje s eminentnim umjetnicima današnjice (M. Horvat, V. Gergijev, R. Muti itd). Kao dirigentica zborova i orkestara osvojila je desetke državnih i međunarodnih nagrada, među kojima su i dva europska Grand Prix-a. Bogatu koncertnu djelatnost ostvaruje na festivalima u Hrvatskoj i inozemstvu (Velika Britanija, Francuska, Belgija, Austrija, Italija, Slovenija, Bosna i Hercegovina, Makedonija i Sjedinjene Američke Države). Ravnala je praizvedbama brojnih skladatelja (A. Marković, N. Njirić, P. Gotovac, J. Magdić, T. Uhlík, I. Josipović, D. Bobić, D. Bukvić, S. Drakulić, M. Tarbuk, A. Knešaurek, I. J. Skender, V. Čop, B. Vlahek i drugi), za čije je izvedbe u nekoliko navrata nagrađena posebnim priznanjima. Specijalizirala je vokalnu izobrazbu pjevača mladalačke dobi kod Bečkih dječaka, Austrija. Dirigentica je Zagrebačkih dječaka, čiji solisti u posljednja dva desetljeća redovito nastupaju u produkcijama nacionalnih opernih i koncertnih kuća. Godine 2006. osniva Hrvatsko društvo Collegium pro arte pri kojem djeluju priznati zborovi Cappella Zinka i Cappella Odak. Članica je stručnih ocjenjivačkih sudova na natjecanjima dirigenata, orkestara i zborova u Hrvatskoj i inozemstvu. Predavač je i voditelj seminara i stručnih usavršavanja, te gost predavač na sveučilištima u SAD-u, Poljskoj, Austriji i Sloveniji. Umjetnička je ravnateljica World Choir Festival on Musical, Thessaloniki, Grčka.

Andelko Odak, Sv. Mihael

Andelko Odak rođen je 1967. godine u Bračeviću (Splitska Zagora). 2001. diplomirao je kiparstvo na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu u klasi prof. Stipe Sikirice. Član je Hrvatskog društva likovnih umjetnika. Djela mu se nalaze u mnogim sakralnim prostorima diljem Hrvatske. Među brojnim nagradama ističu se Prva nagrada u natječaju za interijer crkve sv. Kvirina u Zagrebu i Prva nagrada na natječaju za spomenik dr. Franji Tuđmanu u Drnišu. Živi i djeluje u Zagrebu.

Nagrade: 2001. Nagrada Zagrebačke banke; 2008. Prva nagrada u natječaju za interijer crkve sv. Kvirina u Zagrebu; 2008. Treća nagrada, Pasijska baština, Zagreb; 2009. Druga nagrada na natječaju za spomenik Markantunu de Dominisu, Split; 2009. Druga nagrada na natječaju za spomenik don Mihovilu Pavlinoviću; 2010. Druga nagrada na natječaju za trg i spomen obilježje poginulim braniteljima i civilima domovinskog rata Jug II u Osijeku; 2011. Prva nagrada na natječaju za spomenik dr. Franji Tuđmanu, Drniš.

Samostalne izložbe: 2004. Galerija Razvid, Zaprešić; 2004. Galerija Idealni grad, Zagreb; 2005. Galerija Ulrich, Zagreb; 2005. Galerija Vladimir Bužančić, Zagreb; 2007. Galerija Glasa koncila, Zagreb; 2010. Gradska vijećnica, Dugi rat; 2010. Gradsko kulturno središte, Metković; 2010. Galerija konzervatorskog zavoda, Split; 2011. Samostan sestara milosrdnica, Zagreb; 2012. Galerija Izidor Kršnjavi, Zagreb.

NOVI VINAC ANĐEOSKI,

izložba hrvatskih molitvenika iz Mađarske i Gradišća

odabir i postav: Milica Klaić Taradija
Tamara Runjak

O izložbi:

Riječ *moliti* znači smjerno iskati, tražiti što od koga, a ako se radi o religioznom značenju moglo bi se reći „tražiti nešto od Boga, razgovarati s Bogom, slaviti Boga i zahvaljivati Bogu“ (Jeronim Šetka: Hrvatska kršćanska terminologija)

Shodno tome, molitvenik je veća ili manja knjiga, koja je sredstvo kako se obraćati Bogu, bolje rečeno jedno od sredstava.

U životu svakog naroda, molitvenik je igrao važnu ulogu u njegovoj duhovnosti, osobito kod širokih slojeva puka.

To naročito vrijedi za male narode, kojima je molitvenik most prema Bogu, ali i most međusobnih odnosa, spona identiteta, očuvanje nacionalne svijesti, mogućnost učenja čitanja, očuvanje jezika i njegove standardizacije.

Prema Tomislavu Žigmanovu, na narodnom jeziku Hrvata u Podunavlju, od prvog izdanja do danas izdano je 170 molitvenika, a budući su neki doživjeli više izdanja, ukupan broj je veći od 200.

Zaista, za mali narod na rubu imponantna brojka!

Stoga ovu izložbu u ovako uzvišenoj instituciji – HAZU, smatramo dobrim početkom i jednim od poticaja u nizu da se poradi na prikupljanju molitveničke građe, njenoj bibliografskoj obradi i čuvanju kako bi još jasnije postalo da je hrvatska duša nacionalna i kršćanska.

Jozo Čikeš

			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	
P	U	S	Č	P	S	N
OŽUJAK 2018.						

Posjetitelji izložbe koja se u sklopu Pasijske baštine održava u Knjižnici Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti u Zagrebu, imat će jedinstvenu priliku vidjeti neke od starih i vrlo rijetkih molitvenika iz Gradišća. Za ovu priliku napravljen je izbor molitvenika iz 19. stoljeća različite provenijencije iz *Zbirke gradišćanskohrvatske književne baštine* koja se čuva u Knjižnici Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti u Zagrebu. I premda je knjižnica imala već određen ma-

nji broj knjiga gradišćanskohrvatske baštine u svom općem fondu, ipak se sama Zbirka zapravo počela formirati tijekom 2001. i 2002. god. kada je dopisni član HAZU prof. dr. sc. Nikola Benčić jedan od najboljih poznavatelja gradišćanskohrvatske književnosti, darovao Akademiji vrlo vrijednu zbirku hrvatske literature iz Gradišća. Obzirom da zbirka, uz novije knjige, sadrži i niz starih i rijetkih naslova, objavljenih tijekom 19. i 20. stoljeća, donesena je odluka da se ona obradi i sačuva na okupu u posebnoj zbirci. Tako je

zainteresiranim čitateljima omogućen lakši uvid u tu vrijednu građu koja predstavlja kroniku društvenog, kulturnog i vjerskog života i nasljeđa Hrvata u Gradišću. S kolikim marom i znalački je dr. Nikola Benčić godinama prikupljao knjige može se vidjeti tematskim pregledom zbirke. Naime, zbirka sadrži: knjige iz povijesti Gradišćanskih Hrvata (crkvene i svjetovne), gradišćanskohrvatske književnosti, povijesti književnosti i jezika (gramatike, rječnici, udžbenici i čitanke), vjersku literaturu (molitvenike, priručnike, razna izdanja Biblije, misale, udžbenike za vjeronauk), knjige iz područja obrazovanja (osobito o dvojezičnom školstvu u Gradišću). Nadalje, dosta su zastupljene vrijedne zavičajne monografije, zatim kalendari, ljetopisi i godišnjaci (npr. zanimljiva je *Letna knjiga Hrvatskoga kulturnoga Društva u Gradišću za leto 1930.* koja sadrži topografsku kartu s hrvatskim selima Gradišća iz 1930.). Zbirka danas broji ukupno 339 bibliografskih jedinica (295 od dr. Nikole Benčića i 44 knjige koje je Akademija pribavila bilo razmjenom s institucijama u Gradišću bilo kupnjom.

Obzirom na činjenicu da je književost Gradišćanskih Hrvata manjinska književnost u zemljama u kojima oni žive, ali i sastavni dio cjelokupne hrvatske književnosti te da i njihov jezik također pripada korpusu hrvatskoga jezika, ta bogata zbirka otvara naročito kroatistima nove vidike, ali i svima ostalima zainteresiranima za proučavanje gradišćanskohrvatske kulturne baštine. Također je važno napomenuti da je cijela zbirka obrađena i dostupna putem web-kataloga Knjižnice Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti na adresi: <http://knjiznica.hazu.hr/> pod predmetnicom "Gradišćanskohrvatska baština".

Tamara Runjak

Crkva sv. Ivana Krstitelja | Nova Ves 64a | u 19:00 sati

Antonio Vivaldi: GLORIA U D-DURU, RV589, za soliste, zbor i orkestar

izvodi: Ansambli Musica Viva, Sombor, Vojvodina

solisti: Silvia Minea, *sopran*

Aleksandra Zvicer, *sopran*

Aleksandra Pletikosić, *sopran*

Marita Topić, *alt*

Dušan Dakić, *tenor*

klavir: Ružica Pavlović

dirigent: Marita Topić

koordinacija programa: Marija Šeremešić, Udruga Urbani Šokci, Sombor

P r o g r a m :

1. Josquin des Prez: Ave vera virginitas
2. Anton Bruckner: Locus iste
3. J. S. Bach / C. Gounod: Ave Maria
solo: Silvia Minea, *sopran*
4. A. Vivaldi: Nulla in mundo pax sincera, motet, I dio
solo: Aleksandra Pletikosić, *sopran*
5. A. Vivaldi: Gloria u D-duru, stavci:
III. Laudamus te
solistkinje: Silvia Minea i Aleksandra Pletikosić
VIII. Domine Deus. Agnus Dei,
solo: Aleksandra Zvicer, *sopran*
X. Qui tollis peccata mundi
X. Qui sedes ad dexteram Patris
solo: Aleksandra Zvicer
6. J. S. Bach: Arija "Ich folge dir gleichfalls", Pasija po Ivanu, BWV 245,
solo: Silvia Minea
7. J. S. Bach: Arija "Deposuit" (iz Magnifikata u D-duru, BWV 243),
solo: Dušan Dakić, *tenor*
8. J. S. Bach: Quia respexit, iz Magnifikata u D-duru.
solo: Silvia Minea

9. J. S. Bach: Suscepit Israel iz Magnifikata u D-duru, BWV 243
10. J. S. Bach: "Gratias" iz Mise u h-molu, BWV 232
11. A. Caccini: Ave Maria,
solo: Aleksandra Zvicer
12. J. S. Bach: Koral "Herzlich tut mich verlangen"
13. Manuel Pla: Seguidillas religiosas
14. Mary Lynn Lightfoot: Dona nobis pacem,
solisti: Aleksandra Zvicer, sopran,
Dušan Dakić, tenor,
Marita Topić, alt

Vokalni ansambl u okviru Muzičkog društva "Musica Viva" počeo je sa radom 2001. godine, prvobitno kao dječji zbor, potom djevojački zbor i konačno kao vokalni ansambl. Tijekom godina osvojio je brojne nagrade i priznanja na vojvođanskim, državnim i međunarodnim smotrama i festivalima: tri puta II. mjesto na Festivalu zborova mladih Vojvodine, Posebna diploma na 14. Festivalu "Zborovi među freskama" u Beogradu, Posljednjih godina, to su: 2013. i 2014. Srebrna diploma, II. mjesto na Ohridskom zbornom festivalu i nagrada "Deštregovi" za najbolju debitantsku klapu Međunarodnog festivala klapa u Perastu.

Ansambl izvodi široki repertoar zbornske glazbe a-cappella, kao i vokalno instrumentalna djela raznih žanrova: world music, pop i gospel. Sastavni dio stalnog repertoara ansambla su klapske skladbe. Značajnu suradnju na tom području "Musica Viva" imala je sa Nensi Borozan, autorica, i istaknuta figura na hrvatskoj klapskoj sceni, čije skladbe je ansambl izvodio, uključujući i jednu premijernu izvedbu.

Muzičko društvo "Musica Viva" nosilac je brojnih projekata i programa za djecu i mlade: "Muzika u hodu", "Otkrivaonica", "Mala moćna muzika", "Od bubnja do glasa" i dr. Ansambl je održao koncerte i gostovanja u Srbiji, Hrvatskoj, Makedoniji, Sloveniji, C. Gori, BiH, Mađarskoj i Švicarskoj.

Ansambl je nastupio u emisiji HRT-a "Mostovi kultura" 2015. "Musica Viva" izvela je tematske koncertne programe "Symphonia Terrae" (2014.-15.) i "Vivaldijevim tragovima" (2017.). U izvedbama vokalno - instrumentalnih djela, matičnom ansamblu u Somboru priključuju se i studenti glazbenih akademija u N. Sadu i Beogradu, i učenici glazbenih škola iz okolnih gradova. Muzičko društvo "Musica Viva" osnovala je i vodi Marita Topić.

Aleksandra Zvicer, sopran, rođena je 1999. godine u Vrbasu. Osnovnu muzičku školu je završila u Vrbasu na odsjeku za klavir u klasi profesorice Gordane Pržnice. 2014. godine upisuje se u Srednju muzičku školu "Petar Konjović" na odsjek klavira u klasi prof. Nikole Radakovića, a u isto vrijeme upisuje i nižu muzičku školu "P.Konjović" na odsjeku solo pjevanje u klasi prof. Silvie Minea. Trenutno je maturant na klavirskom odsjeku u III. razredu srednje škole na solo pjevanje.

Aleksandra Pletikosić, sopran, rođena je 5. travnja 1995. godine u Somboru. Odrasla je u selu Svetozar Miletić kraj Sombora gde je završila Osnovnu školu "Bratstvo-jedinstvo" kao vukovac. U Somboru je pohađala Srednju muzičku školu "Petar Konjović" kao učenik teoretskog i vokalno-instrumentalnog odsjeka. Solo pjevanje počela je učiti 2010. godine u klasi prof. Minea Silvie. 2014. godine završava teoretski odsjek također kao vukovac i učenik generacije, a slijedeće godine je maturirala na smjeru solo pjevanje.

2015. godine upisuje odsjek solo pjevanja na Akademiji umetnosti u Novom Sadu u klasi prof. Milice Stojadinović. 2016. godine osvojila je drugo mjesto na "Smotri muzičkih talenata Srbije" u Sremskim Karlovcima. Stipendist je fonda "Melanije Bugarinović i ćerke Mirjane Kalinović - Kalin" u Novom Sadu. 2017. Osvojila je I. nagradu na natjecanju solo pjevača Vera Kovač Vitkai u Novom Sadu.

Silvia Minea, sopran, završila je Muzičku školu "Isidor Bajić" u Novom Sadu na klavirskom odseku, a zatim se upisala u Srednju muzičku školu I. Bajić na odsjek za solo pjevanje, kod prof. dr. Milice Stojadinović u čijoj klasi je maturirala 2000. god. U toku školovanja osvaja nagrade na takmičenjima za mlade pjevače. Osnovne studije završila je na Nacionalnom Univerzitetu za Muziku u Bukureštu, gde je 2005. godine diplomirala sa predstavama *Čarobne frule* W.A. Mozarta, u ulogama Pamine i Prve dame. Na istom Univerzitetu 2006. godine završava i master studije ulogom Mimi u Puccinijevoj operi *Boemi*. Za vrijeme i nakon studija, radila je na usavršavanju glasa kod poznatog rumunjskog baritona i pedagoga Mirče Bezettija i njegove supruge Viktorije Bezetti, kao i sa baritonom Emilom Mateijem i tenorom Kaludijem Kaludovim iz Bugarske. Između 2005. i 2009. godine zaposlena je u privatnom zboru Divina Armonie, kasnije Nihil Sine Deo, sastavljenom od profesionalnih pjevača i studenata solo pjevanja, gde se često isticala solističkim deonicama. Sa zborom ostvaruje niz lijepih programa duhovne, folklorne i operne glazbe, brojne turneje po Rumunjskoj i Bugarskoj, kao i koncert rumunjskih božićnih pjesama u Francuskoj (Aix-en-Provence). U lipnju 2009. godine, vraća se u Novi Sad i zapošljava u muzičkoj redakciji programa na rumunjskom i srpskom jeziku Radio Novog Sada, RTV Vojvodine. Od 2010. godine radi i u Muzičkoj školi "Petar Konjović" u Somboru kao profesor solo pjevanja u nižoj i srednjoj školi. Posebno je ponosna na svoje učenike koji su višestruki osvajači nagrada na svim bitnim natjecanjima u zemlji (svi solisti ovog koncerta su njeni sadašnji ili bivši učenici). 2017. godine ponovo nastupa u Bukureštu, u prelijepoj dvorani Muzeja G. Enescu kao i u bugarskom gradu Ruse, gdje se ovoga puta predstavila pjesmama domaćih autora i popularnim arijama iz opereta.

Ružica Pavlović rođena je u Novom Sadu, 1981. god. Diplomirala je na Akademiji umjetnosti u Novom Sadu, kod prof. Vladimira Ogarkova. Između 2004. i 2007. godine radila je kao profesor klavira, u glazbenoj školi "Josif Marinković" u Zrenjaninu, a zatim do 2011. u glazbenoj školi "Vuk Karadžić" u Loznici. Trenutno radi kao klavirski suradnik u glazbenoj školi "Petar Konjović" u Somboru, gdje sa učenicima ostvaruje brojne nastupe na raznim manifestacijama i natjecanjima. U duu sa sopranom Silvijom Minea, u posljednjih 5 godina ostvarila je brojne nastupe i koncerte širom Vojvodine, (Pančevo, Vršac, Sombor, Kanjiža, Senta, Zrenjanin).

Dušan Dakić, tenor, rođen je 1999. godine u Odžacima. Pohađa srednju muzičku školu "Petar Konjović" u Somboru, teoretski smjer i smjer solo pjevanje u klasi profesorice Silvie Minea. Do sada je sudjelovao na brojnim takmičenjima (*Republička takmičenja, takmičenja za mlade pevače: Vera Kovač Vitkai – Novi Sad, Nikola Cvejić – Ruma, Mita Topalović – Pančevo, Smotra talenata Sremski Karlovci i dr.*) i na svakom od njih je u svojoj kategoriji osvajao 1. nagrade ili titulu Laureata. U travnju 2017. godine izabran je među najbolje učenike izvođačkog smjera svoje škole, te je imao priliku predstaviti se na koncertu u Italiji u gradu Sulmona. Apatinska televizija je uočivši njegove nastupe, u okviru programa za mlade snimila polusatnu emisiju o njegovim dosadašnjim uspjesima.

Marita Topić, rođena u Somboru 1977. Srednju muzičku školu završila u Subotici 1996, a potom Učiteljski fakultet u Somboru, 2002, i master studije kulturologije na Fakultetu političkih nauka u Beogradu, (2012). 2017. upisala je studij muzikologije na Akademiji umjetnosti u Novom Sadu. Trenutno je i II. godina solo pjevanja u Muzičkoj školi "Petar Konjović" u Somboru, u klasi prof. Silvie Minea, kao redovna učenica.

Sa Vokalnim ansamblom "Musica Viva" osvojila je tri puta II. mjesto na Festivalu mladeških zborova Vojvodine, Posebnu diploma na 14. Festivalu "Horovi među freskama" u Beogradu, nagradu "Deštregovi" za najbolju debitantsku klapu Međunarodnog festivala klapa u Perastu, 2013, II. nagradu na Ohridskom horskom festivalu 2013. i 2014. Sa ansamblom je održala brojne samostalne koncerte i nastupe u Srbiji, Hrvatskoj, Sloveniji, Makedoniji, BiH, Crnoj Gori, Mađarskoj i Švicarskoj.

Sudjelovala je kao voditeljica i autorica brojnih muzičkih projekata za djecu i mlade: "Muzika u hodu", "Otkrivaonica", "Mala moćna muzika", "Od bubnja do glasa", "Zajedno u pjesmi", pod pokroviteljstvom Švicarske ambasade, Rockefeller fondacije, Ekumenske inicijative žena iz Omiša i dr.

Nastupila u emisiji HRT-a "Mostovi kultura" 2015. Osmislila, pripremila i izvela tematske koncertne programe "Symphonia Terrae" (2014-15) i "Vivaldijevim tragovima" – dirigirala je vokalno-instrumentalno djelo "Gloria" sa zborom mladih, orkestrom i solistima. (2017). Idejni je tvorac i koordinatorica Međunarodnog festivala zborova u Herceg Novom (2015-2016).

MUKA I USKRSNUĆE U DJELIMA SUVREMENIH HRVATSKIH UMJETNIKA,

VII. trienalna natječajna izložba

			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	
P	U	S	Č	P	S	N
OŽUJAK 2018.						

postav: Stanko Špoljarić, Domagoj Čikeš

O izložbi:

Ove godine po sedmi puta održava se trienalna izložba na temu Kristove Muke i Uskrnuća kao rezultat slikovnog natječaja. Odazvao mu se veliki broj kipara i slikara svih generacija, njih 104. Ovogodišnji izbor 40-tak umjetnika visokih je kvalitetnih dosega sa rasponima likovnih poetika, od dijela vezanih za tradiciju preko radova različitih vidova figuracije do konceptualnih rješenja.

Stanko Špoljarić

Karin Grenc, *Božanska ljubav*, drvo, akril, metalni klinovi

Josip Botteri Dini, *Ecce Homo*, 2016., akrilik na platnu

O ISUSE, IZRANJENI...

pučka korizmena pjevana baština i pobožnosti Like i Gacke

izvode: pjevači/ce KUD-ova "Kraljica Katarina", Donji Lapac,
"Dangubice", Kuterevo,
"Perušić", Perušić,
KUU "Gacka" i župni zbor BDM od Svete Krunice,
Ličko Lešće

odabir i animacija: Joško Čaleta

Program :

<i>Slava, čast i hvala ti</i> – Himan Kristu Kralju, pjesma za ophod na Cvijetnicu	Ličko Lešće
<i>Stala majka pod raspelom</i> (Put križa)	Kuterevo
<i>Što ste stali o misnici, što činite redovnici?</i> (Gospin plač, Knežević)	Donji Lapac
<i>Prosti moj Bože</i> (korizma)	Perušić
<i>Ponizno se teb' klanjamo</i>	Donji Lapac
<i>Oj Isuse daj da pjevam</i> (korizma)	Kuterevo
<i>O Marijo bolne duše likarijo</i>	Donji Lapac
<i>Izbavi me Gospodine od smrti vječne</i> (molitva iz obreda sprovoda)	Ličko Lešće
<i>Jedinstvo</i> – pučka molitva za pokoj umiruće duše	Perušić i Kuterevo
<i>Pogledaj, Gospodine</i> (koral)	Ličko Lešće
<i>Stala majka pod raspelom</i>	Perušić
<i>Puna tuge i žalosti</i> – obred Velikog petka (Kompolje)	Ličko Lešće
<i>Stala plačuć tužna mati</i> (Put križa)	Kuterevo
<i>Dijele među sobom haljine moje</i> (psalam 22:19)	Ličko Lešće
<i>Muka Gospodina našega Isusa Krista</i> (odlomak)	Donji Lapac
<i>Puče moj</i> (prijekori, Veliki Petak)	Ličko Lešće
<i>Puče moj</i> (prijekori, Veliki Petak)	Donji Lapac
<i>O Isuse izranjeni</i>	Perušić
<i>Veliko je sad veselje...</i> (uskrсни napjev)	Donji Lapac
<i>Kraljice neba raduj se</i> (uskrсни napjev)	Kuterevo i svi sudionici

O programu:

"O Isuse, izranjeni..." naziv je prvog koncerta kojim će po prvi puta u okviru *Svečanosti Pasionske baštine* biti predstavljeno područje Like i Gacke. Današnje stanje crkvene izvođačke prakse na području Like i Gacke nije nas do sada potaknulo da se pobliže pozabavimo predstavljanjem ove crkvene glazbene prakse. Razlog tomu je ponajprije izuzetno "turbulentna" povijesna događanja na ovim prostorima koja su i na crkvenom pjevanju ostavila svoj, rekao bih, neizbrisivi trag. Prostor koji je u srednjem vijeku, do turskih upada, prednjačio u promicanju kulture i pismenosti tada su dijelile Senjska (1169.), Otočka (1449.), Krbavska (1185.) ili Modruška biskupija (1493.). Ovo je prilika podsjetiti se na godinu 1248. kada je senjski biskup dobio osobno pravo na staroslavensku službu Božju a time i snažnu potporu u svojoj glagoljaškoj praksi. To područje postaje najjače uporište glagoljice uopće, pa je shvatljivo da je upravo u Senju nastala (1494.) prva sigurno poznata glagoljaška tiskara na hrvatskom tlu (Bogović 2001:23). Područje je to na kojem u to vrijeme djeluju benediktinci, franjevci, dominikanci, pavlini i augustinci. Biskupije Senjska i Modruška ili Krbavska postojale su kao samostalne crkvene jedinice do 1969., kada je bulom pape Pavla VI osnovana Riječko-senjska nadbiskupija, koja je obuhvatila i cjelokupno područje biskupija Senjske i Modruške ili Krbavske (Bogović 2001:21).

Nakon "turbulentnog" srednjeg vijeka, svjetski ratovi i velike migracije novijeg doba ostavile su traga na sastav i brojnost stanovništva. Isti se trend nastavio i u razdoblju nakon II sv. rata. U ostalim hrvatskim područjima tog vremena vezu s tradicijom i pređašnjim crkvenim glazbenim praksama održavale su žene/pjevačice dok je taj slučaj u Lici ipak bio manjeg intenziteta. Duhovna obnova, događa se tek nakon *Domovinskog rata* a glazbena obnova nastavlja slijediti tradicije standardnog crkvenog repertoara iz dostupnih pjesmarica. O tome najbolje svjedoči priloženi tekst: *O pjevanju i sviranju u župi Ličko Lešće...* Ličko Lešće je jedna od četiri skupine koje sudjeluju na ovom koncertu.

Nasuprot njihovu predstavljanju redovite pjevačke aktivnosti u župi pokušali smo predstaviti i drugačije glazbene tradicije vezane uz korizmeno razdoblje. Inicijalno terensko istraživanje u Donjem Lapcu, Perušiću i Kuterevu obavili su dr. sc. Joško Čaleta (IEF, Zagreb) zajedno sa studentima KBFa u Zagrebu (Ivan Buljan, Mihael Mojzeš) i Verom Dasović, djelatnicom GPOU Otočac. Naši suradnici bili su članovi lokalnih KUDova koji su u najvećem broju slučajeva aktivni nositelji tradicije u svojim sredinama. Posebnost je bio odabir skupine iz Donjeg Lapca koju predstavljaju Hrvati za vrijeme *Domovinskog rata* prisilno izmješteni s područja Centralne Bosne, s područja na kojem je stolovala posljednja bosanska kraljica Katarina Kosača – Kotromanić u spomen na koju i danas žene Kraljeve Sutjeske nose crnu maramu. U svoj novi zavičaj izmješteni Sutješaci ponijeli su svoju nošnju, običaje i crkveno pjevanje koje su stoljećima pod vodstvom svojih fratara iz samostana

u Kraljevoj Sutjesci stvarali. Upravo dio tih napjeva ćemo imati prilike čuti i na ovom koncertu. Skupine iz Kutereva i Perušića imale su problema pronaći "svoje" napjeve jer većina pjevanja u njihovim crkvama ima standardizirani noviji repertoar iz dostupnih pjesmarica. Činjenica da je starija tradicija generacijama odbacivana nije pomogla ostvarenju cilja, no mladi entuzijasti (Ivan Starčević, Matej Šporčić) su se prihvatili ovog izazova i u svojim sredinama animirali starije istaknute pjevačice koji pamte pjevanje u prošlim vremenima. Namjera izvođača je prikazati kako se i najstariji slojevi (glazbene) tradicije mogu na primjeren način rekonstruirati te postati ogledan primjer izvedbene glazbeno-scenske prakse.

Joško Čaleta

O pjevanju i sviranju u župi Ličko Lešće od početka devedesetih godina prošlog (20.) stoljeća

Devedesete godine prošlog (20.) stoljeća obilježene su stradanjima i patnjama hrvatskog naroda, ali i zajedništvom i okupljanjem. Zbog ratnih zbivanja u Gackoj dolini učenici Srednje škole Otočac i osnovnih škola na području Grada Otočca i Općine Brinje morali su nastavu pohađati u Senju i Bribiru. Vlač. Ivan Friščić, tadašnji župnik Sinca i časna sestra Cecilija Sabljak, iz Družbe sestara Presvetog Srca Isusova, okupljali su u to vrijeme djecu na vjeronauku, svetim misama i probama pjevanja u turističkom naselju "Zagora" u Novom Vinodolskom gdje su djeca i učitelji bili smješteni. Č. s. Cecilija Sabljak dolazila je također početkom devedesetih godina, a prije Domovinskog rata, u župu Ličko Lešće pripremati djecu i mlade za proslavu sakramenata Prve pričesti i Krizme. Vlač. Ante Cvitković, tadašnji župnik Ličkog Lešća, okupljao je djecu i mlade na vjeronauku, a započeo je organizirati i redovite probe pjevanja s djecom na koje je u ulozi učitelja pjevanja dolazio vlač. Mile Rajković.

Od 1993. godine, a za svoga boravka u samostanu u Otočcu, redovite i temeljite probe pjevanja vodila je č. s. Velimira Marinović iz Družbe sestara Presvetog Srca Isusova. Na te probe je još kao dječak sa č. s. Velimirom rado dolazio i vlač. Josip Šimatović, sadašnji upravitelj svetišta na Udbini. Prije odlaska u sjemenište u Zadar, a i tijekom školovanja u Zadru te poslije na bogosloviji u Rijeci, vlač. Josip Šimatović održavao je za vrijeme ljetnih praznika probe pjevanja u Lešću. Č. s. Cecilija Pleša, iz Družbe Sestara Naše Gospe u Zagrebu i profesorica na Institutu za crkvenu glazbu Albe Vidaković Katoličkoga bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu, dolazila je 2004. i 2005. godine sa svojim suradnicima u Senj podučavati pjevanje i sviranje, pa su na poticaj tadašnjeg župnika, vlač. Ante Cvitkovića, satove pjevanja i sviranja pohađali i pjevači i potencijalni svirači iz Lešća. Č. s. Cecilija Pleša, rodnom iz Ramljana, rado se odazivala na pozive tadašnjeg župnika vlač. Ante Cvitkovića i dolazila u Lešće za veće blagdane podučiti pjevače te svira-

njem i pjevanjem animirati liturgijska slavlja u župi. Od listopada 2006. godine do lipnja 2007. godine, a u dogovoru s tadašnjim župnikom vlač. Antom Cvitkovićem, probe pjevanja u župi održavali su Lucija i Martin Völlinger, a pod njihovim vodstvom održana su i dva koncerta u župnoj crkvi. Supružnici Völlinger završili su petogodišnji studij crkvene glazbe u Njemačkoj, a potom i specijalizirali dirigiranje, orgulje i klavir. U školskoj godini 2006./2007. bračni par Völlinger je radio na poduci župnih zborova na području naše biskupije, a u suradnji s drugim profesorima crkvene glazbe i povjerenicima za liturgijsko pjevanje (vláč. Mile Čančar, vlač. Silvije Milin i Ivan Prpić) organizirali su i školu za orguljaše i voditelje crkvenih zborova u Gospiću koju su pohađali i pjevači i potencijalni svirači iz Ličkog Lešća.

Svih ovih spomenutih godina Lešće nije imalo stalnog svirača nego su za veće blagdane na misnim slavljinama svirali naši učitelji pjevanja i orguljaši iz susjednih župa te orguljaši koji su dolazili na godišnji odmor u našu župu, a kojih se rado sjećamo: č. s. Cecilija Sabljak, č. s. Velimira Marinović, č. s. Cecilija Pleša, vlač. Josip Šimatović, Danijel Petrić, Karlo Kvaternik, Ana-Marija Jurković, č. s. Krešimira Vuleta i Kristijan Pajdaković. Na veće blagdane pridružili bi nam se i poznati tamburaši iz naše Gacke doline: Darko Kranjčević, Zvonimir Tonković, Marijan Kolak, Tomislav Bogdanić, Đani Findrik i članovi Kulturno umjetničke udruge "Gacka" Ličko Lešće koji već niz godina sviraju i pjevaju u svojoj župnoj crkvi za veće blagdane, a posebno u božićnom vremenu.

Od 2014. godine misna slavlja u našoj župi sviranjem animira naša župljanka Marijana Žalac, a vrlo smo radosni kada joj se sviranjem na violini pridruži Ivan Kraljić koji rado iz Otočca dolazi kod bake i djeda u Ličko Lešće. Ove je godine naš župnik vlač. Ivica Miškulin nabavio i novi instrument – digitalni piano.

Od studenog 2016. godine Marijana Žalac i neki od pjevača pohađaju Glazbenu školu za crkvene orguljaše i pjevače koja je pokrenuta na inicijativu biskupa Zdenka Križića kako bi se glazbenom izobrazbom poboljšala razina liturgijskog znanja u našoj biskupiji. Školu organizira biskupijski povjerenik za glazbu vlač. Josip Šimatović, a voditeljica škole je dr. sc. s. Katarina Koprek, iz Družbe Sestara Naše Gospe u Zagrebu, izvanredna profesorica na Institutu za crkvenu glazbu Albe Vidaković Katoličkoga bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu.

Nadamo se da ćemo se i dalje okupljati i nastaviti s radom animirajući misna slavlja u župi te da ćemo stečena znanja moći prenijeti na nove naraštaje i generacije koje će doći.

Silvija Rubčić Kovačić

Joško Čaleta (vidi str. 48)

Vladan Vuletin: STABAT MATER

oratorij za soliste, mješoviti zbor i komorni orkestar,
praizvedba (instrumentacija: Fran Pogrmilović)

Stabat Mater dolorosa
Quis et homo
Eia Mater, fons amoris
Fac ut ardeat
Tui nati
Fac me tecum pie flere
Virgo virginum praeclara
Fac, ut portem Christi mortem
Flammis ne urar succensus
Quando corpus morietur

Dražen Kurilovčan: PLAČ MAJKE MARIJE,

pučki oratorij za soliste i mješoviti folklorni zbor

Nud mislimo
Zadnja večerja
Na Maslinskoj gori
Sudište
Kalvarija
Križu tvrdi i nemili

izvode: Mješoviti pjevački zbor KUD-a "INA

solisti: Zorana Unković, *sopran*

Jana Pogrmilović, *alt*

Filip Filipović, *tenor*

Ivan Jaklin, *bas*

orkestar: Tanja Felja, *1. violina*, Mia Franceković, *2. violina*,
Bianca Kostić, *viola*, Josip Boštjančić, *violončelo*,
Fran Slogar, *kontrabas*, Andrea Antunac, *flauta*,
Silvija Fagarazzi, *oboa*, Dorotea Rnjak, *klarinet*,
Bruno Škarpić, *fagot*, Đorđe Manojlović, *orgulje*

dirigent: Bojan Pogrmilović

			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	
P	U	S	Č	P	S	N
OŽUJAK 2018.						

O djelu Stabat Mater:

Stabat Mater (ili Stabat Mater dolorosa) je katolički himan iz 13. stoljeća najčešće pripisan franjevcu Jacoponeu da Todiju i papi Inocentu III. Naslov je uzet iz prvih stihova himne. Snažna poema koja govori o patnjama Majke Marije inspirirala je brojne skladatelje (Palestrina, Pergolesi, Alessandro Scarlatti, Vivaldi, Haydn, Rossini, Dvořak itd.). Ovaj Zbor pred dvije godine praizveo je i Stabat Mater hrvatskog skladatelja Tomislava Uhljaka.

U prijevodu fragmentarno (najčešće njegov prvi dio) nalazimo i u hrvatskom pučkom crkvenom pjevanju. Autor je neobarokno i neoklasično orijentiran i često u samom dijelu kao da čujemo odjek prošlih vremena, no nema citata ili plagijata. Ipak, i Mozart i Händel kao da su s nebeskih visina bili mentori ove umilne skladbe koja se i pored dramskih akcenata više bavi lirskim aspektom ovog teksta. To jest čini nam se kao da je cijelo djelo pisano iz kuta gledanja Majke Marije. Djelo je na osnovu partiture za soliste zbor i orgulje instrumentirao Fran Pogrmilović.

Vladan Vuletin redoviti je profesor na Odsjeku za glazbenu kulturu Muzičke akademije Sveučilišta u Zagrebu, na kojoj je stalno zaposlen od 2002. Vladan Vuletin rođen je 1960. godine u Splitu, a podrijetlom je iz Kaštel Štafilića i živi u njemu. Studij Glazbene kulture diplomirao je na Fakultetu prirodoslovno matematičkih znanosti i odgojnih područja u Splitu (1993.), a za rezultate postignute u tijeku studija dobio je Sveučilišnu nagradu. Magistrirao je muzikologiju na Muzičkoj akademiji Univerziteta u Sarajevu (2012., mentor: akademik Nikša Gligo, red. prof. dr.sc.) te doktorirao etnomuzikologiju na Umjetničkoj akademiji Sveučilišta u Splitu (2014., mentor: red. prof. (T) dr. sc. Nikola Buble).

Od 1990. do 1993., te od 2005. do 2007. godine bio je umjetnički voditelj klape *Trogir*, a od 1995. do 1997. godine i voditelj klape *Cambi* iz Kaštel Kambelovca. Jedan je od inicijatora obnavljanja Hrvatskoga pjevačkog društva *Bijačka vila* i njegov dirigent od listopada 1990. do ožujka 2012., a od 1993. do 2003. godine dirigent je *Mješovitoga zbora župne crkve Gospe od Ružarija* u Kaštel Starome i Dječjega zbora *Bijački slavuji* OŠ Bijaći u Kaštel Novome. Od 1996. do 2001. te od 2010. do 2011. godine bio je umjetnički voditelj i dirigent *Vokalista Salone* iz Solina, a od 1999. do 2002. ženskog vokalnog ansambla *Kraljica Jelena* iz Dugopolja. Od 2001. do 2009. godine umjetnički je voditelj klape učiteljica *Bijačke meštrovice* OŠ Bijaći iz Kaštel Novoga, te od 2002. do 2005. godine i klape *Sveti Juraj* Hrvatske ratne mornarice iz Splita. Od siječnja 2012. godine do siječnja 2017. dirigent je Šibenskog pjevačkog društva *Kolo*, a od srpnja 2016. i umjetnički voditelj muške klape *Contra* iz Splita. Koncertno je nastupao u Italiji, Austriji, Njemačkoj, Norveškoj, Francuskoj, Španjolskoj, Slovačkoj, Bosni i Hercegovini, Sloveniji i Crnoj Gori. Uza svu glazbeničku i profesionalnu zauzetost član je upravnog odbora Društva za očuvanje kulturne baštine Kaštela – *Bijaći* i Matice hrvatske – Ogranak Kaštela te od 2004. do 2012. godine umjetnički ravnatelj festivala *Večeri dalmatinske pisme* u Kaštelima.

Fran Pogrmilović (Zagreb, 27. 10. 1997.) s osam godina upisuje se u Glazbenu školu Vatroslava Lisinskog u Zagrebu, glavni predmet violina, a posljednju, šestu godinu osnovne glazbene završava u GŠ Ferdo Livadić, Samobor. U drugom razredu osnovne glazbene škole paralelno upisuje predmet tambure. Kao član Tamburaškog ansambla GŠ Ferdo Livadić osvaja apsolutnu nagradu na 49. hrvatskom natjecanju učenika i studenata glazbe u Opatiji, u kategoriji komornih sastava. Dugogodišnji je član Folklornog ansambla Mladost iz Samobora i u njemu pleše od svoje pete godine.

Od 2014. god. voditelj je orkestra navedenog ansambla. Kao violonist, stalni je suradnik OSS Buševac i pedagog-instruktor mladih violonista u ansamblu. Završio je i Školu folklornog pjevanja u organizaciji ZAFaz-a (Zajednica folklornih amatera grada Zagreba).

Intenzivno se bavi skladanjem i aranžiranjem, posebice folklornog izričaja, no također piše i u drugim žanrovima za raznovrsne glazbene sastave. Član je i solist Mješovitog pjevačkog zbora KUD-a INA iz Zagreba. Trenutno pohađa nastavu solo pjevanja u GŠ Vatroslava Lisinskog, u klasi Mr. art. Bojana Pogrmilovića. 2016. godine kao pjevač osvaja i 1. nagradu na Natjecanju solo pjevača "Vera Kovač Vitkai" u Novom Sadu. Od ove godine student je prve generacije studija tambure na Odjelu za Novu glazbu pri Umjetničkoj akademiji u Osijeku.

O djelu *Plać Majke Marije*:

U svom dugogodišnjem istraživačkom i obradivačkom radu na području pučke crkvene pjevane baštine, posebno me fascinira pasionska pjevana baština, a naročito fenomen Gospinog plača.

Po narudžbi Varaždinskih baroknih večeri 2014. godine, pripremao sam s Ansablom LADO cjelovečernji koncert s temom Gospina plača. Želio sam prikazati cijeli lirsko-epski spjev, a isto tako i sve lokalitete gdje se Gospin plač pjevao, te sam tako upoznao bogatstvo tradicijskog pučkog crkvenog pjevanja. Za tu potrebu preslušao sam brojne napjeve iz svih krajeva Hrvatske te Bosne i Hercegovine. Sve to me potaklo me je da na temeljima tradicije pučkog crkvenog pjevanja napišem novo glazbeno djelo koje se temelji na šarolikosti i ljepoti stilova i načina pjevanja širom Hrvatske. Tako sam koristio zvukovlje i stil otočke i obalne Dalmacije, zadarskog zaleda, Banovine te sjeverozapadne Hrvatske (Podravina i Međimurje). Cijela dramaturgija temelji se na različitosti i ljepoti zvukova. Ujedno sam želio proniknuti u unutarnji doživljaj pučkih pjevača kako bi djelo dobilo potpuni smisao. Koristio sam koralno i glagoljaško pjevanje.

Tekst za novo glazbeno djelo se temelji na Gospinom plaču Tome Babića, Petra Kneževića, Pariškoj pjesmarici te na pučkoj i crkvenoj lirici s pasionskom tematikom.

Tekstove sam preuzeo iz: Pariške pjesmarice iz 14. stoljeća (Nud mislimo), Trogirske pjesmarice s kraja 16. stoljeća (Prigovaranje Blažene Dive Marije i Križa Isusova, Versi Božjeg tila), a koristio sam i razne pučke varijante Gospina plača Matije Divkovića i Tome Babića.

Dražen Kurilovčan

Dražen Kurilovčan (vidi str. 55)

Mješoviti pjevački zbor KUD-a "INA" osnovan je 1976. godine. Nastupa u Hrvatskoj i inozemstvu (Italija, Češka, Slovačka, Slovenija, Kanada, Poljska, Austrija, Mađarska, Francuska), samostalno i u suradnji s profesionalnim ansamblima (Zagrebačka filharmonija, Hrvatski komorni orkestar, Gudački komorni orkestar iz Českog Krumlova, sastav Flamenco Company svjetski poznatog španjolskog gitarista i skladatelja Paca Peñe, i dr.). Repertoar Zbora čine duhovne skladbe, zvorske obrade hrvatskog i svjetskog folklor, a često se izvode i obrade zabavnoglasbenih evergreena. Posebno atraktivan je božićni program. Od dolaska sadašnjeg dirigenta Bojana Pogrmilovića 1988. Zbor je izveo preko 220 naslova, od čega četrdesetak višestavačnih djela. 1997. i 1998. godine Zbor je osvojio prve nagrade na Natjecanju zborova u Zagrebu, a 2000. godine nagradu za najbolju interpretaciju na Festivalu duhovne glazbe "CRO Patria" u Splitu. 2003. godine Zbor je dobio nagradu za najbolju interpretaciju zadane skladbe na Festivalu zborova grada Zagreba. Na Međunarodnom natjecanju božićnih i adventskih pjesama "Petr Eben" u Pragu 2004. godine svrstan je u srebrnu kategoriju kao i na Međunarodnom natjecanju u Ohridu 2013. godine. Prošle godine na najvećem zbornom natjecanju u Rigi (220 zborova iz cijelog svijeta) Zbor Ina je u najtežem rangu natjecanja (Gran Prix of Nations) osvojio srebrne medalje u folklornoj i klasičnoj kategoriji. Zbor je do sada snimio sedam nosača zvuka - kasetu "Misa a la chilena", te CD-e: "Voda zvara", "Folklor u zbornskoj glazbi", "Radost svijetu" s božićnim programom, CD na čijem se repertoaru nalaze dva velika djela Johna Ruttera (Requiem i Gloria), te CD s djelom Ljube Stipišića Delmate "Postaje križne puka našega" i "Folklor u zbornskoj glazbi 2".. CD "Voda zvara" je 1999. godine bio nominiran za prestižnu hrvatsku diskografsku nagradu "Porin". Zbor ove godine slavi 40 godina od osnutka i neprekidnog djelovanja.

Zorana Unković rođena je 1988. godine u Splitu. Na školi primijenjene umjetnosti i dizajna u Zagrebu stječe zvanje grafičke dizajnerice. 2014. godine magistrira na nastavničkom odsjeku Akademije likovnih umjetnosti u klasi prof. Matka Vekića, kao i pod mentorstvom prof. Emila Tanaya, i stječe zvanje magistre edukacije likovne kulture.

Od 2005. do 2007. pohađa glazbenu školu Vatroslav Lisinski u Zagrebu, u klasi prof. Bojana Pogrmilovića. Članica je KUD-a INA od 2013. godine.

Mješoviti pjevački zbor KUD-a "INA", Pasionska baština 2017.

Jana Pogrmilović rođena je u Zagrebu gdje završila osnovnu glazbenu školu za glasovir i pjevanje, te srednju glazbenu školu za pjevanje u klasi svoga oca. Od najmanjih nogu pjeva i pleše u Folklornom ansamblu "Mladost". Od 2008. godine članica je i solistica Zbora INA iz Zagreba. Od 2010-2013. sudjeluje u projektima teatra "Cornerstone" u kojima tumači glavne uloge u mjuziklima. Bila je asistentica Cynthie Hansell Bakić na ljetnom seminaru za mjuzikl. U svibnju 2014. Bila je i pobjednica kategorije za mjuzikl na Međunarodnom natjecanju solo pjevača "Lav Mirski" u Osijeku. Tumačila je jednu od glavnih uloga u mjuziklu "Legenda Ružice Grada" (ZGK Komedija), a trenutno kao vanjski suradnik HNK u Osijeku tumači ulogu "Liesl" u mjuziklu "Moje pjesme moji snovi". Za tu ulogu zajedno s ostalom "djecom" iz Mjuzikla dobila je Nagradu Hrvatskog glumišta. Apsolventica je studija mjuzikla na "Jam Music Lab Conservatory" u Beču.

Filip Filipović, rođen je 4. kolovoza 1997. u Zagrebu. Upravnu i birotehničku školu upisuje 2012. godine, a godinu kasnije započinje svoje pjevačko obrazovanje upisavši prvi pripremni razred u klasi prof. Bojana Pogrmilovića. 2014. godine prisustvuje na međunarodnom pjevačkom natjecanju "Lav Mirski" u Osijeku i osvaja 2. nagradu, dok na istom natjecanju godinu dana kasnije osvaja 1. nagradu. Iste godine osvaja 1. nagradu na Međunarodnom natjecanju "Vera Kovač Vitkai"

u Novom Sadu. Sudjeluje na pjevačkim seminarima Matjaža Robavsca, a od 2012. član je Zbora KUD-a "INA" iz Zagreba. Student je druge godine solo pjevanja na Akademiji za glasbo u Ljubljani u klasi svjetski renomiranog pjevača i pedagoga Matjaža Robavsca.

Ivan Jaklin rođen je 8. veljače 1993. u Zagrebu, gdje je pohađao osnovnu školu. Srednjoškolsko obrazovanje završava 2011. godine u Željezničkoj tehničkoj školi u Zagrebu. Bio je dugogodišnji plesač, pjevač i solist u "HKUD-u Željezničar Zagreb". Od 2015. godine je član zbora KUD-a "INA" gdje nastupa i kao solist.

Bojan Pogrmilović, dirigent, solo pjevač i vokalni pedagog. Diplomirao je solo pjevanje na Muzičkoj akademiji u Zagrebu. Magistrirao je na Fakultetu muzičke umjetnosti u Skoplju. Deset godina bio je glazbeni voditelj Ansambla narodnih plesova i pjesama Hrvatske "Lado", a sada predaje solo pjevanje na Glazbenoj školi Vatroslava Lisinskog. Kao voditelj dalmatinskih klapa "Mareta", "Cesarice" i "Gajeta" osvojio je brojne nagrade na Festivalu dalmatinskih klapa u Omišu i međunarodnom festivalu zborova u Veroni, a njegovi učenici solo pjevanja osvajali su nagrade na domaćim i međunarodnim natjecanjima. Od 2008. godine umjetnički je direktor Natjecanja zborova u Azzanu Decimu (Italija). Član je brojnih prosudbenih komisija za zborove i folklorne ansamble u zemlji i inozemstvu (Verona, Azzano Decimo, Osijek, Šibenik itd.) Od 1988. vodi mješoviti pjevački zbor KUD-a "INA", koji je pod njegovim ravnanjem dosegnuo visoku razinu. Od 2003. do 2011. vodio je Vokalni ansambl "Samoborke" s kojim je osvojio Zlatnu plaketu i naziv pobjednika Folklorne kategorije na natjecanju zborova "Praga cantat". Sada vodi Klapu "Poj" iz Samobora i Klapu "Barun" iz Svete Nedelje. Ravnao je i gudačkim orkestrom iz Češkog Krumlova, Hrvatskim komornim orkestrom, te Zagrebačkom filharmonijom. Jedan je od šestoro Hrvata uvrštenih u ediciju "Who is who in choral music?".

Nastupe Zbora INA podržavaju:

INA

Crkva sv. Martina | Vlaška 36 | u 20:00 sati

PASIONSKE SKLADBE

koncert (Bach, Pergolesi, Bohm, Händel, Guilmant, Mozart)

izvode: Tanja Ruždjak, *sopran*
Elizabeta Zalović, *orgulje*

Program :

- J. S. Bach: *O Mensch, bewein dein Sünde groß, BWV 622*
G. B. Pergolesi (Stabat Mater): *"Cujus animam gementem"*
"Vidit suum dulcem natum"
M. Magdalenić: *Passacaglia i fuga u a- molu*
G. F. Händel: *(Iz kantate Laudate pueri Dominum):*
"Sit nomen Domini"
"Excelsus super omnes"
"Suscitans a terra"
"Qui habitare facit"
"Gloria patri"
A. Guilmant: *Meditation Stabat Mater*
W. A. Mozart: *Et incarnatus est (iz Mise c-mol)*

Tanja Ruždjak, sopran, magistrirala je u rujnu 2013. godine na Muzičkoj akademiji u Zagrebu u klasi prof. Dunje Vejzović, a diplomirala u klasi prof. Martine Zadro (rujan 2012.). Uspješno je nastupala u zemlji i inozemstvu (Italija, Austrija, Slovenija, SAD, Republika Irska, Australija, Nizozemska, Velika Britanija i Španjolska). Kao koncertna pjevačica nastupala je izvodeći razna djela kao što su "Missa Apostolica" G. Wirtha (2009., 2010.), "Missa brevis u B-duru" W.A. Mozarta (2004., 2013.), kantata "Laudate pueri Dominum" G. F. Haendela (2013.). Redovito nastupa izvodeći glazbu W.A. Mozarta, F. Schuberta, J. Brahmsa, P.I. Čajkovskog, N. Rimski Korsakova, S. Rahmanjinova, F.Poulenca, H. Duparca, H. Villa Lobosa, D. Pejačević, J.Hatzea i

Tanja Ruždjak i Elizabeta Zalović, PR 2017.

mnogih drugih. Jedna je od članica ansambla "Projekt Lazarus" koji se bavi promocijom hrvatske glazbene baštine i revitalizacijom do sad ne izvođenih djela hrvatskih skladatelja između 16. i 18. stoljeća. Suradivala je sa renomiranim orkestrima (Zagrebačka filharmonija, Hrvatski komorni orkestar, Orkestar opere Hrvatskog narodnog kazališta "Ivana pl. Zajca" u Rijeci, Orkestar opere HNK u Osijeku, Komorni orkestar Požega, Orkestar opere Hrvatskog narodnog kazališta u Zagrebu i drugi) te dirigentima kao što su: Pavle Dešpalj, Nikša Bareza, Leopold Hager, Ivo Lipanović, Ricardo Estrada, Berislav Šipuš, Zdravko Šljivac, Ivan Josip Skender, Alen Kopunović Legetin, Nada Matošević, Filip Pavišić, Darijan Ivezić i drugi. Dobitnica je nagrada na međunarodnim natjecanjima (druga nagrada na Međunarodnom pjevačkom natjecanju "Bruna Spiller", Crna Gora 2012. godine, posebna nagrada na "Vienna International Music Seminar Competition" u Beču, Austrija 2011. Dobitnica je prestižne nagrade "Laureat" festivala "Allegro vivo" (Horn, Austrija 2014.) i nagrade Zagrebačke filharmonije "Najbolji mladi glazbenik" za sezonu 2016. Suradivala je s uvažanim domaćim i inozemnim umjetnicima. Ostvarila je niz zapaženih uloga u Hrvatskom narodnom kazalištu u Zagrebu i onom u Osijeku. Trenutno je studentica postdiplomskog studija u klasi prof. Claudie Visce na "Universität für Musik und darstellende Kunst" u Beču.

Elizabeta Zalović diplomirala je teoriju glazbe i orgulje u klasi red. prof. Lj. Očić na Muzičkoj akademiji Sveučilišta u Zagrebu. Godine 2006. završila je usavršavanje iz orgulja u klasi red. prof. M. Penzara.

Kao orguljaš održala je niz recitala i nastupala na renomiranim međunarodnim glazbenim festivalima u zemlji i inozemstvu od kojih su najznačajniji: Muzički biennale Zagreb, Dani hrvatske glazbe, Međunarodna glazbena tribina u Puli, Hvarske ljetne priredbe, festival suvremene glazbe Trieste Prima (Italija), Glazbene večeri mira (BiH), ciklus *Svjetski orguljaši* u Moskvi (Rusija).

Praizvela je brojna djela za orgulje hrvatskih skladatelja: A. Klobučara, Ž. Brkanovića, B. Lazarina, S. Drakulić, S. Šuleka, I. Josipovića, T. Uhljika. Nastupala je kao članica Zagrebačkog komornog orkestra, suradivala sa Zagrebačkim kvartetom te brojnim umjetnicima: M. Penzarom, M. Kudrnom, K. Špicerom, V. Fijačko, N. Begović, J. Kordić, M. Zokićem, P. Obradovićem. Sudjelovala je u snima-

nju emisija posvećenih hrvatskoj i svjetskoj klasičnoj glazbi. Godine 2009. nastupila je u ciklusu *Lisinski subotom* te na Dubrovačkim ljetnim igrama. Sudjelovala je na Prvom međunarodnom orguljaškom natjecanju *Andrea Antico da Montova* kao natjecatelj, a na Drugom natjecanju kao izvođač. Redovito koncertira na orguljama Zagrebačke katedrale u ciklusu *Zvuci orgulja zagrebačke katedrale* kao i na Međunarodnom festivalu Orgulje Heferer. Elizabeta Zalović članica je prvog na ovim prostorima orguljaškog dua *Quattro obbligato*. U suradnji s doc. art. Mirtom Kudrna snimljena su dva nosača zvuka orguljaškog dua u izdanju diskografske kuće Croatia Records. Nastupila je na mnogim koncertima diljem Hrvatske i šire, a trenutno je docentica orgulja na Institutu za crkvenu glazbu Katoličkoga bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu.

Heinrich Ignaz Franz Biber: ROSENKRANZ SONATEN

, za violinu i basso continuo

izvode: Helga Korbar, barokna violina
Franjo Bilić, orgulje i čembalo

Program :

Sonata br. 6 ("Koji se za nas krvavim znojem znojio")
as-es'-g'-d"
Lamento – Adagio – Presto – Adagio – Adagio

Sonata br. 7 ("Koji je za nas bičevan bio")
c'-f'-a'-c"
Allamanda – Variatio – Sarabande – Variatio

Sonata br. 8 ("Koji je za nas trnjem okrunjen bio")
d'-f'-b'-d"
Adagio – Presto – Guigue – Double. Presto – Double 2

Sonata br. 9 ("Koji je za nas teški križ nosio")
c'-e'-a'-e"
Sonata – Courente – Double – Finale

Sonata br. 10 ("Koji je za nas raspet bio")
g'-d'-a'-d"
Praeludium – Aria – Variatio – Adagio

Sonata br. 11 ("Koji je od mrtvih uskrsnuo")
g'-g'-d'-d" (IV–II–III–I)
Sonata – Adagio – Surexit Christus hodie (koralna partita)

			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	
P	U	S	Č	P	S	N
OŽUJAK 2018.						

Heinrich Ignaz Franz von Biber bio je jedan od najvećih violinista virtuozu 17 stoljeća. Rođen (kršten 1644.) je u češkom gradu Wartembergu, današnji Stráž pod Ralskem te nakon završene Isusovačke gimnazije seli prvo u Graz, zatim u Kroměříž, a naposljetku 1670. odlazi u Salzburg gdje će ostati sve do svoje smrti 1704. Uz plodno glazbeno stvaralaštvo Biber je imao 11-ero djece od kojih je samo četvero doživjelo punoljetnost. Oba sina i mlađa kći bili su violinisti. Među obiljem Biberovog opusa, među kojima su brojne mise, vespere, sonate, baletti te dvije opere, posebno se ističe njegov violinistički opus. Najpoznatiju zbirku objavljenu posthumno tek 1905. g. čine *Rosenkranzsonaten* napisane između 1678. i 1687. Riječ je o 16 sonata za violinu i basso continuo podijeljenih u tri dijela po 5 sonata na teme Radosnih, Žalosnih i Slavnihtajstava krunic. Svaka sonata (osim prve i posljednje Passacaglie) pisana je uz upotrebu *scordature*, ugodbe žica violine drugačije od uobičajenih. Scordatura se upotrebljavala prvenstveno zbog drugačijeg zvuka violine, ali i zbog lakšeg izvođenja teških skokova i neugodnih pozicija. U Žalosnim otajstvima koje ćete čuti na večerašnjem koncertu, Biber koristi scordaturu tako da snižava visoke žice i na taj način, ne samo da mijenja zvuk violine od prirodnog svijetlog u tamni, već stvara i disonance među sâmim žicama koje rezultiraju konfliktnim vibracijama te doprinose izražajnosti svakoj od pojedinihtajstava, počevši od Krvavog Znoja na Maslinskoj gori do Sonate na temu Uskrsnuća u kojoj je a' i d' žicu potrebno prekrižiti kako bi dobili simbol križa. Na taj način ne samo da izvođač prolazi kroz Križni put svirajući nikad prije zapisane dvohvate i trohvate već i sâma violina.

Helga Korbar rođena je u Zagrebu u obitelji glazbenika, a violinu počinje učiti u dobi od 7 godina. Muzičku akademiju u Zagrebu upisuje sa 16 godina u klasi prof. Silvana Kuzmina, a od 2013. godine student je prof. Leonida Sorokowa. Svoju posljednju godinu studija violine provela je na studijskoj razmjeni studenata i usavršavanju u Amsterdamu u klasi prof. Kees Koelmansa. 2017. godine diplomirala je violinu na Muzičkoj akademiji u Zagrebu te iste godine upisuje master studij violine na Conservatorium van Amsterdam u klasi prof. Petera Brunta.

Osvojila je više prvih i drugih nagrada na državnim natjecanjima u kategoriji violine i komorne glazbe te drugu nagradu na međunarodnom natjecanju Ars Nova u Trstu, 2014. Za izvrsne rezultate i osvojena 1. mjesta u natjecateljskim kategorijama Agencija za odgoj i obrazovanje dodjeljuje joj Oskare znanja (2015., 2016. god.). Dobitnica je Rektorove nagrade i Dekanove nagrade za akademsku godinu 2015./2016.

Sudjeluje u projektima Hrvatskog baroknog ansambla (HRBA), Vokalnog ansambla Antiphonus, zbora HRT-a te u izvedbi opere Agrippina u HNK u Zagrebu. Više puta nastupala je na Dubrovačkim ljetnim igrama, Osorskim glazbenim večerima, Festivalu Sv. Marka, Korkyra Baroque Festivalu i mnogim drugim. Član je fundacije međunarodne glazbene akademije u kneževini Liechtenstein kao aktivni polaznik intenzivnih tečaja.

Franjo Bilić rođen je 7. 12. 1994.g. u Zagrebu u obitelji glazbenika. Trenutno je ERA-SMUS student na Conservatorium van Amsterdam u klasi Menno van Delfta, pete godine čembala u klasi prof. Pavla Mašića i druge godine dirigiranja na Muzičkoj akademiji u Zagrebu. Završio je Klasičnu gimnaziju i klavir na GŠ Pavla Markovca u razredu Jelice Kuzmin, prof. savjetnice. Glazbenu naobrazbu započeo je kao solist (dječački sopran) zbora "Krijesnice" i "Zagrebački dječaci" s kojima je nastupao u KD Vatroslav Lisinski i HNK u Zagrebu te diljem Hrvatske i u Wisconsinu (SAD). Snimio je CD sa zborom "Zagrebački dječaci" pod ravnanjem Jasenke Ostojić i više puta nastupio na HRT-u. Nastupao je diljem Hrvatske, u BiH i Sloveniji, Marktoberdorfu i Bayreuthu (Njemačka) te Bologni (Italija). Surađivao je s brojnim ansamblima i orkestrima: *Zagrebački solisti*, ansambl *Antiphonus*, *Hrvatski barokni ansambl*, *Cantus ansambl*, *Zagrebačka filharmonija*, *Simfonijski orkestar HRT-a*, *Dubrovački simfonijski orkestar*, *Društveni orkestar Hrvatskog Glazbenog Zavoda*, *Zagrebački komorni orkestar*, *Zagrebački orkestar mladih*, ansambl *Glazbene staze*, te s eminentnim umjetnicima: Adrian Butterfield (Velika Britanija), Kimiko Nakazawa (Japan), Maxim Fedotov (Rusija). Na državnim natjecanjima učenika i studenata glazbe osvojio je osam prvih, tri druge i dvije treće nagrade u razdoblju 2007.-2013. u disciplinama klavir, komorna glazba i solfeggio.

MOJ DOŽIVLJAJ MUKE

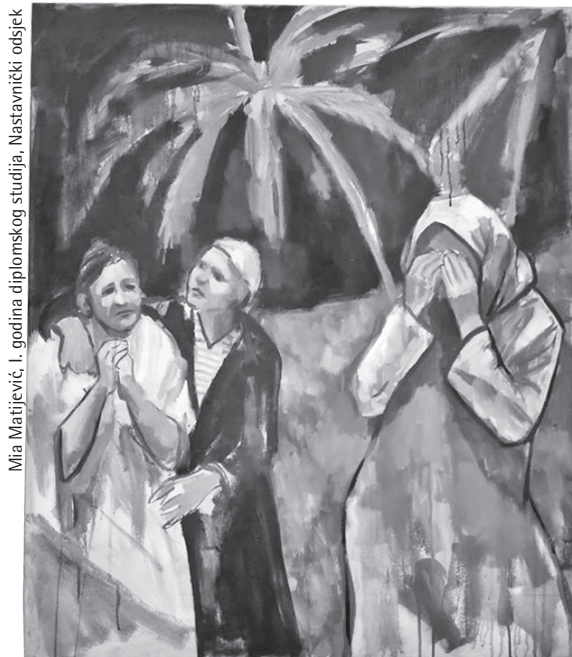
izložba radova studenata Akademije
likovnih umjetnosti u Zagrebu

koordinacija na ALU: Tomislav Buntak

O izložbi:

Studenti Akademije likovnih umjetnosti svake godine pokušavaju dotaknuti teme pasionske baštine u europskoj, hrvatskoj kulturi. Put razumijevanja pasije, kršćanske tradicije, Krista, učenika i učenica čini se na prvi pogled dalek i nerazumljiv no svake godine ova izložba predstavlja nekoliko djela koja na osoban i duhovan način propitkuju tu temu.

izv. prof. art Tomislav Buntak

Mia Matijević, I. godina diplomskog studija, Nastavnički odsjek

			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	
P	U	S	Č	P	S	N
OŽUJAK 2018.						

Muzej Mimara | Rooseveltov trg 5 | u 19:00 sati

USKRSNI KONCERT VOKALNE GLAZBE

glazbena remek djela u romansama i pjesmama ruske duhovne glazbe

izvode: Alexei Tanovitski, *bas*

Konstantin Krasnitski, *klavir*

Elizabeta Adžaga, *klavir*

stihove govori: Siniša Ružić

Program :

- P. I. Čajkovski: *Blagoslivljam vas, šume*
Pomirba
Pjesma Minione; Ne samo taj koji je znao...
Kalistratuška
Na žute njive spušta se tišina
Blijedi slabi plamen svijeće
- L. Malaškin: *O, kad bih mogao izraziti pjesmom*
- A. P. Borodin: *Zbog obala zbog zavičaja*
- S. Rahmaninov: *Ne pjevaj ljepotice kada si sa mnom*
Etude – tableau op.33 no.5
Etude- tableau op. 33 no. 6

N. Rimski Korsakov: *Oktava*

M. P. Musorgski: *Mefistova pjesma o buhi*
Gopak
Pušu vjetrovi, pušu snažni
Visokim tiho je letjela duša nebesima
Lišća su šuštalala žalosno

A. G. Rubinstein: *Ne plači, dijete...*

A. Scriabin: *Etude op. 42 no. 5*

Alexei Tanovitski, bas svjetskoga glasa, solist Marinskog teatra, dobitnik mnogih prestižnih nagrada na međunarodnim pjevačkim natjecanjima, jedna je od najsajnijih zvijezda svoje generacije. Njegov moćni, tamni, duboki glas, velikog raspona i dinamike vrlo mu je rano osigurao vrhunski međunarodni ugled.

Svoj umjetnički put započeo je 1999. godine u Marinskom teatru u Petrogradu gdje je ubrzo prepoznat njegov talent, te je do danas otpjevao preko 50 vodećih basovskih uloga od Borisa Godunova, Ivana Groznog, Ivana Khovanskog, Kočubeja, Don Alfonsa, Zaccarie, Padre Guardiania do Wagnerovskih uloga Wotana, Hagena i Dalanda. Gostuje s Marinskim kazalištem u najvećim opernim kućama svijeta kao što su Covent Garden, Bastille, Théâtre du Châtelet, La Scala, Teatro Real, Deutsche Oper Berlin, Royal Swedish Opera... S 29 godina, pod ravnanjem maestra Valerija Gergieva debitirao je u Metropolitan operi ulogom Wotana u Wagnerovom *Prstenu Nibelunga*, dobivši visoka priznanja kritike i publike koja su mu donijela nove angažmane u operama *Don Carlos*, *Evgenij Onjegin* i *Iolanta*. Nakon premijernog nastupa, kritičari New York Timesa napisali su: "Sa svojim prekrasnim glasom, karizmatičan bas Alexei Tanovitski zvučao je kao da pjeva Borisa Godunova u ulozi Wotona." Nastavlja samostalno nastupati u opernim produkcijama velikih kazališta svijeta od Boljšoj teatra, Nacionalne opere u Budimpešti i Varšavi, Teatro San Carlos u Lisabonu, Teatro Real u Madridu, Theatra Regio, Massimo, Lirico u Italiji do debija s ulogom Zaccarie u Bečkoj državnoj operi 2011. godine.

Nakon premijerne izvedbe opere *Pskovitjanka* (2008.) Rimskog-Korsakova u Marinskom teatru i premijere Boljšoj teatra (2010.) na otvorenom u samoj tvrđavi Pskov ostao je jedini tumač uloge Ivana Groznog. Redovito nastupa i u najrenomiranijim koncertnim dvoranama diljem svijeta. Neke od njih su Barbican centre, Albert Hall (BBC Proms), Auditorium di Milano, Salle Pleyel, Gewandhaus, Palau de la Música,

Tchaikovsky Concert Hall, Suntory Hall, Bunka Kaikan, Beijing Concert hall, Hollywood Bowl, Kennedy Center, Carnegie Hall...

Surađuje s najpoznatijim dirigentima svijeta: M. i V. Jurowski, G. Nosedo, Sir M. Elder, K. Nagano, G. Rozhdestvensky, P. Järvi, X. Zhang, T. Sokhiev, Y. Nezet-Seguín, E.-P. Salonen, K.-L. Wilson, J. Bashmet, te gostuje na poznatim festivalima od Salzburga, Aix-en-Provence, Bregenza, Diaghileva, Baden-Badena do Helsinkija, Mikkelijske te Moskve i Petrogradskih zvijezda bijelih noći.

Nosač zvuka opere *Nos* Dmitrija Šostakoviča gdje tumači ulogu Ivana Jakovljeviča bio je nominiran za prestižnu nagradu Grammy 2010. godine a nosač je dobitnik nagrada Best Opera Edison Awards, Best Opera Midem Classical Awards 2010, Choc de l'Année Classique (France), CDs of the Year Washington Post, Chicago Tribune, Boston Globe te Disc of the Month Opera magazine. Snimio je također nosače zvuka opera *Parsifal* (R. Wagner), *Zaljubljen u tri naranče* (S. Prokofjev), *Put u Reims* (G. Rossini) te kantate S. Rahmanjinova *Proljeće i Zvona*.

Konstantin Krasnitski je apsolutni pobjednik, laureat I. nagrade i posebne nagrade publike na I. Međunarodnom pijanističkom natjecanju EPTA (European Piano Teachers Association) "Svetislav Stančić" u Zagrebu 1999. godine. Na III. međunarodnom pijanističkom natjecanju "S.V.Rahmanjinov" u Moskvi 2002. godine osvojio je 4. nagradu i zvanje lauteata. Dobitnik je nagrade posebnog fonda Predsjednika Republike Bjelorusije Aleksandra Lukašenka 2002. godine. Rođen u gradu Minsku u obitelji profesionalnih glazbenika, prvu poduku iz klavira primio je od majke pijanistice Valentine Krasnitskaje. U dobi od 5 godina primljen je u Srednju specijalnu glazbenu školu za talentiranu i nadarenu djecu u razred profesora Jevgenija Puksta. Nakon uspješnog završetka nastavio se školovati na Bjeloruskoj državnoj muzičkoj akademiji u razredu priznatog profesora Vladimira Nehaenka. Veliki utjecaj na mladog Konstantina imalo je njegovo poznanstvo s priznatim ruskim pijanistom, profesorom Moskovske, Trossingenske i Varšavske muzičke akademije Viktorom Karpovičem Meržanovom, kod kojeg se Konstantin usavršavao tijekom sedam godina. Na Bjeloruskoj državnoj akademiji Konstantin Krasnitski stekao je naziv "magistra umjetnosti" gdje je od 1999. godine nastavio djelovati kao pedagog.

Ubrzo je postao gostujući profesora Umjetničke akademije Anyang Normal University u Kini, docent Bjeloruske državne akademije te docent Umjetničke akademije Sveučilišta J.J.Strossmayera u Osijeku. Zahva-

Ijujući njegovu dolasku u Osijek utemeljio se studij klavira na Umjetničkoj akademiji, a mnogi njegovi učenici nagrađeni su na međunarodnim natjecanjima i festivalima.

Krasnitski se bavi pedagoškim radom i aktivno koncertira. Nastupao je u Bjelorusiji, Rusiji, Ukrajini, S.A.D., Kini, Tadžikistanu, Njemačkoj, Turskoj, Italiji, Norveškoj, Danskoj, Hrvatskoj, BiH, te s vodećim orkestrima u Bjelorusiji, kao što su: Predsjednički orkestar Republike Bjelorusije, Simfonijski orkestar narodnog akademskog Velikog kazališta opere i baleta Republike Bjelorusije; Državni akademski simfonijski orkestar Republike Bjelorusije; Državni komorni orkestar Republike Bjelorusije, te s inozemnim orkestrima: Moskovski simfonijski orkestar, Simfonijski orkestar Hrvatske radiotelevizije. Surađivao je s istaknutim glazbenicima, kao npr.: Pavle Dešpalj, Vladimir Ziva, Yevgeny Xaviereff, Genadij Provatorov i dr. Nastupao je u Konzerthausu u Berlinu, Velikoj i Maloj dvorani Moskovskog konzervatorija, Queen Elisabeth Hallu u Londonu, KD Vatroslav Lisinski i Hrvatskom glazbenom zavodu u Zagrebu, Palači Republike u Minsku, Steinway Chamber Hallu u Kopenhagenu itd. Nastupao je na brojnim festivalima klavirske glazbe u bjeloruskim gradovima Minsku, Brestu, Mogilevu i Grodnom.

Praizveo je nekoliko skladbi hrvatskih skladatelja Davora Bobića i Sanje Drakulić, a kada je izveo Kelemenov Tango na festivalu "Dani Milka Kelemena", sam skladatelj je bio toliko oduševljen i zadivljen, da je usred koncerta zamolio Krasnitskog da odmah ponovi izvedbu još jednom! Snimao je za radio. Gostovao je u TV emisijama u Bjelorusiji, Hrvatskoj i BiH. Član je Hrvatskog društva glazbenih umjetnika. "Dobročudni div, on čak pomalo i liči na mladog Rahmanjinova Krasnitski ima zvuk čiste ljepote - bogat i mekan, kojeg postiže zadivljujuće odmjerenim sredstvima." (25.04.2002., "U potrazi za novim zvijezdama", "The Independent", London).

Elizabeta Adžaga rođena je 1994. u Zagrebu. Diplomirala je klavir na Muzičkoj akademiji u Zagrebu u klasi prof. Rubena Dalibaltayana. Godinu 2015./2016. studirala je u klasi prof. Martina Hughesa na Universität für Musik und Darstellende Kunst u Beču u sklopu Erasmus programa. Elizabeta je od 2006. laureat mnogih državnih i međunarodnih natjecanja u inozemstvu, kao solist, ali i kao član komornih sastava.

Od komorne suradnje ističe se suradnja s flautisticom Anom Batinicom (Prva flauta Zagrebačke filharmonije), te svjetski

priznatim basom Alexeiem Tanovitskim (solist Mariinskog teatra u St. Petersburgu) s kojim je otvorila festival 'Pasijska baština' u Zagrebu, te festival 'Papandopolijana' u Tribunju 2017.

Nastupila je kao solistica sa Zagrebačkom Filharmonijom u Koncertnoj dvorani Vatroslav Lisinski izvodeći prvi koncert S. Rahmanjinova uz dirigenta Matiju Fortunu, te sa St. Petersburg State Symphony orchestra u palači Belosselsky-Belozersky izvodeći zajedno sa sopranisticom Klajsom Modrušan 'Chio mi scordi di te' W. A. Mozarta uz dirigenta Mirana Vaupotića.

Pohađa majstorske tečajeve uglednih klavirskih pedagoga kao što su: Natalia Trull, Pascal Nemirovski, Naum Grubert, Grigory Gruzman, Noel Flores, Emanuel Krasovsky, Siavush Gadijev, Ruben Dalibaltayan, Martin Hughes i drugi.

Siniša Ružić, rođen 1969. g. u Zagrebu, gdje se i školovao. Studirao glumu na Akademiji dramskih umjetnosti 1988-1992, diplomirao, a 1992.g. dobio Rektorovu nagradu za ulogu Miroslava u drami Zvonimira Bajsića "Gle kako dan lijepo počinje". Kao student

1992. s prof. Tomom Durbešićem osniva ARKA (akademska radionica kazališne avanture), na Akademiji dramske umjetnosti. Kao slobodni umjetnik djeluje u Teatru ltd (1992-1997), u ZKM, Kazalištu "Kristalna kocka vedrine" u Sisku, surađuje s glumačkom družinom "Histrion", Dubrovačkim ljetnim igrama.

Boravi na radnoj stipendiji u Francuskoj u Theatre Nationale de Bretagne u Rennesu, u klasi Christiana Collina 1994., te sudjeluje u radu njujorškog La MaMa theatre u produkciji i na evropskoj turneji 1996, pod vodstvom Ellen Stewart.

Od 1999.g. u stalnom angažmanu GDK Gavella, s preko 35 odigranih naslova u 1400 izvedbi.

Surađuje s HNK Zagreb, kao Dorant u nagrađivanom "Građaninu plemiću", u kazalištu Žar-ptica, s Teatrom Rugantino u "Bogu Masakra", na Dubrovačkim ljetnim igrama, djeluje u radio-dramskom programu HRT, te na filmu i tv serijama. Sa kolegom Vedranom Mlikotom izvodi od 2000.g. večer ljubavne šansone i poezije "Govori ljubav". Bavi se stand-up komedijom, pa za svoju predstavu "Glavom kroz zid" dobiva 2009.g. nagradu za najboljeg glumca na "Gumbekovim danima".

LIRIKA VELIKOG PETKA — Enerika Bijač: "ZA KRIŽEM: MOLITVE ZA LUKU", zbirka pjesama

Jedinstvena poezija kršćanskog nadahnuća

Enerika Bijač: *Pod križem (Molitve za Luku)*, „DHK – Podravsko-prigorski ogranak“, Koprivnica, 2015.

Enerika Bijač, poznata hrvatska književnica, predstavila se, do sada kod nas jedinstvenom, zbirkom pjesama-molitava, pod naslovom „Pod križem“ i podnaslovom „Molitve za Luku“. Asocijacija je realna i snažna.

Teološki gledano križ je postao Signum, znak patnje Sina Čovječjeg zbog ljudskih grijeha. Patnje koja nije uzaludna, besmislena, ili čista povijesna slučajnost. Križ je postao put koji vodi uskrsnuću, dakle pobjedi nad smrću, a uskrsnuće je temeljni postulat naše vjere, činjenica koja ljudski život izdvaja iznad biokemijske kaše i uzdiže do razine Božjeg stvorenja, koje ima dušu što pripada Stvoritelju i koja se Njemu vraća.

Smrt voljene osobe, izdanka vlastitoga bića, k tome na početku stvaralačkog života, pametne i kreposne, teško se doživljava, a za ljude bez vjere, ili bez snažne vjere u smisao Križa, to je događaj koji se ne može lagano preboljeti, a nikada prežaliti. To je najveća nesreća. I ona kao takva nameće teolozima najteža pitanja.

Naša se pjesnikinja suočila s tim najtežim pitanjem: zašto? Teško je pomisliti kako se u tim trenutcima osjećala. Ali odgovor je pronašla ondje gdje je on jedino „deponiran“ – u vjeri. Navodim dio pjesme u čijem naslovu: „Prihvaćam“, kršćanin će prepoznati Kristove riječi:

Pitanja bez odgovora
se množe, a poruka
s neba
kaže: Snagom vjere
prihvati
što ne možeš
promijeniti.

(Iz pjesme: „Prihvaćam“)

			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	
P	U	S	Č	P	S	N
OŽUJAK 2018.						

Crkva Bezgrješnog Srca Marijina | Jordanovac ul. 110 | u 20:00 sati

O ISUSE DAJ DA PJEVAM, koncert

(Vivaldi, Bach, Händel, Božičević, Ravel, Bizet, Skender, Wagner, Knešaurek, Rossini)

izvodi TRIO LUR: Lucija Rašeljka Petrač, *flauta*
Ursa Vukman, *orgulje*
Rea Alaburić, *sopran*

Program :

- A. Vivaldi (1678.-1741.): *Cum Dederit, arija iz Nisi Dominus, RV 608*
- J. S. Bach (1685.-1750.): *Koral "O Mensch, bewein dein Sünde Groß", BWV 622*
"O čovječe, oplaci svoje velike grijeha"
- G. F. Händel (1685.-1759.): *Devet njemačkih arija, Singe Seele, HWV 206*
- I. Božičević (*1961.): *Cor mundum, za sopran, flautu i orgulje, praižvedba*
Fluente – Scherzoso – Feroce
- M. Ravel (1875.-1937.): *Pavane pour une infante défunte, obrada za orgulje i flautu*
- G. Bizet (1838.-1875.): *Agnus Dei*
- I. J. Skender (*1981.): *Prosim bratja verne duše*

R. Wagner (1813.-1883.): Zbor mlađih hodočasnika "Heil! Der Gnade Wunder Heil!", iz opere Tannhäuser, obrada za orgulje

A. Knešauerek (*1978.): *Vokaliza*

G. Rossini (1792.-1868.): *Cujus animam, iz Stabat Mater*

O programu:

A. Vivaldi: *Cum dederit dilectis (Nisi Dominus, RV 608)*

Antonio Vivaldi je u vrijeme svog djelovanja u "Ospedale della Pietà" u Veneciji pisao i crkvenu glazbu i uglazbio 20 psalama među kojima se nalazi i psalam 127 (Vulgata 126) Nisi Dominus. Nisi Dominus, uglazbljeni ps.126 napisan je za contraalt i gudački sastav uz pratnju bassa continuo i otkriven je ponovno povratkom contratenora u izvođačku praksu.

Cum dederit dilectis suis somnum; Miljenicima svojim on u snu daje;
Ecce haereditas Domini, filii: Evo: sinovi su Jahvin dar,
Merces, fructus ventris. Plod utrobe njegova je nagrada.

J. S. Bach: *Koral "O Mensch, bewein dein Sünde Groß", BWV 622*

Ovaj koral karakterizira raskošno ornamentirani cantus firmus u sopranskoj dionici koji u polaganom tempu savršeno ocrtava Isusovu muku, okrunjenu polaganjem na križ što se može iščitati gustim kromatskim pomacima te velikim usporenjem na samom kraju.

G. F. Händel: *Singe Seele HWV 206, iz "Devet njemačkih arija"*

Slava ljepote prirode i vječnog života, glavna je tema duhovnog ali ne i sakralnog teksta hamburškog pjesnika Bartholda Heinricha Brockesa kojeg je Georg Friedrich Händel oko 1725. uglazbio u svojim Devet njemačkih arija. Da capo arije pisane za glas, obligatni instrument i basso continuo, odišu intimnom atmosferom i jednostavnošću bez pretjerane virtuoznosti u obliku A-B-A'.

Singe Seele, Gott zum Preise HWV 206 peta je po redu arija koja slavi i hvali Boga i sve ono što na Zemlji bi stvoreno.

Singe, Seele, Gott zum Preise, Pjevaj dušo, Bogu na slavu,
Der auf solche weise Weise, Koji nas na tu mudrost upućuje,
Alle Welt so herrlich schmückt. I cijeli svijet tako divno krasí.

Der uns durchs Gesicht entzückt,
Wenn Er Bäum' und Feld beblühet,
Sei gepreiset, sei gerühmet!

Što nam lica ozaruje,
Kad stabla i polja procvjetaju,
Budi hvaljen, budi slavljén!

I. Božičević: *Cor mundum za sopran, flautu i orgulje*
Skladba Cor mundum skladatelja, orguljaša, pijanista, aranžera i jazz glazbenika Ivana Božičevića nastala je na poticaj trija LUR, kome je i posvećena. Tekst potječe iz pokajničkog Psalma 51 (50), vers 12-14, a svaki od triju stavaka bazira se na po jednom od stihova:

Čisto srce stvori mi, Bože, i duh postojan obnovi u meni!
Ne odbaci me od lica svojega i svoga svetoga duha ne uzmi od mene!
Vrati mi radost svoga spasenja i učvrsti me duhom spremnim!

M. Ravel: *Pavane pour une infante défunte*

Ravel je svoju Pavanu posvetio meceni, princezi francuske plemićke obitelji Polignac. Originalno nazvana *Pavane pour une infante défunte*, kompozicija se često krivo prevodi i shvaća. Pavana je polagani dvorski ples, a infante je izvedeni termin koji na španjolskom jeziku označava princezu sa španjolskog dvora. Vjeran svojim španjolskim korijenima, Ravel je kompoziciju zamislio ne kao Pavanu za preminulu princezu (kako se često prevodi), već kao evokaciju na pavanu koju je mala princeza plesala na španjolskom dvoru. Inspiraciju za taj naziv Ravel je pronašao u slici španjolskog slikara D. Velázqueza, *Las Meninas*.

G. Bizet: *Agnus Dei*

Zasluge za nastanak Agnus Dei pripisuju se G. Bizetu jer je glazba izvorno preuzeta od "Intermezza" L' Arlésienne Suite Br. 2 koju je Bizet 1872. napisao za istoimeno književno djelo francuskog pisca Alphonsea Daudeta. Nakon Bizetove smrti, njegov izdavač i blizak prijatelj Ernest Guirard izdvojio je "Intermezzo" stavak iz Suite dodavši latinski tekst "Agnus Dei" i objavio to kao potpuno zasebno djelo.

I. J. Skender: *Prosim bratja verne duše*

Kompozicija suvremenog hrvatskog kompozitora Ivana Josipa Skendera *Prosim bratja verne duše*, nastala je na poticaj Tria LUR. Kompozitor je inspiraciju pronašao u poznatoj zbirci latinsko-hrvatskih crkvenih pjesama "Cithara Octochorda", zbirci koja spaja tradiciju i usmenu priopredaju sjeverozapadne Hrvatske sa sakralnom glazbom i tekovinama srednjovjekovne i renesansne Europe.

"Osobit je užitak uzeti neki od napjeva iz te zbirke i odjenuti je u novo glazbeno ruho." – I.J. Skender

R. Wagner: *Zbor mladih hodočasnika "Heil! Der Gnade Wunder Heil!"*

Razdoblje korizme počiva na kajanju i naposljetku otkupljenju putem ljubavi, a upravo je Wagner tim ljudskim i božanskim htjenjima protkao svoju operu "Tannhäuser" kroz likove samog Tannhäusera i princeze Helene. Zbor mladih hodočasnika na kraju trećeg čina gromoglasno pjeva o milostivom čudu spasenja što je engleski orguljaš i skladatelj Edwin Lemare transkibirao za orgulje.

A. Knešaurek: *Vokaliza*

2016. godine trio Lur je izveo Božićni koncert u crkvi sv. Magdalene u Parizu. Za tu je prigodu skladatelj, orguljaš i profesor na Muzičkoj akademiji u Zagrebu, Ante Knešaurek, skladao Vokalizu za sopran, flautu i orgulje. Polaganim tempom, harmonijskim bojanjem te izborom registara Vokaliza u potpunosti odgovara francuskom tipu orgulja dotične crkve.

G. Rossini: *Cujus animam, iz Stabat Mater*

Konačna verzija Rossinijevog Stabat Matera premijerno je izvedena u Parizu 1842. godine.

Arija "Cujus animam" iz Stabat Matera, izvorno napisana za tenor 1841. godine često se izvodila kao zaseban stavak na koncertima izuzev čitavog djela ističući pjevačeve bravurozne tehničke mogućnosti.

*Cujus animam gementem
Contristatam et dolentes
Pertransivit gladius.*

*Dušom njenom razboljenom,
rastuženom, ražaljenom,
prolazio mač je ljut.*

Trio LUR osnovan je 2011. na Muzičkoj akademiji u Zagrebu u sklopu predmeta komorne glazbe pod vodstvom prof. Ljerke Očić, a surađivao je i s prof. Pavlom Mašičem. Članice su kroz svoj rad, druženje i glazbu pronašle zajednički interes za komornu glazbu pretežito baroknog razdoblja, a njihova glazbena radoznalost proteže se i do repertoara kasnijih razdoblja. Na programu trija su skladbe pisane za flautu, glas te orgulje ili čembalo. Trio LUR do sada je nastupio u sklopu koncerata Mu-

zičke akademije, na akademskom ciklusu "Virtuoso" te se publici predstavio recitalima u Zagrebu, Splitu, Trogiru, Omišu, na Šolti, Rabu, Braču, Visu i Čiovu, a 2014. godine u suradnji s Veleposlanstvom Republike Hrvatske pri Svetoj Stolici održao je koncerte u Svečanoj dvorani Instituta za sakralnu glazbu u Rimu te u Bazilici della Misericordia u Sant'Elpidiju a Mare prilikom kulturno-diplomatskih odnosa između Hrvatske i Italije u projektu "*Omaggio a Pietro Nachini*". 2016. godine u suradnji s moskovskom udrugom *De boni arte* i Veleposlanstvom Republike Hrvatske u Moskvi trio je održao uskrсни koncert u Katoličkoj katedrali Blažene Djevice Marije u Moskvi te koncerte na Kavkazu – u dvorani Filharmonije u Pjatigorsku i Jesentuki. Iste godine trio je održao uspješne koncerte u Parizu – u suradnji s Veleposlanstvom Republike Hrvatske u Parizu, upravom centralne pariške crkve Saint Madeleine, franjevačkim samostanom Le Chapelle des Franciscains te udruženjem AMCA. Trio također promovira rad hrvatskih kompozitora te se stoga zalaže za izvođenje kompozicija hrvatskih suvremenih skladatelja u domovini i u inozemstvu. Do sada je imao priliku praizvesti kompoziciju *Prosim bratja verne duše* Ivana Josipa Skendera te *Vokalizu* Ante Knešaureka prilikom koncerata u Rusiji, Francuskoj i Njemačkoj.

Trio Lur: Lucija Rašeljka Petrač, *flauta*
Ursa Vukman, *orgulje*
Rea Alaburić, *sopran*

akad. slikar Josip Botteri-Dini, *Procesija*, detalj, 1990.

